

özgürlükçü gençlik

2 TL - MART-NISAN 2013

GENÇLİĞE, ÖZGÜRLÜĞE, SOSYALİZME: EVET!

Kampüsler Hareketleniyor!

HAYAT BİZİ

özgürlüğe

ÇAĞIRIYOR!

ÖGD BAHAR KAMPLARI BAŞLIYOR

Bu sayıda

- s.3** Özgürlük ve Sosyalizm İçin Bir Adım İleri!
- s.4** Yeni Rejimin Doğum Sancıları AKP'yi de Kasıyor
- s.6** Kriz Sürüyor! Tarih Bizi Çağırıyor
- s.8** Türkiye'nin Ortadoğu Hesapları Ve Kürtler
- s.9** Tanklara Karşı Taş
- s.10** "Yeni" YÖK'ün Derdi Şirketleşen Üniversiteler
- s.12** Gençliğin Alinyazıları
- s.14** Dünden Bugüne Öğrenciler ve Değişen Örgütsel İhtiyaçlar
- s.16** Üniversitelerden Neler Umduk? Neler Bulduk?
- s.18** AKP'nin YÖK Politikası
[Öğrenci Kolektifleri, TKP'li Öğrenciler, Genç Sen, Gençlik Muhalefeti]
- s.20** Özgürlükçü Gençlik Nedir?
- s.22** Geleceği İstedığımız Renklerle Boyamak İçin Geliyoruz!
- s.24** Geceleri de, Meydanları da, Sokakları da TERKETMİYORUZ!
- s.25** Kadınlar 8 Mart'ta Alanlardaydı!
- s.26** Yolunda Gitmeyen Birşeyler Var!
- s.27** Penis Olan Herkes Erkek midir? Bazı Erkeklerin Vajinası Vardır!
- s.28** Ya Benimlesin ya da Hapishanede!
- s.30** AKP'nin Talan Yasası
- s.31** Marks-Doğa-Toplum
- s.32** PSAKD Keçiören Şubesi Başkanı Sercan Aydoğan'la Röportaj "AKP, Alevilerin Tarihsel Düşmanıdır"
- s.34** Tepenin Ardına Bakmak
- s.36** Tıp Öğrenci Kolu
- s.37** Neo-Liberalizmin Güvenlik Algısı
- s.38** Haberler...Haberler...Haberler...
- s.40** Hak Yiyen! Hack Yer!
- s.41** İmkan mı? Tuzak mı? Sosyal Medya
- s.42** Özgürlük Bayrağı Daha Daha Yukarı!
- s.43** Emek, Dayanışma ve Direniş ile Bütünleşen Bir Hayat: MEHMET LATİFECİ!

"Mendilimizdeki Öfke" "Çıkınımızdaki Bilinç"

Editörden

Gazetemizi yayına hazırladığımız günlerde daha önce benzerlerini ODTÜ'de, KTÜ'de, Dicle Üniversitesi'nde, İstanbul Üniversitesi'nde, DTCF'de ve ülkenin başka üniversitelerinde gördüğümüz tablo bu kez Hacettepe Üniversitesi'nde çıktı karşımıza ve 18 Mart etkinliğini kendi provokasyonuna kılıf eden bir grup faşisti "korumak" çevik kuvvet ve tomalar üniversiteye girerek öğrenciler saldırdılar ve kampüsü savaş alanına çevirdi.

Dergimizin bu sayısı dünyada, bölgede ve ülkede uzun yıllardır sürdürülen mücadelelerin, sermayenin yaşadığı iktisadi ve siyasal krizlere paralel olarak, somut meyveler vermeye başladığı; ancak, aynı oranda da daha zorlu ve gerilimli süreçleri dayattığı, siyasal ve örgütsel anlamda, kritik bir momentte hazırlandı.

Akıntının şiddetinin arttığı bir süreçte daha fazla kulaç atarak mesafe kat etme çabamıza katkı sunmasını planladığımız bu sayıda YÖK yasasına ilişkin tartışmaların yanı sıra 9 Kasım'da alanların öğrencilerce zapt edilmesinde pay sahibi olan örgütlenmelerin fikirlerine de sayfalarımızda yer verdik.

Bu sene, kış/bahar etkinliklerimizin 7.sini gerçekleştiriyoruz. Bu sayımızın aynı zamanda yoldaşlaşmanın, paylaşmanın ve öğrenmenin okulu olan bahar etkinliklerimizin daha verimli gerçekleşmesine soluk katmasını umut ediyoruz. "Mendilimizdeki öfke" ancak "çıkınımızdaki bilinç" ile taçlandığı sürece bir anlam kazanacağından bahar kamplarımızda inşa edeceğimiz kolektif doku ve bilinç bizler için büyük bir önem taşıyor.

Mart ayı devletin katliamcı yüzünün en net biçimde açığa çıktığı aydır. Gazi, Beyazıt, Halepçe, Kızılder ve Samandağ'da gerçekleşen katliamların derin izlerinin etkisini sürdürdüğünü ve bunların hesabı sorulana kadar da öfkemizin dinmeyeceğini gerçekleştiren kitlesel anmalardan bizim kadar bu katliamları yapanların da anladığını düşünüyoruz. Bu katliamlara ve saldırılara cevabımızı aynı zamanda birer özgürlük çığlığına dönüşen 8 Mart ve 21 Mart'ta alanları doldurarak da vermeye çalışıyoruz.

Mart ayından 1 Mayıs'ta alanları dolduracağımız güne dek geçecek zorlu süreçte bu sayımızın tüm yoldaşlarımızın çıkınında ekmek, su olması ümidiyle gelecek sayılarımızda görüşmek üzere...

Çıkmazları "Kriz"e Dönüştürecek

Güvencesiz çalışma, taşeronlaşma ve yeni sendika yasaları ile dönemin sermaye ihtiyacını kapatma hamlesi, uzun zamandır sınırlı direniş odakları ile hareketlenen işçi cephesinin eylemlerinde hak alıcılık ve süreklilikte ısrar, grev ve işgallerle sistem için gerçek bir tehdit halini almaya başladı.

Emperyalist sömürünün yoğunluğunun her geçen gün arttığı Ortadoğu'da yerli sermayenin cesur hamleler yapması gerekiyor ve yapıyor da. Savaş, bütçe açığı, patriotlar, sınır patlamaları ve can kayıpları sonucu bölge halklarının -özellikle Nusayri halkının- anti-emperyalist bir pozisyona yönelmesi, üniversitelerde ve demokratik kitle örgütlerinde savaş karşıtlığının farklı bir boyut kazanması; yeni dönemde sistemi sıkıştıran bir başka dinamik olarak karşımıza çıkıyor.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının her gün

yeni bir yasa ile gündemleştirmeye çalıştığı kadın hakları aile kurumunun en gerici haliyle muhafaza edilmesine payanda edilmeye çalışılırken; kadın cinayetlerini, patriarkal-kapitalizmin vahşiliğini ve uluslar arası bir boyuta sıçrayan kadın kurtuluş hareketinin gücünü gölgeleyemiyor.

4. Yargı paketi ile estirilmeğe çalışılan demokratik hava, tutuklamaların giderek arttığı ve artacağı böylesi bir süreçte çok çabuk dağıldı ve faşizme göz kırpan totaliterizmin basit bir AİHM oyunu olduğu anlaşıldı.

TMMOB'un tasfiyesini hedefleyen yasanın dondurulması, kentsel dönüşüm ve HES ile neo-liberal ekolojik talan projelerinde de anlaşılacağı gibi kurnaz bir hesabın arka yüzüdür.

Kazandığı yeni mevzilerle giderek büyüyen, bölgede söz sahibi olmak isteyen tüm işgalci-

Özgürlükçü gençlik

Sahibi ve Sorumlu Yazışmaları Müdürü: Mertcan Hepgöncalı
Adres: Hüseyinağa Mah. Nane Sk. No: 15 K. 3
Beyoğlu/İstanbul

Baskı: EKİM OfsetLitos Yolu 2. Matbaacılar Sitesi F Blok
1. Bodrum Topkapı - İSTANBUL 0212 576 54 12

Özgürlük ve Sosyalizm için BİR ADIM İLERİ!

mıhatcan türetken

Hepimizin bildiği yada bilmesi gereken bir konu var ki yaşadığımız coğrafyanın sosyal ve kültürel ilişkileri, ekonomik alt yapının derinleşen krizleri ile hiç olmadığı kadar hızlı ve etkili değişip dönüşmekte. Her gün farklılaşarak ve giderek karmaşıklaşarak gün yüzüne çıkan siyasi denklemler, kapitalizmi yıkma iddiası ile yaşayanların sırtına bir yük daha eklerken, ayakta durabilmek için daha militan ve kararlı bir tarza ihtiyaç olduğunu bir kez daha gözler önüne seriyor.

Giderek kızılılaşan sınıflar dövüşü içinde, çelişkilerin doğurduğu en derin siyasi gerilimleri sırtlayabilenler "işçi sınıfı ve ezi-

len halkların kurtuluşu için karşılaşılacak bütün engellere ve saldırılara tereddütsüz göğüs gerenler" büyüme ve önderleşme yolunda ilerleyebilecekken, değişen ve sertleşen günümüz sınıf hareketlerinin karakterini göremeyen yada görmezden gelenler liberal savrulmalardan kaçamadılar-kaçamayacaklar. Yüklenen gerilimler, her alanda hızlı taktik ve politika üretme işçiliği gerektirirken bu işe yanaşmamanın anlamı, Kıvılcımlı'nın "Türkiye de Sınıflar ve Politika" metninde bahsettiği 'Siyasi Sarhoşluk'tan başka bir şey değildir. Yakın geçmişimizde bu tür 'Siyasi Sarhoşluk'un örneklerini gördük ve görmeye devam ediyoruz.

Rejimin Çıkmazları

İktidara geldiği günden beri Ordu-Sermaye Rejimini yıkma yolunda önemli yollar kateden AKP hükümeti hedefine ulaşması konusunda anayasal güvenceye sahip olmamasına rağmen, temsilcisi olduğu sermaye sınıfını memnun etmeye devam ediyor. Ancak, bu hararetili politik ortam kendisinin de aynı hayatı yaşayamayacağını göstergesi. Kaldı ki cemaat çekişmesi ile büyüyen çatlak şimdi daha da derinleşmekte ve düşmekte olan grafik klasik burjuva aldatmacaları ile en azından yataylaştırılmaya çalışılmakta. Ortadoğu'da girilen emperyalist hegemonya çekişmeleri, içerde sınıf hareketinin ivme kazanması, anti-kapitalist devrimci dinamiklerin giderek artan baskısı ve Kürt halkının serhıldanı ile çoktandır çatırdamaya başlayan AKP nin yanında sürece adapte olamayan CHP ve MHP de artık kendi iç çekişmeleri ile cebelleşiyor.

Eğitim hakkına ve üniversitelerimize sahip çıkma mücadelesi, salt öğrencilerin bir sorunu değildir. Dolayısıyla bizlerin, yeni yasa tasarısının bitmesini beklemeden önce YÖK karşısında birleşik bir muhalefet örmesi gerekmektedir.

Dinamikler

lerin hesaplamak zorunda olduğu Kürt Özgürlük Hareket'i artık daha güçlü bir küresel güç. PYD-ÖSO antlaşması, İmralı görüşmeleri ve müzakere süreci bir takım kritik geçişleri barındırsa da T.C.'nin Kürt hareketinin tasfiyesini hedeflediği açıktır. Açık olan bir şey daha var ki; bu tür oyunları çok kez yaşamış Kürt Hareketi halen en güçlü direniş odağıdır ve alacağı kararlar ile bölgenin kaderini belirleyeceği mutlaklır.

YÖK'ün kaldırılması yalanının ardından, şimdi Yeni YÖK Yasa Tasarısının yeniden gözden geçirilmesi, kendilerinin cümleleri ile aktaracak olursak 'daha da liberalleşme' gerekliliği "ticarethaneye dönüşürülen üniversitenin her noktasında sermayenin sömürü argümanlarının kökleşmesi" ifadesidir ve aslında öğrenci gençlik hareketine çok çetrefilli ve zorlu bir dönemin yaklaştığının bildiricisi, sürece hazırlanmanın ve Genç Sen içerisinde konumlanmanın öneminin habercisi oluyor.

Direnişi ve Öfkeyi kuşanalım!

Kapitalizme karşı mücadelenin her alanında cesareti, yıkıcılığı ve hızı ile ön plana çıkan gençliğin giderek karmaşıklaşan-gerginleşen siyasi atmosferin içinde mücadele edebilme becerisi, önderlik etme ve değiştirme gerçekliğinin hayat bulacağı ve yeni kazanımlar elde etmesinin önkoşuludur. Eski ile yetinen, yeni arayışlar içerisine girmeyen ve kazanılmış cephelerin saldırılara karşı korunması refleksi ile durağanlaşan bir gençlik hareketi bu süreçte erimeye mahkumdur.

Mart ayındayız ve biliyoruz, Mart

uyanışın ve direnişin habercisidir. 8'inde dokuma işçisi kadınların, 12'sinde Gazi Katliamı'nın, 16'sında Beyazıt'ın ve Halepçe'de Kürt yoksullarının anıları bilincimizde kıvılcımı yüreğimizde direnişi ve öfkeyi biliyor.

Şimdi Newroz ateşlerinde Mazlumlarla birlikte yanmanın, Kızıldereden Samandağa, Çayanların ve Latifecilerin özgürlük bayrağını yükseltmenin, 1 Mayıslarla, sosyalizm için;

Bir Adım İleri Atmanın Zamanıdır!

[YENİ REJİMİN DOĞUM SANCILARI AKP'Yİ DE KASIYOR]

meral çınar

AKP hükümeti son süreçlerle birlikte güç dengelerinin getirdiği krizlerle uğraşmakta gittikçe zorlanıyor. Ordu merkezli eski statükonun yerine finans kapitalin mutlak hâkimiyetindeki yeni rejimi kurma çabalarını, anayasal bir statüye kazandırmadan rahat bir nefes alamayacak. Dolayısıyla yaşadığı krizlerin bedelini devrimcilere, emekçilere, gençlere, kadınlara ve tüm toplumsal muhalefet odaklarına ödetmekten geri durmuyor.

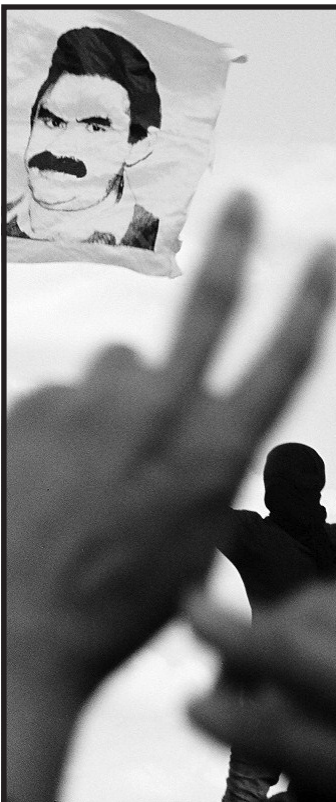
Yeni rejimin güvencesi olan anayasa hazırlıkları devam ederken AKP hükümeti, bir yandan mecliste yeterli sayıya ulaşamadığı için istemediği ittifaklara zorlanıyor, bir yandan da bölgede ve Kürt sorununda yaşadığı krizlerin getirdiği karmaşık dengelerle süreci yürütmeye çalışıyor.

Bölgede yenilgi alan AKP anayasa çalışmalarını hızlandırarak zaman kazanma derdinde...

Bölgede küresel güçlerin en önemli pi-

yonu rolündeki Türkiye'den eser yok. Arap baharından bu yana Ortadoğu'da bir türlü istikrarlı ve doğru politika yürütemeyen AKP hükümeti aynı politikalarla müdahale ettiği Suriye'de de tam bir fiyasko yaşadı. Bu fiyaskonun ardından Mısır'ın son anda Suriye meselesinde yaptığı hamle; Türkiye'ye ve AKP'ye küresel güçler nezdinde bölgede hegemonik güç olarak başka alternatiflerin her zaman var olduğunu acı bir şekilde göstermiştir. Bunun yanı sıra demokratikleşme kisvesinin altında kurmaya çalıştığı yeni rejiminin despot oligarşik totaliter tarafı da hızla açığa çıktı. AKP bir an önce kendisini sigortalama derdinde anayasa çalışmalarına sarılıyor.

Yeni rejimin güvencesi olan anayasa hazırlıkları devam ederken AKP hükümeti, bir yandan mecliste yeterli sayıya ulaşamadığı için istemediği ittifaklara zorlanıyor, bir yandan da bölgede ve Kürt sorununda yaşadığı krizlerin getirdiği karmaşık dengelerle süreci yürütmeye çalışıyor.

AKP'yi Zorlayan En Güçlü Odak: Kürt Özgürlük Hareketi

En güncel gelişmelerin Kürt sorunu özelinde yaşandığı şu günlerde, gerek İmralıyla yapılan görüşmelerle gerek küresel güçler-Ortadoğu ekseninde yaşanan gelişmelerle birlikte Türkiye devrimci hareketini de yakından ilgilendiren önemli bir süreçten geçiyoruz. Peki İmralı ile görüşme sürecinin başlamasında ki etkenler nelerdir?

Abdullah Öcalan iki yıldır ağırlaştırılmış tecrit altında tutuldu. Ancak Kürt halkının sergilediği irade ve bu iradenin ortaya koyduğu başarılı hamlelerin elbette ki görüşme sürecine gidişte payı büyüktür. 'Demokratik Özerklik' hedefinde hızla önemli adımlar atan ve Rojova'da olağanüstü bir inisiyatif kazanan Kürt halk hareketinin hükümeti

görüşmelere zorladığı aşikar. Önümüzdeki seçimler döneminde de, Halkların Demokratik Partisi aracılığıyla AKP politikalarının teşhir edilmesi ve hamlelerinin boşa düşürülmesi bekleniyor.

Bunun dışında Suriye'de AKP'nin yaşadığı başarısızlık ve Suriye Kürtlerinin bölgede bir özerklik elde etmeleri de İmralı sürecine gitmenin yollarını adım adım örmüştür. Küresel ve yerel sermaye güçleri tarafından, Arap baharıyla birlikte Ortadoğu da kurulması istenen yeni dizaynda istikrarsızlığın temellerinden biri olan Kürt sorunun uygun bir zemine çekilmesi Türkiye'ye sürekli dayatılmaktadır. Bölge üzerinde geliştirilecek yeni hamlelerde Kürtlerin durduğu pozisyon gittikçe önem kazanmakta ve emperyalist güçlerin bölge

Saldırıları Artıyor... İşçi Sınıfı Direniyor...

Finans kapitalin 2008 den bu yana derinleşen krizinin Türkiye'de yansımaları Başbakan'ın deyimiyle teğet geçmezken, krizin işçi sınıfına ağır sonuçlar yaşattığı artan işçi ölümlerinden, güvencesizlikten, açıkça anlaşılıyor. Son zamanlarda sermayenin dayatmalarıyla çıkarılan toplu iş sözleşmeleri yasa tasarısında sendikalaşmayı ve iş güvencesini hedefine alan sistem işçi sınıfına dönük saldırılarına; taşeronlaşmaya ve esnek üretimin yaygınlaştırdığı enformel sektöre kapılarını ardına kadar açarak devam ediyor.

Gündemden uzaklarda, üstü kapalı değiştirilen bir başka yasal düzenlemede çocuk ve genç işçilerin çalıştırılma esaslarına ilişkin yasada gözümüze çarpıyor. AKP hükümeti genç işçilere göre çalışma koşullarının ağır olduğu iş kollarından maden ocakları, kanalizasyon ve inşaat işleri gibi işleri çıkardı ve çalışma saatlerini de arttırarak, piyasa için temiz kan ve ucuz iş gücü olan çocuk ve kadın işçileri sermayeye peşkeş çekmiş oldu. Bu ve bunun gibi değişiklikler bizlere; yeni anayasa çalışmalarının yeni rejim için önemini ne denli büyük olduğunu açıkça gösteriyor. Neo-liberal politikaların çalışma yasalarını belirlediği, sermayeden ve patrondan yana yeni anayasa çalışmalarının hızlandırıldığı bu süreçte işçi sınıfının direnişi her geçen günden daha büyük önem taşıyor.

Elbette işçi sınıfı bu saldırılara dönük cevaplar üretmekte geç kalmadı. Yakın za-

manda kazanılan direnişlerin (şişe cam işçisinin zaferle sonuçlanan direnişi, THY işçilerinin açtığı davaların kazanımıyla sonuçlanması gibi...) yanı sıra devam eden Hey Tekstil direnişi, BES işçilerinin grev kararı...vd. Kurulan yeni rejimin karşısında güçlü bir işçi sınıfı direniş odağının oluşturulabileceği umuduna kapı aralıyorken, bunun sinyalleri dahi sermaye güçlerinin korkulu rüyası **olmaya yetiyor.**

biri de kadın hareketi. Kadın cinayetlerinin bir cins kıyımına doğru ilerlediği, piyasada ucuz ve güvencesiz çalışma koşullarının en ağır şartlarını kadınların yaşadığı, görünmeyen emeğin, görünmeyen başrollerinin arttığı bir süreçte bir 8 Martı daha geride bırakan kadın mücadelesi bu dönemde kabuk çatlatıyor. Kürtaj eylemlilikleriyle devletin saldırı odağına giren kadın mücadelesi takvimsel eylemliliklerinin ötesine geçtiğini ve

Devletin Saldırı Odağında Kadın Hareketi

AKP'nin sermaye merkezli politikalarının saldırganlaştığı ve giderek sertleştiği günümüzde, antikapitalist dinamikler de önemli bir muhalefet odağı olarak öne çıkıyor. Doğanın talanına karşı yaşam alanlarını sahiplenen Hes direnişleri, kentsel dönüşüm direnişleri, gençliğin değişen üniversite profiline karşı birinci dönemi kazanan çıkışı, savaş karşıtı hareketin emperyalist müdahaleleri teşhir ederek öne çıkması ve tüm bunların yanı sıra kadınların özgürlük mücadelesi...

Böylesi dönemler her zaman yeni dinamikleri açığa çıkartır ve özneleştirir. Bu yeni dönemin öne çıkan öznelere

Neo-liberal politikaların çalışma yasalarını belirlediği, sermayeden ve patrondan yana yeni anayasa çalışmalarının hızlandırıldığı bu süreçte işçi sınıfının direnişi her geçen günden daha büyük önem taşıyor.

güçlü bir muhalefet odağı olarak öne çıktığını söylemek önem arz ediyor.

AKP'ye ve Sermayeye Geri Adım Attırmak İçin...

Elbette AKP iktidarda olduğu günden bu yana en zorlandığı dönemden geçerken; Türkiye devrimci hareketi de bundan nasibini alıyor. Kendini yeni dönemin ihtiyaçlarına göre yenilemeyen ve bu karmaşık politik ilişkileri, gerilimleri kaldıramayan hareketler süreçten düşüyor. Her gün kendini yeniden örgütlemeyi beceremeyen, mücadeleye daha sıkı bağlanacak materyalleri yaşamının akışı içerisinde üretemeyen her hareket-kişi süreçten tasfiye oluyor. Bu dönemin bir adım ilerisi, bizlerin süreci kendi lehimize çevirme yeteneğimizle doğru orantılı olarak; ya AKP'nin sonun yaklaştığı anlamını ya da onun daha da güçlenerek işimizin iki kat daha zorlaşacağı anlamını taşıyor.

Dolayısıyla, şimdi içerisinde olduğumuz tarihsel anı kazanmak ve işçi sınıfı hareketi içerisinde odaklanarak tüm muhalefet dinamiklerini birleştirebilecek devrimci demokrat bir zemini, sermayeye geri adım atılabilecek boyutlarda inşa etmek hedefi tarihsel bir görev olarak devrimcilerin karşısında duruyor.

üzerine tüm politikalarında belirleyici bir rol oynamaktadır.

Tüm bu dengelerle birlikte İmralıyla görüşme sürecine başlayan AKP'nin izlediği politikalar sorgulanır vaziyette. PKK kamplarını bombalamaya, gerillanın önder kadrolarına suikast düzenlemeye, milletvekillerine karşı halkı kışkırtmaya devam ederek masa başı hâkimiyeti kurarak güç dengelerinin dayattığı bu görüşmeleri kendi lehine çevirmeye çalışıyor. Her seferinde bir sonuç alamayan PKK'nin tasfiyesi amaçlı politikalarından bıkmayan iktidar, aynı sonuçsuz politikayı günümüzde de uygulamaya çalışıyor.

Çözümün hangi yönde ilerleyeceğini, karşılıklı güç dengeleri belirleyecektir. Öcalan, Kürt Halk Hareketinin günümüzdeki üstünlüğünü arkasına alarak kazanımlar elde etmeyi amaçlarken, Erdoğan, görüşme sürecinde tasfiyeyi ya da Kürt Hareketini bölmeyi hedeflediği açıkça görülüyor.

[TARİH BİZİ ÇAĞIRIYOR]

c. malatya

Kapitalizm'in 2007 yılında başlayan büyük krizi dünyanın her köşesine yayılarak devam ediyor. Kemer sıkma politikaları, devlet destekleri gibi müdahalelere rağmen kriz derinleşerek içinden çıkılmaz bir noktaya doğru sürükleniyor. Dünyanın sokakları ve meydanları ise krize ve kapitalizme karşı mücadele eden emekçilerin eylemleriyle ısınıyor.

Avrupa'da "Hükmedemezlik"

Avrupa'da krize karşı tepkiler giderek yayılıyor. Yunanistan, Portekiz, İtalya ve İspanya'dan sonra Bulgaristan'da da halk sokaklara döküldü. Bulgaristan'da yüksek gelen elektrik faturaların karşı on binlerce kişi sokakları zaptetti. Bunun üzerine Başbakan Boyko Borisov önce Maliye Bakanını görevden aldı. Daha sonra eylemlerin devam etmesi ve eylemcilerin polisle çatışması sonucunda Başbakan istifasını vermek zorunda kaldı.

Bulgaristan'daki ateş Slovenya'ya da sıçradı. Adı yolsuzluk skandallarına karışan Başbakan Janez Jansa hakkındaki iddialara cevap vermeyince meclis tarafından görevinden alındı. "Zenginleşen iktidar, yoksullaşan halk" sloganıyla aylardır sokakta olan Slovenya halkı hükümeti düşürmesine rağmen krizle boğuşmaya

devam ediyor. Ülkede işsizlik %12'yi bulmuş durumda.

24- 25 Şubat'ta gerçekleştirilen İtalya seçimlerinde sandıktan belirsizlik çıktı. Skandallarıyla dünyayı sarsan Berlusconi'nin yaşanan ekonomik kriz sonrasında istifa etmiş, ülkeyi seçimlere Monti götürmüştü. Seçimde merkez-sol olarak adlandırılan Pier Luigi Bersani'nin listesi yüzde 29.54 oy ile birinci gelirken Berlusconi'nin listesi yüzde 29.18 oy alarak ikinci oldu. Monti'nin listesi ise yüzde 10 ile dördüncü oldu. Asıl sürprizi ise yüzde 25,55 oy alan komedyen Grillo'nun 5 Yıldız Hareketi yaptı. Grillo'nun aldığı yüksek oy oranı bir yandan İtalya halkının "böyle yönetilmek istememelerinin" bir tepkisi iken diğer yandan sol-sosyalist güçlerin ezilenlerin öfkelerini örgütlemekte ne kadar zayıf kaldıklarını gösteriyor.

İkinci Arap Baharı

Arap Baharı'nın başladığı Tunus'ta sular durulmuyor. EnNahda liderliğinde kurulan koalisyonun halkın isteklerini yerine getirmemesi ve ekonomik krizin sürmesi sonucunda yükselen tepkiler, solcu muhalif lider Şükrü Belaid'in öldürülmesiyle zirve noktasına ulaştı. Yapılan protestolar sonucunda Başbakan Hamadi Cibali istifa etmek zorunda kaldı ve yerini İçişleri Bakanı Ali Larayedh bıraktı. Fakat halkın

başta EnNahda olmak üzere koalisyona olan tepkileri sürüyor. Ve Tunus ikinci baharına hazırlanıyor.

Tunus'un yanı sıra Mısır'da da sular durulmuyor. Muhalefetin itirazlarına rağmen anayasa referandumuna gerçekleştiren Mursi genel seçimlerin 27 Nisan'da başlayacağını, dört aşamalı seçim sonucunda haziran sonunda yeni meclisin oluşturulmuş olacağını açıkladı. Diğer yandan Mursi'ye karşı muhalefetin tepkileri sürüyor. Mursi'nin devrimi çaldığını söyleyen muhalifler referandumda boykot oranının yüksek olmasını sağlamışlardı. Önümüzdeki seçimlerde ise meşruiyetini giderek kaybeden Mursi'ye karşı muhalefetin öreçeği cephenin kazanma ihtimali yüksek. İhtimalin gerçeğe dönüşmesi için ise muhalefetin birleşik bir hat öreerek sokağı zapt etmesi gerekiyor.

Kapitalizm'in 2007 yılında başlayan büyük krizi dünyanın her köşesine yayılarak devam ediyor. Dünyanın sokakları ve meydanları ise krize ve kapitalizme karşı mücadele eden emekçilerin eylemleriyle ısınıyor.

Afrika Yanıyor

Fransız demokrasisi Libya'dan sonra Mali'ye de elini uzatmış durumda. Fransa, eski sömürgeci Mali'nin kuzey tarafını ele geçirip başkente doğru yürüyen İslamcı gruplara karşı harekete geçirecek askeri birliklerini gönderdi. Batı Afrika ülkelerinden gelen diğer askeri birliklerle birlikte yaptıkları operasyonlar sonucunda İslamcı gruplar ülkenin kuzeyine çekildiler. Operasyon sonrasında savaş kazanmış general havasıyla Mali'ye giden "sosyalist" Hollande halefi Sar-

kozy'den pek de geri kalmayacağını göstermiş oldu.

Diğer yandan kıtada paylaşım savaşları sürmeye devam ediyor. ABD ve AB, ABD'nin askeri gücü ve AB'nin tarihsel bağları ile kıtadaki değerli kaynakları kontrol altına almaya çalışırken, Çin'de ekonomik gücüyle bölgede kendisine alan açmaya çalışıyor. Dolayısıyla kara kıta 21. yüzyılda da egemen güçlerin kozlarını paylaşacağı alan olmaya devam ediyor.

Ortadoğu Kaynar Kazan

Arap Baharı'nın neredeyse kışa döndüğü Ortadoğu'da çatışmalar dinmek bilmiyor. Suriye'deki savaş pat durumunda durmaya devam ediyor. Esad rejimi muhalifler üzerinde hakimiyet kuramazken, muhalifler de Esad rejimini yıkamıyorlar. Nitekim muhaliflerin yeni lideri Moaz el-Hatib "Esad'la görüşebiliriz" diyerek çözümsüzlüğü ortaya koydu. Diğer yandan Rojava'da ise PYD önderliğinde Kürt halkı özerkliğini inşa etmeye ve genişletmeye devam ediyor. Son olarak Özgür Suriye Ordusu ile ateşkes imzalanması sonucunda Kürtlerin Suriye denklemindeki yeri ve önemi artıyor.

Irak'ta ise sular durulmuyor. Cumhurbaşkanı Haşimi'nin idama mahkum edilmesiyle başlayan

Şii-Sünni gerilimi Maliki'nin yeni hamleleriyle devam ediyor. Son olarak Sünni Maliye Bakanı Rafi el Issawi'nin korumalarının terör suçlamasıyla göz altına alınmasıyla Sünniler alanlara dökülmüş, sonrasında korumalar serbest bırakılmıştı. Geçtiğimiz günlerde ise Sünni Maliye Bakanı Rafi el Issawi Ramadi kentindeki mitingde "Sizin önünüzde istifamı ilan ediyorum. Irak kanına ve insanlarına saygı duymayan hükümet bağlamıyor" diyerek istifa ettiğini bildirdi. Bölgesel Kürt Yönetimi ile de petrol anlaşmalarından dolayı ilişkisi gergin olan Maliki yönetimini zor günler bekliyor. Suriye'deki savaşın bölgeye yayılması durumunda Maliki'nin politikaları mezhepler arasında çatışmaya yol açabilir.

Latin Amerika Yasta

Uzun süredir kanser tedavisi gören Venezuela'nın ef-sanevi başkanı Hugo Chavez 5 Mart günü hayatını kaybetti. ABD'nin arka bahçem olarak adlandırdığı Latin Amerika'da Bolivarcı Sosyalist Devrimin öncüsü olarak kıtayı "sol"a çeken Chavez, hayata geçirdiği politikalarla ezilenlerin umudu oldu ve olmaya devam edecek.

★ ★ ★

Chavez'in uyguladığı politikalar sonucunda Venezuela'da meydana gelen değişikliklere göz atalım:

- ★ Chavez döneminde Venezuela'da yoksulluk yüzde 44 ve eşitsizlik yüzde 54 oranında azaldı,
- ★ Kreşlerden üniversite eğitimine kadar tüm eğitim parasız,
- ★ Her gün dört milyonu okullardaki çocuklar olmak üzere beş milyon Venezüellalı ücretsiz yiyecek alıyor,
- ★ Bebek ölümleri 1990'da bin kişide 25 iken, 2010'da bin kişide 13'e düşürüldü,
- ★ Nüfusun yüzde 96'sı temiz suya sahip,
- ★ 1998 yılında 10 bin kişiye 18 hekim düşerken bugün 10 bin kişiye 58 hekim düşüyor ve kamu sağlık sistemi 95 bin doktora sahip,
- ★ Önceki hükümetler 40 yıl boyunca 5 bin 81 klinik inşa ederken Chavez döneminde 13 yıl içinde 13 bin 721 klinik inşa edildi,
- ★ Barrio Adentro (8 bin 300 Kübalı doktordan yardım alınan temel bakım programı) 7.000 kliniği ile 500 milyon kez muayene yaptı ve yaklaşık 1,4 milyon hayat kurtardı,
- ★ Yalnızca 2011 yılında, şizofreni de dâhil olmak üzere kanser, hepatit, osteoporoz gibi 139 hastalığı tedavi etmek için 67 bin Venezüellalı yüksek maliyetli ücretsiz ilaç aldı,

- ★ 6 yıl boyunca 19 bin 840 evsiz insana özel bir program aracılığıyla hizmet verildi ve sokaklarda yaşayan hemen hemen hiçbir çocuk yok,
- ★ Yüzde 34-40 arasında tasarruf sağlayan ve kamu eczaneleri ağını oluşturan 127 eczanede sübvansede edilen ilaçlar satılmakta.
- ★ 51.000 kişiye Küba'da özel göz tedavisi yapıldı (masraflar devlet tarafından karşılandı; ç-n) ve "Misión Milagro" (Görevimiz Mucize) adlı göz sağlığı programı çerçevesinde, 1,5 milyon Venezüellalıya görme kusurları ile ilgili tedavi yapıldı.

Başta Venezuela halkı olmak üzere bütün dünya halkları diğer devrimcileri olduğu gibi Chavez'i de unutmayıp, mücadelelerinde yaşatacak. Ali Primera'nın da şarkısında dediği gibi

“Yaşam için ölenlere ölü denemez! ☹☹

[TÜRKİYE'NİN ORTADOĞU HESAPLARI]

VE KÜRTLER

Ortadoğu'da Kürtlerin konumu, Türkiye'yi Kürtlerle müzakere etmeye zorluyor. Türkiye dış politikada zorlanıyor. Türkiye'nin hem iç hem de dış politikadaki birçok hamlesinde, Kürt sorunu Türkiye'nin karşısına dikiliyor ve çözüm için kendisini dayatıyor. Türkiye'nin ortaya koyduğu Kürt açılımı vb. taktiklerin her biri Kürt sorununun çözüm için kendisini dayatmasının sonuçlarıdır.

kader ortakaya

Kapitalizmin ekonomik krizinin oluşturduğu güç dengeleri, Ortadoğu'ya müdahale ediyor. Bir taraftan ABD, AB ülkeleri ve bu ülkelerin ekseninde hareket eden Türkiye, Mısır, Arabistan, Katar; diğer tarafta ise Rusya, Çin, İran ve bu ülkelerin eksenine yakın olan Suriye, Maliki'nin Irak'ı, Şii Hizbullah'ı. Bu dengeler her ne kadar kırmızı çizgilerle ayrılmamış olsa da, her bir ülke kendi sermayesinin çıkarları doğrultusunda denge kuruyor. Emperyalistler, Ortadoğu halklarının özgürlük mücadelesini, kendileri açısından inisiyatif almak, bu dengelere göre hegemonya kurmak için bir fırsata dönüştürmeye çalışıyorlar. Ortadoğu, emperyalist ülkeler açısından mücadele alanı, alt emperyalist rolü oynamaya çalışan ülkeler açısından da bölgesel bir güç olabilmek için bir mücadele alanı haline almıştır.

Ortadoğu'da bölgesel bir güç olmaya çalışan Türkiye, bir taraftan Ortadoğu üzerinde kültürel- dini eksende hegemonya kurmaya çalışıyordu. Ortadoğu halklarının özgürlük mücadelesi başladıktan sonra da hegemonyayı kültürel-dini eksenin üzerinde, askeri olarak da devam ettiriyor. Diğer taraftan da bu bölgedeki rakipleri Mısır, Katar, Suudi Arabistan ile rekabet ediyor. Suriye'deki süreç, emperyalist ülkelerin çıkarları doğrultusunda, karşılıklı olarak farklı eksenlerde konumlanan ülkelerin, bölgesel güç olma yo-

lunda, bölgeye nüfuz etmeleri için onlara fırsatlar sunuyor. Türkiye'ye patriotların yerleştirilmesi ve Suriye'deki ÖSO diye tabir edilen silahlı guruplara ABD, AB eksenindeki ülkelerin destek sunması bu rekabetin sonuçlarıdır.

Libya'daki emperyalist paylaşım trenini kaçırın Türkiye, aynı hatayı Suriye'de de yapmamak için Suriye'deki halkların özgürlük mücadelesine başından itibaren müdahale etmektedir. Suriye'de yaşanan süreç Türkiye'ye işbirliği yaptığı ABD, AB ülkelerine, kendisinin kapitalizmin çıkarlarını ne kadar iyi savunabileceğini göstermesi bakımından bir fırsat sunuyor. Türkiye'nin Suriye karşısındaki saldırganlığının bir sebebi budur. Bir diğer sebep ise "Kuzey Suriye" yani Batı Kürdistan'dır (Rojava).

Suriye'de Yaşanan Süreçte Rojava Kuruldu

1.Dünya Emperyalist paylaşımında Kürt coğrafyası Kürtlerin bütünlüğü göz önünde bulundurulmayarak 4 parçaya bölünmüştü. Kürtler yıllardır dört parçada da hakları için mücadele ediyor. Irak'da, Kürdistan'ın güney parçasında ekonomik çıkarlarına göre denge kuran federal bir yapı mevcut. Türkiye ve İran'da mücadele sürüyor. Yaklaşık 1,5 yıldır Suriye'de yaşanan süreçte Batı Kürdistan kuruldu. Kürtler Rojava'da bir taraftan emperyalistlerin güdümünde hareket eden güçlerle diğer taraftan da rejim güçleriyle mücadele ediyor.

Suriye'de Kürtler, 1968'de Baas partisi iktidarından bu yana, yoğunluklu olarak asimilasyon politikalarına maruz kaldı. Kürtçe yasaklandı, Kürtler yerlerinden edildi, kimlikleri yok sayıldı. Çeşitli iskân politikalarıyla Kürtler asimile edilmeye çalışıldı. Kürtler bu inkâr ve imha politikası karşısında mücadele ettiler, onlarca Kürt gerillada ve idam sehpalarında devlet tarafından katledildi.

Kürtler Suriye'de yaşanan süreci şimdiye kadarki birikimlerini kullanarak, özerkliği inşa etme yolunda değerlendirdiler. Gençliğin aktif olarak yer aldığı Halk savunma birlikleri, halkın oluşturduğu meclisleri oluşturuluyor. Yine haklı seçtiği görevlilerden oluşan mahkemeler kuruluyor. Komünler kurularak topraklar ortaklaştırılıyor ve gıda vb. sorunlar çözülmeye çalışılıyor. Eğitim, bölgede yaşayan diğer halklarında dilleri gözetilerek şimdilik Kürtçe ve Arapça olarak yapılması hedefleniyor. Rojava sadece Kürtler için değil bölgede yaşayan bütün halklar için demokratik özerkliği ifade ediyor.

Kürtler Ortadoğu'da oluşacak dengelerde belirleyici rol oynamaktadırlar. Ortadoğu'ya dair politikası olan her ülke Kürtleri hesaba katmak zorundadır. Çünkü Kürtler Ortadoğu'da en güçlü örgütlülüğe sahip halktır. Kürtlerin Ortadoğu'da böyle bir güç olması Türkiye'nin Ortadoğu'ya yönelik hesaplarını bozuyor. Türkiye, yıllardır yok saydığı, asimile etmeye çalıştığı, savaştığı bir gücün kazanımlarına tahammül

Sermayenin uzun süredir dile getirdiği, eğitimin bütünüyle özelleştirilmesinin basamağı olan "özel üniversiteler" yasa talepleri arasında en baş sıralarda yerini almış.

edemiyor.

Rojava'daki kazanımlar Kürtlerin diğer parçalardaki mücadelelerini de etkiliyor. Türkiye'nin Kürt halk önderiyle başlattığı görüşmelere Rojava'dan da bakmak gerekiyor.

Ortadoğu'da Kürtlerin konumu, Türkiye'yi Kürtlerle müzakere etmeye zorluyor. Türkiye dış politikada zorlanıyor. Türkiye'nin

hem iç hem de dış politikadaki birçok hamlesinde, Kürt sorunu Türkiye'nin karşısına dikiliyor ve çözüm için kendisini dayatıyor. Türkiye'nin ortaya koyduğu Kürt açılımı vb. taktiklerin her biri Kürt sorununun çözüm için kendisini dayatmasının sonuçlarıdır. Türkiye'nin ortaya koyduğu her çözüm projesi, Kürtleri asimile ve PKK'yi tasfiye planı olarak planlanıyor.

Kürt halk önderiyle yapılan görüşmelerle, her ne kadar müzakere olarak gösterilse de, bu proje de Türkiye'nin Kürtleri asimile ve tasfiye hamlesi olarak hayata geçirilmeye çalışılmaktadır. Lakin Kürtler yıllardır biriktirdikleri mücadele deneyimleriyle bu sürece giriyorlar. Öyle gözüküyor ki işler Türkiye'nin planladığı gibi yürümeyeceği benziyor.

Ortadoğu'da; yoksullukla savaştan özgürlük mücadelelerine

TANKLARA KARŞI TAŞ!

Filistin'de "mücahit" Türkiye'de "terörist" diye anılan çocukların yolu ve mücadelesi birdir. Düşman neden taş attıklarına değil kime attığına bakıyor. Halbuki Filistin'de de Türkiye'de de haksızlığa ve zulme başkaldıranların sembolüdür "Taş atan çocuklar".

Ortadoğu sahip olduğu kaynaklar bakımından, emperyalist ülkelerin egemenlik kurmak istediği bir bölgedir. Emperyalistler bu bölgede şekillenen her dengeye de müdahale ediyorlar.

İsrail'in Filistin'i işgali karşısında Filistin halkının direnişi, Kürt özgürlük mücadelesi ve şimdi de "Arap baharı". Bu direnişlerin birçok ortak noktası var ve bu ortak noktaların en belirgin olanı da gençlerin ve çocukların direniş içerisindeki pozisyonudur.

İsrail, başta ABD olmak üzere emperyalist ülkelerin Ortadoğu'daki çıkarları için askeri gücünü her daim etkin bir şekilde kullanmıştır. Savaş, savunma, güvenlik endüstrileri İsrail tarafından Filistin'e karşı uygulanıyor ve buralardan dünyaya pazarlanıyor. İsrail bu emperyalist güçler için Ortadoğu'daki askeri olarak en büyük güçtür.

Filistin'de Taş Generaller

İsrail 1967'den beri Filistin'i fiili bir şekilde işgal ediyor. Filistin halkı bu işgale karşı başta intifada (serhıldan) olmak üzere gerilla savaşıyla, sokak mücadeleleriyle cevap

veriyor. Filistin halkı yaşlı, genç, kadın ve Yaser Arafat'ın deyimiyle "Taş General" olan çocuklarıyla direniyor.

2000 yılında onu İsrail tankına taş atarken tanıdık. 20. yy mücadelelerinin çocuk sembolü oldu Faris. Daha 13 yaşındaydı. O taş attıkça tankın namlusu ona dönüyordu ve sadece onu değil tüm direnişleri tehdit ediyordu o namlu. İsrail için çocuklar tehditti ve birçok arkadaşı gibi onu da vurdular. Ve O, 13 yaşında kaldı.

Türkiye'de Taş atan Çocuklar

Sömürenler ve işgalciler değişse de mücadeleleri değişmiyor halkların. Dünyayı, savaş oyunuyla tanımış olan ve işgale karşı direnişin ön saflarında bulunan çocukların öyküsü birbirine karışıyor. Filistin'de olduğu gibi Türkiye'de de Kürt özgürlük mücadelesinin ön saflarında Faris gibi küçük elleri, kocaman yürekleriyle taş atan çocukları görüyoruz. Ceylanlarla tanışıyoruz oyun bahçesi diye gezdikleri, savaş alanlarında. Mazlumlarla tanışıyoruz isyan edip gerillaya katılan.

Filistin'de "mücahit" Türkiye'de "terörist" diye anılan çocukların yolu ve mücadelesi birdir. Düşman neden taş attıklarına değil kime attığına bakıyor. Halbuki Filistin'de de Türkiye'de de haksızlığa ve zulme başkaldıranların sembolüdür "Taş atan çocuklar".

Tunus'ta Bouazizi'i

Filistin ve Mezopotamya çocuklarının mücadelesinin başka biçimini Ortadoğu'nun diğer halkları vermektedir. Bu mücadele ateşi Bouazizi'nin bedeninden başladı ve Ortadoğu'da özgürlük ateşine döndü. Tunus'ta Muhammed Bouazizi işsizliğe karşı verdiği savaşın bir parçası olarak kendini yaktı. Gençliğin bu isyanı, hayat pahalılığına, işsizliğe, geleceksizliğe karşı, sistem karşıtı diğer hareketlerle birleşip büyüdü ve Ortadoğu'yu dünya siyasetinin dengelerini değiştiren bir konuma yerleştirdi.

Bizler bu coğrafyanın gençleri, çocukları olarak, yanı başımızda verilen bu mücadelelerle kaderimizi ortaklaşmalı ve Denizlerin, Mazlumların, Farislerin mücadele bayraklarını daha daha yukarı taşımamız.

["Yeni" YÖK'ün derdi] ŞİRKETLEŞEN ÜNİVERSİTELER!

Bir yandan sermayeye üniversiteye giriş kartı verilirken bu yasayla, bir yandan da siyasi iktidarın kendi varlığını güçlendirdiğini de görmezden gelemeziz. Yükseköğretimin bütün yönetim mekanizmalarında kadrolaşan AKP hükümeti, üniversitelerin asli bileşenlerini sürecin dışında bırakarak bu yasa taslağı ile kendi dikensiz gül bahçesini oluşturma amacı taşımakta.

juliana gözen

Özgürlükçü Gençliğin bir önceki sayısında gelişim çizgisine baktığımız Yükseköğretim kurulunun son hamlesi olan Yök Yeni Yasa Tasarısı, sadece rektörleri ve sermayedarları içine alan tartışma başlıkları ile üniversitelerin asli bileşenlerini sürecin dışında bırakmaya devam ediyor.

Kurulduğundan itibaren iktidarın nerede ihtiyaç varsa çekip o tarafa sürüklediği Yükseköğretim Kurulu 90'lı yıllarda belirleyiciliğini sermayenin eline bıraktı. O dönemin ihtiyacına göre şekillenen YÖK, şimdi de sermayenin biriktirerek ulaştığı aşamada Yeni Yök Yasa Tasarısı hamlesini yaptı.

Yasa tasarısının içeriği ile siyasi iktidarın yürüttüğü neo-liberal politikaların paralellik göstermesi elbette tesadüf değil. Aksine uygulanmak istenen neo-liberal politikaların belirleyiciliğinde giden bu süreçte, yasanın durdurulma haberinin bu

durumu doğruladığı aşikâr. Yeni anayasa tartışmaları kapsamında YÖK' e "üniversiteler arasında koordinasyonu temin eden bir kurum haline gelecektir" misyonunun biçilmesi, yükseköğretimdeki neo-liberal dönüşümlerin çerçevesini belirlemiştir. Bu bağlamda YÖK tarafından açıklanan ve piyasalaştırma saldırısının ana hatlarını ortaya koyan yasa taslağı yükseköğretimde sermayenin ihtiyaçlarına göre öngörülen yapısal dönüşümlere dair somut öneriler yapmaktadır.

Yapısal dönüşümleri öngören yasanın temel ilkeleri, Çeşitlilik, kurumsal özerklik ve hesap verilebilirlik, performans değerlendirilmesi ve rekabet, mali esneklik ve çok

kaynaklı gelir kapısı, kalite güvencesi olarak açıklandı. Taslağın ana hat ve çerçevesini oluşturan bu ilkeler, neo-liberal politikaların üniversitelere, akademiye daha rahat müdahale edebilmesini sağlayan cinsten. Sermayenin uzun süredir dile getirdiği, eğitimin bütünüyle özelleştirilmesinin basamağı olan "özel üniversiteler" yasa talepleri arasında en baş sıralarda yerini almış. Yükseköğretimi metalaştıran ve burayı bir kar alanı olarak gören sermaye, artık yükseköğretime doğrudan müdahale edip daha fazla kar edinmek istiyor. Vakıf üniversiteleri ile zaten hareket alanını arttıran sermaye, bu alanı özel üniversiteler ile daha da genişletmek istiyor.

Sermayenin uzun süredir dile getirdiği, eğitimin bütünüyle özelleştirilmesinin basamağı olan "özel üniversiteler" yasa talepleri arasında en baş sıralarda yerini almış.

Geçtiğimiz günlerde Yasa Tasarısının durdurulması haberi, ardından Vakıf Üniversiteleri Birliği Başkanı Rıfat Sarıcaoğlu tarafından, hazırlanan Yök Yeni Yasa Tasarısı'nın yeterince liberal olmadığı, yeni hazırlanacak tasarının daha liberal olacağı ve YÖK' ün burada sadece paydaşlardan biri olacağına dair mesajların verilerek sermayenin tam da hedef aldığı noktayı hiç çekinmeden göstermesi de gelinen aşamayı açık etmiştir.

Yasa Taslağı'nda "Yabancı Yükseköğretim Kurumları"nın kurulmasının önünü açan maddelerin yer aldığı belirtiliyor. Taslakta "Yabancı Yükseköğretim kurumlarının Türkiye'de fakülte, enstitü, meslek yüksek-okulu açabilmesine YÖK'ün teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararı ile izin verilebilir" geçen maddesi kamuoyuna uluslararasılaşma olarak pazarlanırken, yükseköğretimdeki özelleştirme sürecini derinleştirilmesi görmezden geliniyor.

Üniversite Yönetimi

Özel üniversitelerin açılmasıyla yükseköğretimdeki hâkimiyetini arttırmayı hedefleyen sermaye, kamu üniversitelerinde de doğrudan söz sahibi olmak istiyor. Bunun altyapısını da ilmek ilmek planlayan ve tasarıda bunu hayata geçirmek için mekanizmalar öneren sermaye, önündeki dolaşım engellerini kaldırmak için tasarıda YÖK ve Bakanlar Kurulu kararı ile kurulabilecek "Üniversite Konseyi"ni öneriyor.

11 üyeden oluşan Üniversite Konseyinin, 5 üyesinin üniversiteden, 2 üyesinin YÖK tarafından, 2 üyesinin de Bakanlar Kurulu

tarafından seçilmesi, bir üyenin üniversitenin bulunduğu ilde üniversiteye en çok bağış yapan veya şehre en çok vergi ödeyen şirket temsilcileri arasından seçilmesi, diğer üyenin de üniversite mezunları arasından seçilmesi taslakta önerilmektedir. Buradan hareketle sermayenin Üniversite Konseyleri aracılığıyla kamu üniversitelerinde söz hakkı edinmek istemesini söylemek bizim için kaçınılmaz olmaktadır. Bu maddenin üniversitedeki izdüşümlerine bakmak, üniversitede sermayenin iktidarının kurulması ve bu iktidarın yasa taslağındaki maddeler ile güvence altına alınması, piyasacı dönüşümlerin hukuki hiç bir engelle takılmadan üniversitelere uygulanabilmesini görmek olacaktır.

Bir yandan sermayeye üniversiteye giriş kartı verilirken bu yasayla, bir yandan da siyasi iktidarın kendi varlığını güçlendirdiğini de görmezden gelemez. Yükseköğretimin bütün yönetim mekanizmalarında kadrolaşan AKP hükümeti, üniversitelerin asli bileşenlerini sürecin dışında bırakarak bu yasa taslağı ile kendi dikensiz gül bahçesini oluşturma amacı taşımaktadır.

Özel üniversitelerin açılmasıyla yükseköğretimdeki hâkimiyetini arttırmayı hedefleyen sermaye, kamu üniversitelerinde de doğrudan söz sahibi olmak istiyor. Bunun altyapısını da ilmek ilmek planlayan ve tasarıda bunu hayata geçirmek için mekanizmalar öneren sermaye, önündeki dolaşım engellerini kaldırmak için tasarıda YÖK ve Bakanlar Kurulu kararı ile kurulabilecek "Üniversite Konseyi"ni öneriyor.

Bilgi: Pazarlanabilme Kıstası

Neo-liberal politikalar ile şekillendirilen yükseköğretimde sermayenin kendi iktidarını bu alanda süreklileştirmesinin başka bir ayağı bilginin üretim ve tüketim süreci, bilginin metalaşması. Ar-Ge seminerleri, girişimcilik ofisleri ile son yıllarda somut uygulamalara geçirilen süreç, şimdi de yasa taslağında Bilgi Lisanslama Ofisleri ile yasallığa kavuşturulmak isteniyor.

Nedir bu Bilgi Lisanslama Ofisleri? YÖK yasa taslağında "Ticari değeri olan bilgilerin ilgili kişi, kurum ve kuruluşlara pazarlanmasını, lisanslamasını, devrini veya transferini yapan; bilgilerin ürüne dönüştürülmesi çalışmasını destekleyen, anonim şirket statüsünde Bilgi Lisanslama Ofisleri kurulabilir" (33. madde) ifadesiyle bilginin üretilip tüketilme sürecine müdahalenin en ileri noktası olan Bilgi Lisanslama Ofisleri ile bilimsel üretim faaliyetini doğrudan sermayenin tekeline almak hedeflenmektedir. Üniversitelerin toplumsal ihtiyaçlara göre değil, tamamen sermaye çıkarına bilgi üretmesi süreci aynı zamanda üretilen bilgi üzerinde sermayenin mülkiyet hakkına sahip olmayı hedeflediğini de söylemek mümkündür.

Sermayenin bilim üzerindeki tahakküm stratejisine bağlı olarak yasa taslağında akademisyenler için esnek çalışma model-

lerini benimsemesi kıstası vurgulanmaktadır. Üniversitedeki çalışma düzeninin değişeceğine yönelik sinyaller, öğretim üyelerinin çalışma hayatlarına "performans ve ticari değer" kavramlarının girmesi ve bu doğrultuda bir baskıyla karşılaşacaklarının da sinyalleri.

Mücadele Şart

Önceki yazılarımızda da belirttiğimiz gibi yükseköğretimde gerçekleşen bu yapısal dönüşümler, sermaye ve iktidar odaklı yapılan bu hamleler, üniversitenin bütün bileşenlerinin öznesi olduğu bir üniversite yaşam mücadelesini dayatmakta. Bu yaşam mücadelesi öğrenci gençliğin özel üniversitelere ve onun üzerinden ilerleyen sermayenin kendini yenilemesine karşı bir konumlanışı zorunlu kılmaktadır. Bologna süreci ile başlayan kamu üniversitelerini şirketleştirme akademisyenleri sözleşmeli bilim işçilerine dönüştürme, üniversite mezunu işsiz oranının sürekli artışına sebep olurken yeni üniversiteler açarak meslekleri değersizleştirme ve bunu bir bütün olarak

YENİ YÖK YASASI
NEOLİBERALİZM
ÇETİNSAYA
TÜSİAD
AKP

sermayeye entegre etme süreci, şimdi kendini yasal dayanaklar yaratma noktasına gelmiş durumda.

Değişen yapısal dönüşümler karşısında biriktirerek ilerleyen öğrenci gençlik muhalefeti dönemin ihtiyaçlarına göre ve gençlik hareketinin örgütlenme dinamiklerine göre yöntem ve araçlar geliştirmiştir. Şimdi ise gelinen bu nokta gençlik hareketi içinde etkili bir muhalefet oluşturma ve kampüslere üniversitelere sahip çıkma, asli bileşenlerinin söz hakkının olduğu bir üniversite oluşturmaya dayatmaktadır.

Ücretli kölelik, işsizlik ve Özgürlük arasında [GENÇLİĞİN ALINYAZILARI!]

Kampüslerde bir hareketlenme yaşanıyor. Gün üniversitelerin bereketli topraklarına ekilen bu tohumların meyvelerini toplama; gençliğin sistem tarafından önüne sunulan alinyazılarına karşı alternatif arayışlarına yanıt üretme, onların özgürlük arayışıyla buluşma günüdür.

Dr. Hikmet Kıvılcımlı, 2 Şubat 1971 tarihli Sosyalist Gazetesi'nde yayınlanan 'Gençliğin Üç Alinyazısı' başlıklı yazısında, üniversiteyi bitirdikten sonra sistem tarafından aydın gençliğin önüne ya "devlette kapıkulu çıraklığına yazılmak" ya da "emperyalist anavatanların esir pazarında satılmak" alinyazılarının konduğunu; oysa gençliğin önünde bir üçüncü seçeneğin de "proletaryaya müttefik" olmak olduğunu belirtiyor. Üstelik gençliğin bu konuda da "yıldırılmaz" olduğunu o dönemin "taktik" jargonuyla belirtiyor.*

Bugün emperyalist sömürünün ve sermayenin uluslar arasılşmasının ulaştığı aşama sonucu oluşan ülkeler arası entegrasyon, merkez emperyalist ülkelerle Türkiye arasında bir seçim yapıp yapmamayı en azından konumuz açısından -"stratejik" manada- belirleyici olmaktan alıkoyuyor.

Çünkü bugün gençliğin önüne sunulan alternatifleri göz önünde bulundurduğumuzda gençlik daha çok, ücretli kölelik ve işsizlik arasındaki kıldan ince kılıçtan keskin köprüde yürüyor.

Üniversiter alandaki politikalar da, sermayenin nicelik ve nitelik anlamında nasıl bir iş gücü ihtiyacı içerisinde olduğuna göre belirleniyor.

Üniversitenin Katmanlı Yapısı

1-Üniversiteler bugün sermayenin işgücü ihtiyaçları ne yönde işaret ederse o yönde katmanlaştırılmaktadır. Kapitalizmin gelişme düzeyiyle orantılı ve sınıf içerisinde katmanlaşmanın oluşmasına paralel olarak yükseköğretim de katmanlı bir yapıya bürünmektedir. En üstte, girebilmek için sınıfsal bir takım ayrıcalıklara sahip olmanız gereken ve "yönetici" yetiştiren "elit" üniversiteler varken bir alt kademede, kitlesel ölçekte nitelikli işgücü ihtiyacına karşılık gelen "kitle" üniversiteleri var. En altta ise, her ilde organize sanayi bölgelerinde, sayıları arttırılmaya çalışılan serbest bölgelerde ve diğer alanlarda inşa edilen, kalifiye eleman ihtiyacına yanıt üretecek meslek yüksekokulları.

Dönüşümlerin bu şekilde gerçekleştiğine en güzel örnek, Teknik Eğitim Fakültelerinin Teknoloji Fakültelerine dönüştürülmesi esnasında YÖK eski Başkanı Yusuf Ziya Özcan'ın verdiği bir röportaj; "Teknoloji Mühendisleri planlama ve dizayn işiyle uğraşan mühendislerden farklı olarak bizzat işçilerle, üretimin başında işçilerle birlikte fabrikalarda, işyerlerinde çalışacak insanlar olacak. Dizayn ve planlama yapacak mühendislere ihtiyacımız

var ama ülkemizde bunu yapan iyi üniversiteler var(Örneklendiriyor). Bunlara ihtiyacımız yok. Bizim asıl ihtiyacımız olan şey işin yürütülmesinde üretimse üretim, başka bir işse bu işi yapacak elemanlardır."

Bu üniversitelerdeki öğrencileri öğrencilik ortak paydasında bir araya getiren asgari müştereklerin ne olduğu ve her bir katmanın kendince gereksindiği tarz ve araçların neler olabileceği ise başka bir yazının konusu. Ama ortada olan gerçek öğrencilerin, sahip oldukları (aslında bireysel olarak kendilerinin değil ait oldukları sosyal sınıfın sahip olduğu) olanaklar çerçevesinde bir elekten geçirilerek bu katmanlardan hangisinde yer alacaklarının tayin ediliyor olmasıdır.

Ücretli Kölelik mi, İşsizlik mi?

2-Türkiye'de özellikle 12 Eylül'den bu yana işçi sınıfının kazanılmış haklarına yapılan saldırılarla birlikte; taşeron çalışma, güvencesizleştirme, sendikasızlaştırma, esnek çalışma saatleri vb oldukça yaygınlaşmış, işçi sınıfının örgütlenme ve mücadele kaynakları kurutulmaya ve sömürünün yoğunluğu arttırılmaya çalışılmıştır.

Bütün bunlar üniversiter alanı da belirlemiş, üniversitenin bitirilmesi sonrasında öğrencilere işsizlik mi yoksa 9-6 mesai,

sendikasızsıgortasız çalışma yani ücretli kölelik düzeni mi sorusunun alternatifsiz bir biçimde dayatılması olanaklı hale gelmiş, öğrencilerin üniversitede geçirdiği yılların buna uygun biçimde “donanımlandırılma”sı için seferberliğe girişilmiştir. Öğrencilerin önündeki seçenekler, “emeğin sermayenin boyunduruğu altına girmesi”ne paralel bir biçimde şekillense de onların öğrenci olmaktan ileri gelen yanları tam anlamıyla ortadan kalkmış değil.

Sadece biçim değiştirmiş durumda. İşçileşmenin en yoğun hissedildiği kesimlerinde bile, öğrencilerin içinde buldukları kampüs atmosferinden azade oldukları düşünülemez. Ama yaşamsal kaygılarında önemli ölçüde bir değişiklik olduğunu yukarıda bahsettiğimiz alınyazılarının bugün aldığı biçimden görülebiliriz.

* Dr. Hikmet Kıvılcımlı, Gençliğin Üç Alınyazısı, Gençliğe Yazılar sf 97-103, Sosyal İnsan Yay. Temmuz 2008.

Gençliğin özgürlük arayışıyla buluşalım!

Yukarıda bahsettiğimiz yazıdan bir ay önce Kıvılcımlı 12 Ocak tarihli Sosyalist Gazetesi'ndeki 'Pratik Devrim Orijinallliğimiz: Gençlik' başlıklı yazıda da dünyanın hiçbir yerinde gençliğin sosyal devrim olaylarıyla Türkiye'de olduğu kadar içli dışlı olmadığını ifade eder.*

Geçtiğimiz aylarda ülkenin çeşitli üniversitelerinde ortaya çıkan hareketlenme, aslında bunun doğrulanması gibi bir niteliği taşıyordu. 9 Kasım mitingi ve 18 Aralık ODTÜ eylemlerinden bu yana gelişen süreçte çok sayıda öğrenci ilk kez kitle hareketinin parçası olmaya, bugüne kadar aşına olmadıkları çeşitli sloganlarla ve eylemlerle haşır neşir olmaya başladılar. Hareketin düzeyinin sürekli aynı çizgide seyretmesi yaşamın diyalektikliğine aykırı olsa da, ardından yaşanan durgunluğun bu hareketlenmelerin öncesindeki seviyeye bir geri dönüş olduğu asla düşünülmemelidir.

Evet, gerçekliğini görmemiz lazım. Öğrenci hareketinin öncü unsurlarının taşıyabileceğinin çok üstünde bir güç bir anda eylemlerin bir parçası haline geldi ve dışarıdan gerçekleşen çeşitli “söndürme”ye yönelik müdahalelerin de etkisiyle ortalık “sakinleşti”. Ancak ardında geçmiştekinе oranla çok daha siyasallaşmış bir öğrenci kitlesi bırakarak. Her siyasal kıpırdanış dönemi hem devrimci öncü açısından hem de kitleler açısından oldukça öğretici süreçlerdir. Birinci dönemde yaşanan ve ikinci dönem çeşitli “yoklama”larla kısmen devam eden süreç de aynı niteliği taşıyor. Bahsi geçen siyasallaşmış öğrenci kitlesinin gerek siyasal gelişmelere, gerekse akademik taleplere duyarlılığı geçmişe oranla çok daha artmış durumda. Artık kampüse yapacağımız her afişin, orada yapacağımız her eylemin alanda karşılığını bulma potansiyeli daha fazla. Bu siyasallaşma düzeyinin,

öğrenci hareketinin sıçramalı kıpırdanmalar yaşadığı her yeni eşikte öncesine göre biraz daha artış göstererek yükseldiğini harçlara yüzde 500'lere varan zamların yapılmak istendiği 2009 yılından bu yana net bir biçimde görüyoruz.

Kampüslerde böylesi bir hareketlenme yaşanıyor. Gün üniversitelerin bereketli topraklarına ekilen bu tohumların meyvelerini toplama; gençliğin sistem tarafından önüne sunulan alınyazılarına karşı alternatif arayışlarına yanıt üretme, onların özgürlük arayışıyla buluşma günüdür.

* Age, sf 83.

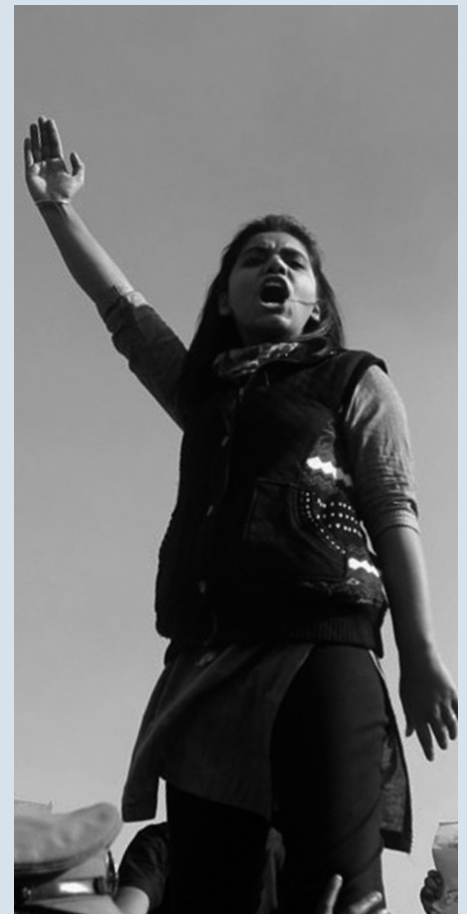
Direnişçi Bir Kimlik

Ancak bu buluşmanın da sorunsuz/gerilimsiz bir şekilde tereyağından kıl çeker gibi gerçekleşebileceğini düşünmek 2013 Türkiye'sinde kuşkusuz ham hayalcilik olacaktır. Çünkü mevcut iktidar karşısında bütün düzen içi güçler tasfiye olurken sadece direnişçi bir kimliğe sahip olanlar dik durabiliyor. Mücadele etmek için geçmişe oranla daha uygun koşulların oluşuyor olması aynı zamanda beraberinde mücadele etmek için ortaya konması gereken feragat, özveri ve kararlılığın daha da artmasını gerektiriyor. Bu olmaksızın, “Güzel gelecek düşlerimiz”in, sürtünmesiz bir ortamda gerçekleşeceğini düşünmek bizi “yaşam”ın bizi sürüklediği noktalara iradesizce uyum

sağlamaya/savrulmaya (konformizm) götürür.

Ülke siyasetinde görev ve sorumlulukların daha da arttığı, ancak devrimci bir coşkuyla bunu göğüslemeye talip olanların yanıt üretebileceği, bundan kaçanlarınsa direnenlerin nazarında silinip gidecekleri bir sürece referandumdan bu yana net bir biçimde girmiştik. İçinden geçtiğimiz süreçte bu durumun sonuçlarını gündelik yaşantımızda bir kat daha derinden hissedeceğiz. Zorlu görevlere coşkuyla sarılmak üzere unutmayalım ki;

“Mücadele edenler kaybedebilirler, Mücadele etmeyenler ise zaten kaybetmişler”

[Dünden Bugüne Öğrenciler ve DEĞİŞEN ÖRGÜTSEL İHTİYAÇLAR!]

mertcan hepgoncalı-ulaş taştekin

Yeryüzündeki her canlının dünü ve bugünü vardır. Var olan koşullar doğrultusunda “dün” evrilerek yarına dönüşümün sinyallerini verir, dönüşüm gerçekleşir ve “bugün”e ayak basılır. Bizim de bu yazıda parmak basacağımız nokta tam da bu. Kampüslerde dünden bugüne değişen ne? Yeni dönem bize ne öğretiyor? Bizden ne istiyor?

Yaşam Değiştikçe Gençlik Profili de Değişiyor

“Aynı nehirde iki kez yıkanamazsın.”

Dünya, canlılar, canlıların yaşam koşulları her geçen gün hatta her geçen saniye değişerek ilerliyor. İnsan toplumu, toplum ise insanı etkiliyor. Dün ne isek bugün o değiliz... Tabii ki dünden kastımız geniş bir tarihsel süreci kapsıyor. Türkiye’de gençlik mücadelesine baktığımızda 68’de bir yükseliş görürüz. Bu yükseliş rastlantısal bir

yükseliş değildir.

Ardında görünenden çok daha derin sistemik bir takım çelişkileri barındırır. Sermayenin uluslararası düzeyde yaşadığı siyasal ve ekonomik krizler ve Çin, Küba, Vietnam örneklerinde anti-emperyalist direnişler temelinde açığa çıkan alternatif devrim hareketlerinin dünyayı kasıp kavurduğu bir çağda, Türkiye’de ‘61 sonrası oluşan görece demokratik ortamda geniş kitleler siyasetle buluşmuş tüm dünyada esen ‘68 rüzgârları Türkiye’de de karşılığını bulmuştur. Buna bir de o dönemin öğrenci gençliğinin yarı aydın konumu gereği daha eleştirel bakabilme yeteneği ve dolaşısıyla, yukarıda tarif ettiğimiz çerçeve ışığında oluşan “halkçı” bir kimliğe daha devrimci bir zeminde müdahale etme isteğini eklediğimizde dönemin öğrenci eyleminin aşağı yukarı bir tablosunu çıkartmış oluruz.

Eğer yeni yüksek öğretim yasası bu haliyle çıkarsa, burada iki kritik nokta olacak: İlk olarak, Mütevelli Heyeti adı altında üniversiter konuların sermayenin talep ve denetimine açılması/sokulması; ikici olarak da esnek çalışma modeline geçilmesi.

Bologna Süreci ile girilen yeni aşamada YÖK kalkmayacak ve fakat daha güçlü, sermayenin talep ve denetimlerine daha hazır, cevap verici ve esnek bir yapıda hizmet vermeye devam edecek.

‘68’den bugüne...

80 darbesi ve 90’larda reel sosyalizmin yıkılması, sosyalizme olan inancın azalmasına ve gençlik mücadelesinin bir mevzi daha kaybetmesine yol açmıştır. Zaman zaman savaş ve kriz dönemlerinde veya çeşitli, sermaye odaklı eğitim politikaları uygulanmaya çalışılırken de gençlik hareketinde kıpırdanmalar görülmüştür. Bunun en iyi örneklerini eskilere gitmeden son yıllarda gerçekleşen SSGSS sürecinden, harç zamları ve harç aldatmaları süreçlerinden, okullardaki yemekhane boykotlarından, kampüs kartlardan vs. ve günümüzde gerçekleştirilmeye çalışılan yeni YÖK yasasından görüyoruz. Daha birçok sermaye odaklı etkiye karşılık öğrenci gençliğin yumruğunda tepkisini bulan hamleler sadece yerli değil küresel anlamda da yaşanmıştır. Latin Amerika’da, Avrupa’da, Ortadoğu’da yoğun tepkiler sokaklara taşınmıştır.

68 kuşağında var olan gençlik profili bugünün gençlik profilinden çok farklıdır. Aynı şekilde bugün kapitalizm, 40 yıl öncesinden çok farklıdır. Teknolojik yenilikler, iletişim araçları, gazeteler, dergiler, TV eğlence tarzları, vakit geçirme anlayışları vs. daha onlarcasını sayabiliriz. Geliştirilen en küçük teknolojik araç bile sermaye ile yoğrulduğu vakit sadece pazara sunulma değil onun topluma dayatılış şekli bile sisteme uygun kafalar yaratmaya hizmet etmektedir. Neoliberalizmin toz pembeliğinde gerçek hayattan bir kopuşun adımını sağlıyor. Gençlik son sürat popüler kültürün, tüketim çılgınlığının içine çekiliyor. Ve de bu süreç apolitizasyonun ve kariyerizmin temellerini oluşturuyor.

Sermayenin Tezi Gençliğin Anti-tezi

Bugüne kadar gençlik mücadelesinde sadece kaybedilen değil kazanılan mevziler de vardır. Ve bu mevziler mücadele yoluyla kazanılmıştır. Yalnız bu mücadele yollarında farklılıklar vardır. Bütün öğrencilerin aynı düşüncede, aynı yol etrafında toplanıp mücadele edebileceğini düşünmek işi mekanik bir biçimde ele almak olacaktır. Sadece sosyalist öğrenciler mi mücadele eder? Tabii ki hayır. Sadece dini inancını özgürce yaşayamadığı için, sadece anadil sorunu çektiği için de mücadele yürütebilir veya sadece YÖK'e, harçlara, okuldaki yemekhane zamlarına, kantin fiyatlarına karşı mücadele yürütebilir. Şimdi bunları inceleyelim ;

1. Akademik demokratik mücadele temelinde: En genel manada öğrencilerin üniversite ve eğitim hayatına dair taleplerini "Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim" sloganı çerçevesinde dile getiren ve bunun gerçekleştirilme yolu olarak da öğrenciler arası dayanışmayı ve egemenlere, üniversiteye nitelikli ve bilimsel eğitim getirmeyeceği gün gibi ortada olan iktidarlara karşı mücadeleyi koyar. Öğrencilerin öz örgütlülüğü olma niteliği taşıyan bu araca "ırkçı, cinsiyetçi, homofobik" yaklaşım geliştirmeyen her öğrenci üye olabilir.

2. Uğraşlar ve ilgi alanları temelinde: Üniversite bünyesinde faaliyet yürüten kol, kulüp ve çeşitli öğrenci toplulukları bu temelde oluşmuş topluluklar olarak düşünülebilir. Bu temelde bir araya gelen öğrenciler belirli bir uğraşı etrafında bilgi alışverişi, yardımlaşma, dayanışma ve sosyalleşme temelinde bir ilişki kurarlar. Böylesi örgütlenmelerin siyasallaşma düzeyi ve bu konudaki kaygıları da sınırlıdır. Bu durumu, toplamın bir araya geliş gerekçesi düşünüldüğünde anlaşılır bir durum olarak değerlendirmek gereklidir. Ancak bu örgütlenme biçimine öğrenci gençliğin siyasal mücadelesinde gereğinden fazla değer biçmek kitlenin zaafıyla barışık bir siyasal çalışmanın bileşeni olmak anlamına gelecektir ki bu da, öncünün varlık gerekçesini ortadan kaldırmak demektir.

Bu örgütlenmelerin varlığının öğrenci hareketinde bir kıymeti olduğunu öğrencilerin

sosyalleşme ve belli düzeyde de siyasallaşma araçlarından bir tanesini teşkil ettiğini tespit edip bu tarzın faaliyete katabileceği olumluluklarla buluşmaya çabalamalıyız. Ve bu kadar. Bu tarzı öğrenci hareketinin bütününe ikame etmenin, politikasızlığın içine düşüp rüzgârın önünde savrulan yapraklara benzemekle karşı karşıya kalmaları olasıdır.

3. Mesleki ve sektörel bazda: Meslek odalarının gençlik büroları veya çeşitli sendikaların öğrenci büroları biçiminde ortaya çıkan bu örgütlenmeler, özellikle öğrenciliğin ve orta sınıfların ayrıcalıklı konumlarının neo-liberal politikalarla tasfiye edildiklerinin ispatı bakımından önemli. Geçmişte pek de karşılaşmadığımız veya öğrenci gençlik içerisinde ihtiyaç olarak belirleyen/karşılık bulamayan bir örgütlenme aracı olarak günümüz ihtiyaçları çerçevesinde ortaya çıkmış bir araçtır. Esasen işçi sınıfı çalışmasıyla azami düzeyde ilişkilenecek bu aracın üniversitenin katmanlı yapısında nerede kullanıldığı önem taşımaktadır. Ancak mevcut "öğrenci" hareketi içerisinde gelişim olanakları, uzun erimli bir işçi sınıfı faaliyetinin üniversite ayağının örülmesini hedefleyen bir çalışma başlatılmadığı sürece, sınırlıdır. Öğrenci hareketi içerisinde özellikle akademik-demokratik üniversite mücadelesi veren örgütlenmeler tarafından fonksiyonlarının tamamlanması ihtiyacı duyması olasıdır.

4. Siyasal gençlik örgütlenmeleri: Gençlik içerisinde özellikle sistem karşıtı bir pozisyona kendisini konumlandırarak öğrenci olmaktan, kadın olmaktan, Kürt, Ermeni vb olmaktan, Alevi olmaktan kaynaklanan çeşitli sorunlarının ardında yatan çelişkileri bilince çıkartabilmiş ve bu alandaki mücadelesini siyasal bir eksende yürüten öğrencilerin örgütlenmeleridir. İdeolojik bir perspektifle bahsi geçen sorunlara daha sistematik ve bütünlük taşıyan bir eksende yanıt ararlar.

Elbette bu örgütlenmeler arasında çeşitli geçişler söz konusudur, çeşitli dönemlerde her biri bir diğerinin talebini dile getirebilir veya

mücadele araç ve yöntemini kullanarak onun gibi davranabilir. Öğrenci hareketinin bir kaba sığdırılmaz oluşu da bunu kolaylaştıran faktörlerden bir tanesidir.

Biz Özgürlükçü Gençler açısından "bugün"ü kavrarken alanın ihtiyaçlarına yanıt üretecek

Bizler öğrenci gençliğin ileri-siyasal unsurlarının örgütlendiği ve hareketin bütününe öncülük eden alan olarak Özgürlükçü Gençlik'i görüyoruz. Öğrenci hareketi içerisinde yürütülen mücadelede harekete akademik-demokratik taleplerle bir şemsiye açacak ve öğrenci hareketinin bütünselliğini sağlayacak araç bizim açımızdan Genç Sen'dir.

örgütlenme perspektifinin bunlardan salt bir tanesiyle sınır olamayacağı açıktır. Bizler öğrenci gençliğin ileri-siyasal unsurlarının örgütlendiği ve hareketin bütününe öncülük eden alan olarak Özgürlükçü Gençlik'i görüyoruz. Öğrenci hareketi içerisinde yürütülen mücadelede harekete akademik-demokratik taleplerle bir şemsiye açacak ve öğrenci hareketinin bütünselliğini sağlayacak araç bizim açımızdan Genç Sen'dir. Ayrıca çeşitli sektörel alan ve birimlerde veya öğrenci topluluklarında, bu çalışmaların öğrenci hareketi içerisinde geliştirilmesi gerektiğinden hareketle gücümüz oranında çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Ancak öncü bir perspektifle harekete yaklaşmanın gerekliliğini unutmadan hareket ediyoruz.

Üniversitelerden; Neler Umduk? Neler Bulduk?

röportaj: asım umut akarca

Okulda, sokakta ve yolda yürürken afişlerde ve duvarlarda hatta eğitim medyasında şu yazıyı çok görmüştüzdür. "YENİ YÖK YASA TASARISI". Evet, son günlerde bir gelişme oldu ve tasarı MEB'in yaptığı açıklama ile geri çekildi. Aynı zamanda yasadan vazgeçemediklerini ve yeni tasarının daha LİBERAL (özelleştirmelerin ve ticaretleşmenin bol olduğu şeklinde) olması gerektiğini ve çalışmalarını bu doğrultuda başlattıklarını beyan ettiler. Biz de bu yazıda üniversitelerin ticarethane gibi görülüp, AVM'leştirilmesinin doğrultusunda bir üniversite öğrencisinin günlük yaşamını ve hayatını nasıl etkilediğini ve yaşadıkları sıkıntıları ele almak istedik.

Bugün kampüslerimizde, eğitim binaları, kütüphane ve çalışma alanlarından daha çok, ticari amaçla

kurulmuş araştırma enstitüleri çok süslü pahalı kafeler ve alışveriş merkezlerini görmekteyiz. Kampüslerde büyük beyaz eşya firmalarının yarışmalarına, büyük araba şirketlerinin sözde bilimsellik adına organizasyonlarını görmekteyiz. Bilimin metalaşmasından tutun da bir üniversite öğrencisinin para harcama aracı olarak görülmesi üniversite yönetimlerinin ve patronların bakış açısını göstermektedir. Sonuç olarak eğitimin bilimsel bir araç değil, ticari bir amaç olduğunun sinyallerini her geçen gün artarak hissetmekteyiz. Tüm bu sorunları yaşayan ve geleceksizlik kaygısı güden bir arkadaşımızla röportaj yaptık. Genel olarak bir üniversite öğrencisinin ortalama harcamalarını ve genel sorunlarını hep birlikte görelim. Ege Üniversitesi'nde bu sorunları her öğrenci gibi bizzat yaşayan arkadaşımız Uğur Akkuşla sohbet ettik:

"Ev kiralalarının ortalama 900-1000 TL civarında olduğunu duyunca zaten hayallerim biraz biraz boşa düşmeye başlamıştı. Yurt konusunda ise üniversite kayıt merkezinin kapısındaki, yüzde 90 cemaat tekeline geçmiş özel yurtların tanıtımcıları olduğundan, henüz daha okul başlamadan, bu sorunlarla baş başa kalıyorsunuz."

Özgürlükçü Gençlik: Üniversite sınavını kazandığında genel olarak ne umuyordun, neler buldun?

Uğur Akkuş: Aslında biraz da kazanma aşamasındaki maddi ve manevi yıpranmaya değinmeden geçmek istemem. Okulda dershanede ve hatta arkadaşlarımda bile bunun gerilimini hissediyordum, bu da başlı başına sınav sürecini etkileyen bir süreçti, özellikle şifre skandalından sonra tam anlamıyla sınav sistemine de güvenemiyordum. Kısacası tüm bu sıkıntılara rağmen hayalimdeki okulu kazandım. Ege Üniversitesi Türkiye'nin en önde gelen ve en güzide okullarından bir tanesi olan okula ilk kayıt günü gittiğimde çok etkilenmiştim. İzmir'in merkezî bir yerinde, yanında kocaman bir alışveriş mağazası ve çok büyük kafeleriyle tam bir eğlence merkezi gibiydi. Sadece en başlarda bunlar beni etkilese de, bir memur çocuğu olarak daha ilk günden barınma sorunu ile karşı karşıya kalıyorsun. Ev kiralalarının ortalama 900-1000 TL civarında olduğunu duyunca zaten hayallerim biraz biraz boşa düşmeye başlamıştı. Yurt konusunda ise üniversite kayıt merkezinin kapısındaki, % 90 cemaat tekeline geçmiş özel yurtların tanıtımcıları olduğundan, henüz daha okul başlamadan, bu sorunlarla baş başa kalıyorsunuz. Anlayacağınız umduklarımı değil, bulduklarımınla yetinmek zorunda kaldım.

Ekonomik açıdan Türkiye'deki öğrenci profili ortalama olarak bellidir, peki senin genel olarak bir gün içerisindeki ortalama harcamaların ne kadar oluyor?

Öncelikle tek maaş ile geçinen bir aile olduğumuzdan dolayı aylık gelirimiz asgari ücretin çok az yukarısında da olsa, açıkçası

GURUR TABLOMUZ?!

ekonomik sıkıntıları çekmemek elde değil, özellikle üniversite de ayak bastığın yerde para harcıyorsun minimum düzeyde bile sosyal yaşantı ortamına girmek istiyorsan yine bir miktar harcamaları göze almak gerekiyor. Günlük olarak sabah evden çıkıp akşam dönene kadar yemek, yol ve temel harcamalarıyla birlikte harcama 12 TL'yi buluyor. Tabii arkadaşlarla biraz eğlenmek ve dolaşmak için dışarı çıkmak istediğinde bu rakam 30 TL'ye kadar çıkıyor ki, bunu da ayda bir falan yapabiliyorsun. Çünkü günlük harcamaların dışında ki ev kirası, elektrik ve su faturası derken elin kolun bağlanıyor.

Ekonomik meseleler üniversitede sosyal yaşantıyı ve sosyal arkadaşlığını etkiliyor mu?

Evet etkiliyor, hatta bütün üniversite hayatına yön veren genel konu budur. Okula başladığınız ilk günlerde bu meselelerin pek de önemi yoktur. Çünkü ilk günlerde okula alışmak için herkes tanışıp kaynaşma gereksinimi duyar, ilerleyen zamanlarda arkadaşlar arası gruplaşmayı belirleyen en önemli şeyler gittiğiniz kafeler, mekânlar, dış görünüşünüz ve hangi markalarda giyindiğiniz, yani genel olarak ekonomik seviyenizdir.

Sonuç olarak, ilerisi için beklentilerin nelerdir?

Aslında bu röportajımızda bile ekonomik sorunların üstüne kitlendik kaldık. Genel olarak maddi kaygıların ve gerilimlerin olduğu bir yerde bilimselliğe ve araştırmalara yoğunlaşmak zordur. Yani üniversitede her birimiz bilimsellikten ve araştırmadan yana eğitim almak isteriz, meslekî anlamda iyi donanımlara sahip olmak isteriz fakat bu maddi kaygılar ve üniversiteye yüklenen ticari motifler, bilimi ve araştırmaları çok geriye itmiştir. Bu yüzden üniversiteye dair bu sohbetimizde bilimsellikten çok, bu kaygılarımızı dile getirmek durumunda kaldım. Bu kaygıların geçmişten bugüne dayanışma ve birliktelik ile her daim verilen tepkilerle çözüldüğünü gördük.

İçinde İTÜ, Hakkâri, Marmara ve Ege Üniversitelerinin de olduğu yolsuzluk ve çelişkiye dair, RedHack birçok iddiaı YÖK'ün veri merkezini hackleyerek ortaya çıkardı. Ege Üniversitesi'nde 2500 kişilik yurt yapımı için ayrılan arazi, bir inşaat şirketine peşkeş çekilip İzmir'in büyük alışveriş merkezlerinden birisi olan Forum Bornova inşa edilmiştir. Yolsuzluk soruşturmalarına ismi karışan kurum ve kişilere pek şaşmamak lazım; yeni YÖK yasa tasarısı ile üniversitelerin karar organlarının merkezine yerleştirilmek istenen, üniversitede piyasalaşmanın önünü açan, içinde vergi rekortmenlerinin ve holding sahiplerinin olduğu şahıslar birinciliğe oynamaktadır.

“Banka Piyasası, Olmuş Rektör Yasası!”

Üniversitelerde onayları olmadan öğrenciler adına kimlik-kredi kartı çıkarıldığına son zamanlarda tekrar şahit olmaya başladık. Buradan baktığımızda üniversite yönetiminin ve bankaların, öğrencileri “para kaynağı ATM” olarak gördüğü açıktır. İstanbul Üniversitesi ve MKÜ'de hiçbir öğrenciye danışılmadan, kişisel bilgiler bankaya sızdırılmıştı.

Öğrenciler okula geldiklerinde birden bire banka masalarında şahıslarına ait kartlarını almak zorunda bırakılmışlardı. Hatta bir dönem Ege Üniversitesinde kayıt parası olarak harç parasının dışında 50 TL ücret isteniyordu. Harcını yatırıp okula ilk kaydı için gelen öğrenciler neye uğradığını şaşırıp vermek

zorunda bırakılıyorlardı, bu para karşılığında da, yani öğrenci onayı dışında kredi kartı öğrenciye veriliyordu.

Üniversite çalışanları da, bu 50 TL'yi banka kartları için değil, Ege Üniversitesi imzalı tişört ve çanta karşılığında aldıklarını iddia ediyorlardı. Tüm bu örnekleri çoğaltmak mümkün tabii ki, fakat geçici süreyle de olsa geri çekilen YÖK yasa tasarısı ilerideki günlerde tekrar gündeme geldiği zaman bu örneklediğimiz sıkıntıları kat ve kat artıracaktır, şunu görmeliyiz ki yeni YÖK yasa tasarısı ve kampüslerdeki sermayenin oyunları, öğrencilere isyan çağrısıdır.

Öğrenciler okula geldiklerinde birden bire banka masalarında şahıslarına ait kartlarını almak zorunda bırakılmışlardı. Hatta bir dönem Ege Üniversitesinde kayıt parası olarak harç parasının dışında 50 TL ücret isteniyordu. Harcını yatırıp okula ilk kaydı için gelen öğrenciler neye uğradığını şaşırıp vermek zorunda bırakılıyorlardı.

AKP'NİN YÖK POLİTİKASI!

9 Kasım 2012'de Ankara'da gerçekleşen Büyük Öğrenci Mitingi, öğrenciler cephesinden uzun yıllar sonra merkezi ve birleşik bir ses çıkartılmasını sağlamıştı. Bizler de o süreçte eylemin gerçekleşmesine öncülük eden gençlik örgütlenmelerine genel olarak AKP'nin üniversite politikalarını ve uzun süre gündemde kaldıktan sonra geri gönderilen YÖK Yasa Tasarısını sorduk...

Üniversite Karşı Durmak Zorunda!

Tayyip Erdoğan iktidara geldiğinde darbenin bütün kurumları gibi YÖK'ü de kapatacağım demişti, ancak Yusuf Ziya Özcan'ın YÖK Başkanlığına getirildiği 2007 sonrasında temel hedefinin YÖK'ü kendi siyasi ve ekonomik çıkarları doğrultusunda dönüştürmek olduğu açıkça ortaya çıktı. AKP'nin hayalindeki üniversiteler AKP'nin bütün politikalarını belirleyen 2 başlığa dayanıyor: neo-liberalizm ve gerici. Ülkeyi neo-liberal dönüşüm projeleriyle soyan, gerici politikalarla kendi toplumunu yaratmak isteyen AKP, bir ülkenin en ileri kesimi olan üniversiteleri, kendi politikalarını uyguladığı en gerici, en piyasacı kurumlara çevirmeye çalışıyor. Üniversitelerde gerici kadrolaşmalar, üniversiter bilginin meta haline getirilmesi bir biçimde gerçekleştirilirken, dönüşümün kurumsal ayaklarını

oluşturmak ve sermayenin bitmeyen ihtiyaçlarını karşılamak için YÖK'ün yasanın sermaye yasası olarak değiştirilmesi gerekiyordu.

Tam böyle bir süreçte YÖK'ün yeni yüzü Çetinsaya ile Yeni YÖK Yasası projesi ortaya atıldı. Üstüne çokça yazıldı, en son şekli (Bu süreçte üniversite mücadelesi 9 Kasım Ankara, 18 Aralık ODTÜ direnişi gibi birçok süreci etkileyen müdahalede bulundu.) verildi ve MEB'e gönderildi. 4+4+4 eğitim sisteminin mimarı Nabi Avcı'nın önüne yasa geldiğinde, ne sermaye, ne AKP yasanın son halinden memnun değildi. Nabi Avcı'nın "bu olmamış" diyerek yasanın yeniden yazılacağına sinyallerini vermesi bizim açımızdan beklendik bir durumdu. Çünkü taslak patronlar tarafından üniversiteyi hala ben yönetiyorum denerek karşı çıkılıyor,

AKP'de yasanın yapılma sürecinin uzamasından rahatsızdı. Avcı'nın son açıklaması taslağın değiştirilip, Başbakanlık'a iletilmesi ve orada taslağa son şeklinin verileceği üzerine. Sonuç olarak, anayasa değişikliği gerektiren maddelerin daha uygun bir formata sokulacağı, AKP'nin kendi ihtiyaçlarını doğrudan kendisinin halletmek istediği açıktır. YÖK Yasası raftan kaldırılmış gibi dursa da önümüzdeki dönemde her an gündeme tekrar sokulabileceği görülüyor. Köklü bir değişiklik için anayasa değişikliği de beklenebilir, ancak üniversite muhalefeti YÖK Yasası'na her an hazır olmak ve bu süreçte gerçekleştirilecek her piyasacı uygulamaya karşı durmak zorunludur.

Öğrenci

Kolektifleri

AKP'nin Üniversitelerde İşi Zor!

Kurulduğundan bu yana iktidara gelen her siyasi parti YÖK'ü kendi amaçları için kullandı ve YÖK üniversiteler üzerindeki vesayetini bir simgesi haline dönüştü. AKP'de YÖK'ü bu şekilde kullanmış üniversitelere dönük saldırının aracı haline getirmiştir. Ancak AKP'nin attığı adımlar geçmişteki siyasi iktidarları ciddi bir biçimde aşmıştır. Üniversitelerin piyasaya açılması ve sol düşmanlığı her dönem olan bir şey iken bugün çok daha köklü değişimler zorlanmakta ve saldırının şiddeti artırılmaktadır. Üniversitenin bilimsel üretimi ise daha önce önemsenmeyen bazı başlıklarda da müdahaleye uğramaktadır. Dinselleştirilen eğitim, bilimsel

üretimde "İslam'a uygunluk" şeklinde bir parametre ortaya çıkarmıştır. Üniversite bir ideoloji üretim merkeziyse eğer biz tüm bunların sebebi olarak AKP'nin üniversiteleri kendi kurduğu 2. Cumhuriyet rejiminin ideoloji üretim merkezlerine çevirmek için adım attığını düşünüyoruz.

Biz, yeni YÖK Başkanı Çetinsaya'nın metni üniversitelerde tartışmaya açmasını samimi bulmuyoruz. Bu tartışmalarda amaçlanan şey, metnin yeniden dizaynı değil, akademisyenlerin AKP

projesine ikna olmalarıdır. Ancak ortaya çıkan tepki, yalnızca aydın hocalarımızın değil, uygulanabilirliği açısından üniversite idarelerinin de tepkisini çekmiştir. Dolayısıyla uygulanamayacak bir yasa geri çekilmiştir. Ardından da ODTÜ'de başlayan bir süreç gelişmiş ve tüm Türkiye'de öğrenciler yandaş rektörleri rezil etmiştir.

Bizce AKP'nin bundan sonra üniversitelerde işi zor görmektedir. Yasa yeniden gelir, yeniden gider. Onların yasa yazmaktan, üniversitenin ise göndermekten bıkaacağını düşünmüyoruz.

TKP'Lİ ÖĞRENCİLER

Yıkılması Gereken YÖK Zihniyetidir!

AKP iktidarı başlangıcından günümüze kendisinden beklenen her hareketi kitaptan şaşmadan uygulamıştır. Bu sadece üniversitede değil hayatın her alanında geçerlidir. Neo-liberalizmin yükselişi ve krizi sırasında, sistemin istediği ve ihtiyaç duyduğu tüm alanlarda dönüşüm; AKP iktidarı sırasında şemaya uygun şekilde yasal hale sokulmuştur. Bunu YÖK'ün dönüşümünde de görebiliriz aslında. Darbe döneminin en öne çıkan yapılarından YÖK kurulduğundan bu yana pek çok dönüşüm geçirmiştir ve geçirmeye de devam etmektedir. AKP, kendisinden önceki iktidarın sistemin istekleri doğrultusunda evrilttiği YÖK'ü, yine sistemin beklentileri doğrultusunda değiştirmiştir. Bugün de yaşanan bunun bir tekrarıdır. YÖK yine özde aynı biçimde farklı bir açığa

gitmektedir ve bu sistemin bugünkü beklentileri içinde yine AKP ismi altında olmaktadır.

Baştan itibaren gerek öğrenciler gerek akademisyenler tarafından tepkiyle karşılanan yeni YÖK yasa tasarısının eksik ve çarpık bir tasarı olduğu açıktır. Her ne kadar kamuoyuna "üniversitenin her kesimi" tarafından tartışılmış gibi gösterilse de bu tasarının tek bir bakış açısına ait, kısıtlı ve

sermaye odaklı oluşu üniversitenin gerçek sahiplerinin, öğrencilerin, akademisyenlerin ve üniversite çalışanlarının açık karşı çıkışı ile karşılanmıştır. Bundan sonraki süreçte gelecek yeni tasarının şimdikinden öz olarak çok farklı olması beklenemez. Ama tasarının geleceği kesindir. Bugüne kadar AKP tarafından oluşturulan her tasarı tepki gördüğünde ya başka bir isim ya da başka bir biçim ile tekrar sunulmuştur ve bu tasarının da aynı yolu izleyeceği aşikârdır. Buna karşı izlenecek yol barizdir. Bu yol üniversitenin gerçek sahiplerinin örgütlü ve birlikte mücadelesidir. Son olarak eklenmesi gereken bir şey de karşı çıkılması gereken şeyin sadece yeni tasarı olmadığıdır. Karşı çıkılması gereken, baş kaldırılması gereken, yıkılması gereken YÖK zihniyetinin kendisidir.

Verilen Mücadele İllüzyonu Dağıttı!

Kendisiyle birlikte rejimi de dönüştüren ve kendi 2. Cumhuriyetinin inşasına soyunan AKP bugün bu hedef çerçevesinde neo-liberal-muhafazakâr-baskıcı rejimin pratik ve kurumsal ayaklarını oluşturmak-tamamlamak istemektedir. Üniversiteleri yeni dönemin ihtiyaçları doğrultusunda piyasaya teslim eden, üniversiteyi üniversite olmaktan çıkaracak YÖK kanun taslağı da böyle bir kurumsallaşma adımı olarak tariflenebilir. AKP'nin üniversiteye dönük politikalarının önceki dönemden temel-niteliksel farkını bu eksende okuyabiliriz. Söz konusu olan bir evrenin tamamına erdirilmesi çabasıdır. Bunun somut şekli üniversitelerde YÖK kanun taslağı olarak önümüze çıkmıştır. Sürecin genel karakteri AKP iktidarının yönelimleri doğrultusunda üniversiteleri topyekûn "ihtiyaca hazır hale getirmek" çabasıdır ki şekli-güzergâhı ne şekilde oluşturulsa oluşturulsun bu adımlara karşı mücadele önümüzdeki dönem güncelliğini koruyacaktır.

Çetinsaya, kendi şahsında bir demokratikleşme-özerkleşme imajı yaratma çabasıyla, yasa taslağını eline alıp üniversite turlarına, basın şovlarına çıktı. Üniversiteleri teslim almak is-

teyen söz konusu yönelimin içeriğinin bilincinde olan binlerce öğrenci ve akademisyen ise bu süreçte eksikleri olsa da oldukça yoğun bir karşı mücadele geliştirdiler. Bu, yaratılmak istenen illüzyonu dağıtmak adına önemliydi. 9 Kasım Ankara mitingi, asistanların mücadelesi, ODTÜ ve sonrasında tüm üniversiteleri saran hareketlilik oldukça anlamlı bir muhalefet hattı oluşturdu. Bu mücadeleler ve iktidar bloğunun kendi gerilimleri taslağa ilişkin sürecin uzamasının nedenlerini oluşturdu.

Ancak ne olursa olsun yasa taslağının felsefesini oluşturan piyasacı-muhafazakâr bir perspektif ve kurumsallaşma üniversitelere öyle ya da böyle dayatılacaktır. Kanun taslağı tek parçada geçmeyip adım adım uygulanabilir. Kâhin olmadığımızdan buna şimdiden net bir şey söylemek zor. Ancak AKP'nin muhafazakâr-otoriter-piyasacı 2. Cumhuriyetinin ihtiyaçlarına uygun bir üniversite yapısı çeşitli biçimlerde bizlere dayatılacaktır. Üniversite, üniversite olmaktan çıkarılmak istenecektir. Bizlere düşen bu sürece set çekecek bir mücadeleyi kamusal-bilimsel-demokratik bir üniversite tahayyülüyle örmektir.

GENÇLİK MUHALEFETİ

Özgürlükçü Gençlik Nedir?

Genç kitleler kapitalizmin kendini sürekli yeniden üretmesinde her anlamda önemli dayanak oldu. Başta yenilgi döneminin kuşağı ve daha sonra belli bir tedrisattan geçmiş olan genç kitleler, kapitalizmin sürekliliği, hiç son bulmayacağı ekseninde var oldular. İşte, bu yenilgili durum, yaşanan kriz/krizler ve bu krizler karşısında açığa çıkan direniş deneyimleri sayesinde geriletmiştir.

barış özer

Kapitalist sistemin içine girdiği küresel kriz, neo-liberalizm döneminin kitleler üzerinde kurduğu ağır hegemonyayı sarsmış ve kapitalizmin sorgulanabilirliğinin ve sınırlılığının göstergesi niteliğinde olmuştur. Ortaya çıkan bu durumun yarattığı özgün etkiler, bugünün muhalif hareketlenmelerin önemli belirleyeni olmuştur.

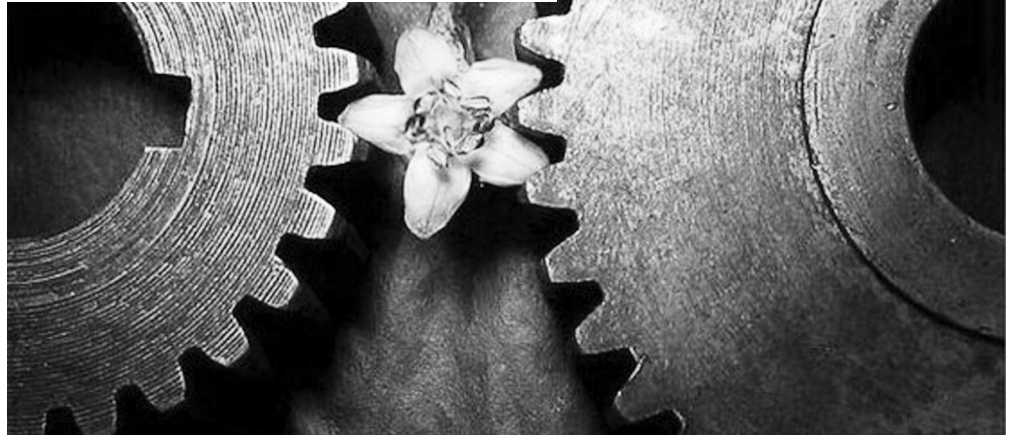
İşte, dönemin toplumlar üzerinde kurduğu ağır hegemonyanın sarsılması ve bunun bir yansıması olarak birçok direniş odağının kendisini var etme süreci, gün be gün yaşadığımız/yaşayacağımız bir süreç olarak ortadadır.

Yaşanan somut gelişmeler sonucunda oluşan muhalefet odakları ve bu odakların tarzı, biçimi ve ortaya çıkış şekilleri bize bugünü anlamamıza/yorumlamamıza ilişkin önemli veriler sunmakta.

Dünya ölçeğinden bölgesel ölçeklere, siyasi rejimlerin ve toplumların yeniden dizayn edilmesi sürecini yaşıyoruz. Geleceğin dünyası, sermayenin çıkarları yönünde dayatılanlar ve ona karşı yürütülen direnişlerin karmaşık ve gergin ortamının içinde inşa edilmektedir. Şimdiki konum alışlar, ileride tarihsel sonuçlar üretecektir.

Gençlik ise tüm bu yaşanması muhtemel olayların merkezinde olmaya aday. Sermayeye karşı direnişin temel öznelere olma kapasitesini taşıyan gençlik, kendi konum alışını tariflerken, yeni bir dönemin belirleyicisi olma ciddiyetini yüklenmeli.

Var olan tüm potansiyeller içerisinde yer alabilecek konumda ve pozisyonda olan

gençlik mücadelesi, önümüzdeki dönemi kazanma ve yeniden kurma mücadelesinin öncü öznesidir.

Genç kitleler kapitalizmin kendini sürekli yeniden üretmesinde her anlamda önemli dayanak oldu. Başta yenilgi döneminin kuşağı ve daha sonra belli bir tedrisattan geçmiş olan genç kitleler, kapitalizmin sürekliliği, hiç son bulmayacağı ekseninde var oldular.

İşte, bu yenilgili durum, yaşanan kriz/krizler ve bu krizler karşısında açığa çıkan direniş deneyimleri sayesinde geriletmiştir.

Kapitalizmin içine girdiği kriz ortamında milyonlarca insan; aç kalma, işsizlik ve güvencesizlik kaskacında hayata bakarken, bu durumdan en çok etkilenen gençler oluyor.

Döneme damgasını vuran ve Dünya'yı etkileyen ayaklanmaların ana aktörü olan gençlik, kapitalizmin krizini derinden hissediyor. Tunus'tan Mısır'a, Şili'deki kitlesel gençlik muhalefetinden, Yunanistan'daki isyanlar v.b olaylarda, gençlik kabuk çatlatmıştır.

Bu eylemler neo-liberal dönemin hegemonyasını birinci dereceden sarstı. Gerici hegemonyanın hedefinin gençler olduğunu düşünürsek, o hegemonyayı sarsanların başında gençliğin gelmesi, gençliğin sisteme öfkесinin gücünün göstergesidir.

Günümüzde gençliğin mücadelesi tüm bu dinamiklerin üzerinde kendini var etmekte, yeni dönemi anlama, yeni dönemin ürettiği muhalif dinamikleri kapsama görevi ile de yükümlü. Gençlik mücadelesini sisteme karşı yürütürken, kendi karakteri ve yapısında meydana gelen değişiklikleri kapsama, sistem karşısında var etme gerçekliğini görmeli, bu durumun yeni dönemde gençliğin mücadelesinin şeklini belirlemeye aday olduğu tespitini yapmalıdır.

Kapitalizmin içine girdiği krizin, günümüzde işsizliğin yapısal bir hal almasına sebep olması ve emek sürecinin esnekleşmesi olguları, genç kitleleri yarınına dair bir güvensizlik, işsizlik ve geleceksizlik korkusuyla yüz yüze bırakmıştır.

Güvencesizlik ve eğitimi sürdürülebilmek için üretim alanlarında yer alma zorunluluğu, genç kitlelerde, geçici bir dönem olmaktan öte, gün geçtikçe etkisini bir önceki döneme göre daha derin hissettirmekte; günümüz gençliğinin karakterinde doğrudan belirleyici olmaktadır.

Bu durum gençliğin mücadelesine orta ve uzun vade de etki edecek belirleyicilikte kendini var etmekte.

Gençlik mücadelesini sisteme karşı yürütürken, kendi karakteri ve yapısında meydana gelen değişiklikleri kapsama, sistem karşısında var etme gerçekliğini görmeli, bu durumun yeni dönemde gençliğin mücadelesinin şeklini belirlemeye aday olduğu tespitini yapmalıdır.

Gençliğin Özgürlük Eylemi

Gençlik yaşanan tüm dönemlerde kendi özgün duruşunu var etmiş, günün dinamiklerinden beslenerek dönemi ileriye götürecek hamlelerin alandaki uygulayıcısı olmuştur. Özgürlükçü gençlik; günümüzde kendine özgü bir zeminde konumlanarak mücadeleyi var olandan ileriye taşıyabilecek bir gençlik yapılanması olarak kendini var etmektedir.

Türkiye özelinde, kendinden önce yürütülen devrimci gençlik hareketlerinin biriktirdiklerini, bugünün gerçekliği içerisinde sistem karşıtı dinamiklerle buluşturabilen, gençliğin ihtilalcı ve yıkıcı gücünü bugünün özgün gençlik hareketiyle ortaklaştırabilen bir konuma yerleşme iddiası ile yolunu yürütmektedir. Gençlik hareketinin çıkarlarını önemseyen ve baz alan, günümüz gençliğinin gerçekliğinden yola çıkan ve gençliğin topyekun mücadelesini öne çıkartan bir perspektifi savunmaktadır. Gençliğin kendisi olması ve mücadelesini yürütmesindeki esas olan ise budur. Özgürlükçü gençlik tamda böylesi bir momentte konum almış/almaya devam edecektir. İçinden geçtiğimiz bu tarihsel süreçte, belirleyici özne olma yolunda kendisini var edecek örgütsel duruşu koruyup/büyütürerek gerekli taktiksel duruşu sergilemelidir.

Anti-Kapitalist Devrimci Demokrat Duruş

Salt komünist gençlerin içinde bulunduğu bir mevzilenmeyi aşan; toplumsal dinamiklerle ilişkilenecek onları harekete geçiren, anti-kapitalist dinamiklerle devrimci demokrat dinamikleri kendisinde birleştiren, toplumsal gençlik hareketlenmeleriyle onların politikleşmiş hallerini birbirine indirgemeden uygun biçimde ilişkilendiren bir gençlik hareketi konumuna yerleşmek gerekmektedir.

Elbet bunlar bugünden yarına ne olacağı, tam olarak nasıl şekilleneceği belli olan olgular değil. Lakin, oluşabilmesi ihtimal tüm potansiyellerin kapısını bizlere bilinmezlikleriyle birlikte açmaktadır. Eski alışkanlıkları ve karakterleri reddeden bu yeni konuma doğru yöneliş, hemen kolayca adapte olunabileceği bir şey olmayacaktır.

Fakat bu dönem yeniliklerine yelken açan, kapitalizmin yeni konumlanışını iyi okuyan ve karşıtını üreten, bilinmezlikleri olan ve kendine özgü gerilimleri üreten, bunlar içerisinde şekil alan bir evre olarak tariflenmelidir.

Böylesi bir durumda, ısrarla gençliğin kendi özgün duruşunu keşfetmek ve var olan gerçeklik içerisinde en geniş zeminlerle ilişkilenebilmesinin önünü açmak gerekiyor. Mücadeleyi, güncel olanın özgünlüğünde ele alıp yeniden kurmak gerekmektedir.

İdeolojik-Politik Etkileşim

Komünist özne ile sürekli etkileşim içerisinde olan ve ilişkilendiği tüm alanlara ideolojik-politik duruşunu komünist öznenin beslenerek götüren, içinde komünist gençleri aşan bir bileşimi bulduran, kendini anti-kapitalist bir düzlemde konumlandırarak ve içinde politika yürüttüğü alanların özgün zenginliklerini komünist zemine taşıyıp etkileşime sokan bir yapı hedeflenmelidir.

Gençlik, şimdiki zamanda toplumsal bir hareket yaratma potansiyeline sahipse, o tarihsel misyonun hayatta karşılığını bulmasında komünist gençlerin rolü belirleyici olmalıdır. Komünist gençler, gençlik mücadelesinin kapsayacağı tüm dinamikler içerisinde yer alıp, içine girdiği alanın özgünlüğüyle bütünleşmeli; sadece komünist gençlerin karar aldığı ve alanda uyguladığı dar/sekter bir duruştan çıkıp, sistem karşıtı direnişçi alandaki bütün toplumsal dinamiklerin ve politik güçlerin özgünlüklerini ve dengelerini gözetken ve belirleyen/hegemonya kuran bir bileşeni olma becerisini gösterebilmelidir.

Bu yeni durum, gençlik mücadelesinin komünist özne ile ilişkilenebilmesini de belirler. Gençlik mücadelesinin kendi alanında yaptığı tüm açılımları, taktik yönelimleri ve hamleleri, komünist gençler kanalıyla kurduğu etkileşim kanallarıyla besleyen komünist özne, sürecin bağımsız ve özgün yapısını sürekli gözetmeli, kendi sınırlarını ihlal etmemelidir. Her türden indirgemecilikten ve bu yolla gençlik alanını araçsallaştırmaktan kesinlikle uzak durulmalıdır.

Komünist gençler, gençlik mücadelesinin kapsayacağı tüm dinamikler içerisinde yer alıp, içine girdiği alanın özgünlüğüyle bütünleşmeli; sadece komünist gençlerin karar aldığı ve alanda uyguladığı dar/sekter bir duruştan çıkıp, sistem karşıtı direnişçi alandaki bütün toplumsal dinamiklerin ve politik güçlerin özgünlüklerini ve dengelerini gözetken ve belirleyen/hegemonya kuran bir bileşeni olma becerisini gösterebilmelidir.

Gerçek ve Yıkıcı

İçinden geçtiğimiz bu tarihsel süreçte, var olan/ortaya çıkan dinamikler üzerine kendisini inşa eden özgürlükçü gençlik, yeni dönemde kendisine düşen rolü oynamaya hazırdır.

Tarihsel bir görev ve sorumluluk yüklenen özgürlükçü gençlik, mücadelesini tüm anti-kapitalist ve devrimci-demokrat toplumsal dinamiklerle ilişkilenecek ve kendi özgün tarihsel, bağımsız özgürleşme eylemi içinde gerçekleştirecektir.

Toplumsal mücadeleler içerisinde sağlam/kalıcı/istikrarlı konum almak ise olmazsa olmazdır. Böylesi tarihsel bir süreçte özgürlükçü gençlik mücadelesini; arkasına aldığı özgün, tarihsel duruşu yeni dönemin mücadele dinamiklerini buluşturarak ilerleyecektir. Yeni dönemde hayat bizi başka bilinmezliklere çağırmakta, bu sefer karşımıza neyin nasıl çıkacağı belli değil, kıyı artık uzakta mücadelenin zorluklarına ve bilinmezliklerine karşı tek sığortamız ise; kurup içerisinde şekil aldığımız örgütsel duruşumuz.

GELECEĞİ İSTEDİĞİMİZ RENKLERE BOYAMAK İÇİN GELİYORUZ!

uğurcan büyüknisan

Özgürlükçü Gençlik Dernekleri olarak her sene geleneksel olarak düzenlediğimiz kış etkinliklerimizin çalışmaları bu sene de hız kesmeden devam ediyor. Bu sene kış kamplarımızın tarihleri bahar aylarını da kucakladığından “Bahar Kampları” olarak adlandırıyoruz. Bu seneki bahar kamplarımız da yoldaşlık dayanışmamızı kat ve kat arttırıp, kapitalizmin günümüzdeki değişim ve dönüşümlerini tahlil edecek, yaptığımız çalışmalarla sisteme karşı duruşumuzu bir kat daha güçlendireceğiz.

Devrimin En Önemli Halkası: “Devrimin Güncelliği”

Her dönemde farklı biçimlerde sömürü düzenlerinin kurulduğu insanlık tarihinde, her sistem kendisini aşarak, yenileyerek devam ettirdi. Bugün yaşadığımız dönemde, 18.yy’dan çok daha farklı, kapitalizmin hiç olmadığından daha vahşi bir şekilde doğayı talan ettiği ve yaşamı metalaştırdığı bir aşamadır. Bizler bu tarihsel odağın gençleri olarak; M.Ö. 73’te Roma’ya karşı ayaklanan Spartaküs, 1917’de kapitalizmin kalbine hançer saplayan Lenin, 1959’da Küba’da kazanılan zaferin komutanı Che gibi, her gün yeni bir sabaha uyandıığımızın bilincinde olmalıyız. Direnişin de sömürü kadar tarihsel ve kökleri derin bir olgu olduğunu bilmeli ve buna karşı sistemi çok iyi analiz edip, devrimci mücadeleyi Marksizm ve Leninizm temelinde günümüzün şartlarına uyarlamalıyız.

Kapitalizmin günümüzde yaşadığı kriz ve bu krizden çıkma çabaları, neo-liberal politikaları gün geçtikçe bütün alanlara dayatmaya başlıyor. Doğada her etki bir tepki üretir. Dayatmalar arttıkça karşısında da önemli bir muhalefet doğuyor. Böylesi bir süreçte, tahlil ettiğimiz bu politik durum bahar kamplarımızın önemini bir kat daha arttırıyor.

Sermayenin ulaştığı aşamayı çok iyi tahlil edip, üniversite gençliğinin değişimini inceleyip, mevzilerimizi onardığımız takdirde; geçtiğimiz kimi sancılı süreçlerden “kızıl bir anka” gibi çıkıp yeniden şahlanacağız.

Sistemin manevralarına karşı devrimci bir duruş sergilemek için; öncelikle Özgürlükçü Gençlik olarak 2010 konferansımızdaki “Önderleşme, Militanlaşma” ve bu ekseninde Kitleleşme şiarını unutmadan dirsek temasında olduğumuz, bir şekilde politik ilişki kurduğumuz öğrenci kitlelerini kampımıza taşımamız. Tartışmalarımızın nitelik açısından yüksek olması için hazırlık aşamamıza büyük bir önem vermeli, kitap tartışmalarımızda klasik hoca-öğrenci ilişkisinden ziyade; tartışan, soran, sorgulayan bir yöntem izlemeliyiz. En önemlisi yoldaşlık duygularımızı, dev-

rimci dayanışmamızı en üst düzeyde tutan bir kamp geçirmeliyiz.

Yeni Dönem Yeni Görevler

Bu sene yedincisini düzenlediğimiz kamplarımızın gerçekleştiği politik ortamdan ve bu politik ortamın bize dayattığı görevlerden bahsettik. Dolayısıyla kamplarımızda yapacağımız okumaları ve diğer etkinlikleri belirlerken, ne politik ortamın belirleyiciliğinden ne de yeni dönemin yeni görevlerinden bağımsız davranmadık.

Bu sene ki romanımız “Refahın (devrimin) yolu sağlam bir zaman anlayışından geçer” diyen, Ahmet Hamdi Tanpınar’ın “Saatleri Ayarlama Enstitüsü” kitabı. Sistemin bizi her taraftan sarıp sarmalamaya çalıştığı günümüzde zamanın bizim için ne kadar büyük önem taşıdığını konuşup tartışacağız.

Bahar kamplarımızda bu sene ki romanımız “Refahın (devrimin) yolu sağlam bir zaman anlayışından geçer” diyen, Ahmet Hamdi Tanpınar’ın “Saatleri Ayarlama Enstitüsü” kitabı. Sistemin bizi her taraftan sarıp sarmalamaya çalıştığı günümüzde zamanın bizim için ne kadar büyük önem taşıdığını konuşup tartışacağız.

Doktor Hikmet Kıvılcımlı'nın "Devrim Nedir?" kitabıyla, bir kez daha "devlet", "devrim", "devrimin diyalektiğini" öğrenecek, bu kavramların bugünkü kavranış biçimlerini tartışacağız. Devrimin her dönemde güncel olduğunu savunan Leninist bir kavrayışı yaşatmak adına bu çalışma büyük önem taşıyor.

Bir diğer kitabımız Clive Ponting'in "Dünyanın Yeşil Tarihi", kapitalizmin doğayı talanının yanı sıra doğal kaynakların talanı esnasında hor kullanılan bölgelerin nasıl yoksullaştırıldığını ele alacağız. Kitap bize tarihsel bir hazine veriyor ve ekoloji ile sömürü arasındaki bağı güçlendirmede bize önemli bir kaynak oluyor.

Bir Kızıl Anka Gibi...

Her dönem önümüze çıkan engelleri aşmakta, kış etkinliklerimiz bize bir çatı görevi gördü, bütün Özgürlükçü Gençlik kitesine hitap ettiği için bir doku oluşturdu ve örgütü olaylara karşı konumlandırdı. Bu sene yapacağımız etkinliğimizin nitelik ve nicelik açısından yüksek geçmesi, kolektif bir devrimci dokunun oluşması, yeni girdiğimiz dönemde yeni görevlerimizin tüm kitleyle buluşması ve yeni dönemde atacağımız hamlelere başlangıç niteliği taşıması bu bakımdan çok önemlidir. Sermayenin ulaştığı aşamayı çok iyi tahlil edip, üniversite gençliğinin değişimini inceleyip, mev-

zilerimizi onardığımız takdirde; geçtiğimiz kimi sancılı süreçlerden "kızıl bir anka" gibi çıkıp yeniden şahlanacağız.

DÜNDEN BUGÜNE KIŞ KAMPLARIMIZ...

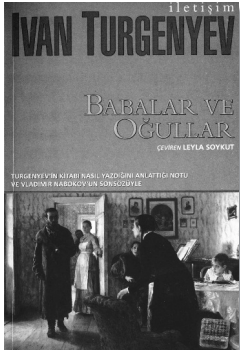
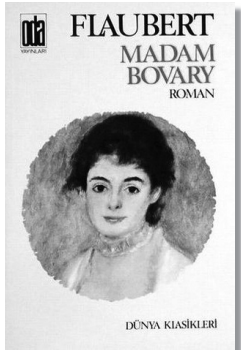
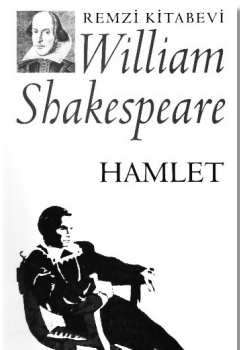

Kış kamplarımız, Özgürlükçü Gençlik'in yolculuğa çıktığı günden bu yana her sene gerçekleştirdiği önemli etkinliklerden biridir. Bu etkinliklerde Özgürlükçü Gençler iki gün boyunca hem mücadelede ustalaşmak adına gerçekleştirilen çeşitli çalışmalarla donanım sahibi oluyorlar; hem de yoldaşlaşmanın en anlamlı halini yaşarak paylaşmanın önemini kavriyorlar.

2007 yılından bu yana gerçekleştirilen her

kamp, o an içinden geçilen koşullarda hareketimizin bir adım daha öteye atmasına olanak sağladı, hem nitelik hem nicelik anlamında hareketimizi geliştirdi ve belki de en önemlisi okunan kitaplar ve yapılan tartışmalar kolektif dokumuzun oluşmasını sağladı.

Dünden bugüne okuduğumuz kitaplardan bazıları...

Gençler bir araya gelerek kitap okuyor, tartışıyor, film izliyor, eğleniyor, öğreniyor...

4 bölgede, 15 şehir ve 25 üniversiteden yüzlerce öğrencinin katılımıyla... 2007'de başlayan serüvenimiz kendisine her sene bir şeyler katarak devam ediyor. Bu yolculuğa sen de katıl...

GECELERİ DE, MEYDANLARI DA, SOKAKLARI DA

[TERKETMİYORUZ]

ışıl ay

26 - 27 Ağustos 1910 tarihinde Danimarka'nın Kopenhag kentinde Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı düzenlenmiş, Almanya Sosyal Demokrat Partisi önderlerinden Clara Zetkin, 8 Mart 1857 tarihindeki tekstil fabrikası yangınında ölen kadın işçiler anısına 8 Mart'ın Dünya Kadınlar Günü olarak anılması önerisini getirmişti ve öneri oybirliğiyle kabul edilmişti.

O yıllardan günümüze değin Petrograd'lı kadın emekçilerin mücadele günü, her yıl dünyanın dört bir yanından binlerce kadını patriarkaya, kapitalizme, sömürüye, savaşa, şiddete, taciz ve tecavüze karşı alanlarda bir araya getiriyor.

Vardık, Varız, Varolacağız...

Bugün bile pasif toplumun pasif kadınlığını isteyen AKP iktidarı kadınlara gerici

Ataerkil sistem her koşulda kadını kendi zevkleri ve istekleri doğrultusunda bir meta gibi kullanıyor. Emegini yok sayıyor, şiddeti tacizi ve tecavüzü tolere ediyor...

politikalarını dayatmaya devam ediyor. Her gün en az 3 kadının öldürüldüğü, "Aile Terapileri" adı altında boşanmak isteyen kadınlara terapi uygulamasıyla aile kurumunun kadının önüne geçtiği ve korunduğu, Aile Eğitim Programı safsatasıyla "şikâyet edip kocanı bunaltma" deyimiyle kadının varlığının yok sayıldığı, tecavüzcüsünün çocuğunu doğurmaya zorlandığı, bir ülkede var olma mücadelemizi aktif bir şekilde yürütmek zorundayız.

Erkek egemen sitemin, kadınların bedeni, emeği üzerinden sürüp giden politikaları dünyanın her yerinde aynı... Hindistan'da 16 Aralık'ta da 23 yaşında genç bir kadın otobüste toplu tecavüze uğramış ve kaldırıldığı hastanede hayatını kaybetmişti. 14

Şubat'ta da Maharashtra eyaletindeki Bhandara bölgesinde bir köyde, 3 kız çocuğu ölü bulunmuş, bir kuyunun içinden çıkarılan cesetlerin incelenmesi sonucunda çocuklara tecavüz edildiği ortaya çıkmıştı. Kadın hakları savunucuları tecavüzlerin cezasız kalmasını protesto etmiş ve olaylar dünyada büyük yankı uyandırmıştı.

Şiddete Karşı Öfkemiz Büyüyor

Diğer yandan iki yıla yakın bir zamandır Suriye'de devam eden savaş yine en çok kadınları mağdur ediyor. Oluşan kaos ortamında cinsel şiddete maruz kalan kadınlar ve kız çocukları aileleriyle kaçarak Türkiye'ye geliyor ve yetmiyor burada da para karşılığı kendilerinden büyük erkeklerle satılıyorlar.

Ataerkil sistem her koşulda kadını kendi zevkleri ve istekleri doğrultusunda bir meta gibi kullanıyor. Emegini yok sayıyor, şiddeti tacizi ve tecavüzü tolere ediyor...

Bizler, Türkiye ve dünyada varlığını şiddetle hissettiren bu sisteme karşı mücadele alanlarımızı daha da genişletmeli, ulaşılabildiğimiz her kadına ulaşmalı, marjinalleşen feminist söylemlerin "olması gerekenler" olduğunu, yaşananların ve yaşatılanların "kader, alınyazısı" değil değiştirilebilir olduğunu anlatmalıyız. Sisteme, düzene karşı yaşadıklarımızın hesabını sorduğumuz ve yaşam haklarımızı haykırdığımız 8 Mart gibi günlere sahip çıkmalıyız.

Örgütlü Mücadelemiz Giderek Büyüyor

Kadınların sesinin yükselmesini kaldıramayan iktidar; yasaları, söylemleri ve eylemleriyle karanlık yüzünü daha fazla ortaya çıkarıyor. 8 Mart öncesi, Diyarbakır mitingi için açılan afişlere mahkeme tarafından toplatma kararının çıkması, KTÜ rektörünü protesto eden genç kadınlara müdahale edilmesi...

Tüm bunlar, kadın mücadelesini ve dayanışmasını sabote etmek için elinden geleni yapan AKP hükümetinin, kürtaj eylemlilikleriyle kadınlara yönelik başlattığı soruşturma furçasına 25 Kasım'da olduğu gibi 8 Mart'ta da devam

edeceğinin kanıtıdır.

Patriyarkal düzenlerine karşı çıkan, sisteme boyun eğmeyen ve giderek büyüyen bir kadın mücadelesi görmek, belli ki AKP iktidarını korkutmaya yetiyor.

8 Mart; tüm baskılara ve kadını ezme çabasına karşı dayanışma mücadelesi ve isyan, kadın düşmanı AKP ve onun devam ettirdiği patriarkaya karşı direnç ve kazanç günüdür. Bu günde sesimizin gürleşmesi, gelecek saldırılara karşı dayanıklılığımızın bir göstergesi olacaktır.

İstanbul

İstanbul 8 Mart Kadın Platformu'nun çağrısıyla Haydarpaşa Numune Hastanesi'nin önünde bir araya gelen yaklaşık 10 bin kadın, Türkçe ve Kürtçe "Cinsiyetçi politikalara, savaşa, yoksulluğa, kadın katliamlarına ve emeğimizin sömürülmesine karşı direnen örgütleniyoruz" yazılı pankart açtı. Ana pankartın

arkasında kadın örgütleri yerlerini aldı.

Miting boyunca "Savaşa hayır barış hemen şimdi", "Gelsin baba gelsin koca gelsin cop inadına isyan inadına özgürlük", "Kadın yaşam özgürlük", "Jin jyan azadi", "Yaşasın kadın dayanışması", "Dünya yerinden oynar kadınlar özgür olsa", "Erkek vu-

ruyor devlet koruyor", "Devlet elini bedenimden çek" sloganları atıldı.

Miting dönüşünde kadınlar, Numune Hastanesi yakınlarında Bursasporlu faşist taraftarların üç koldan organize saldırısına uğradı. Organize bir şekilde gelişen saldırı sonucunda birisi bıçaklı 10 kişi yaralandı.

Dersim

Kürt illerindeki 8 Mart mitinglerinin finali Dersim'de yapıldı. 11 ilden kadınların katılımıyla yapılan mitingde, Paris katliamının aydınlatılması ve barış talepleri dile getirildi.

Barış Anneleri, Roboskili Aileler ve kadın tutuklular adına mesajların okunduğu mitingde Ayşegül Kolivar ve Rojda konser verdi. Mitingin ardından kadınlar, Sakine Cansız'ın mezarına giderek karanfiller bıraktı.

Kadınlar birçok şehirde olduğu gibi; Mersin, İzmir, Antep, Sam-sun, Muğla, Tokat, Kayseri ve Malatya'da sokaklara çıktı.

Üniversiteliler de cinsiyetçi eğitime karşı taleplerini dile getiren sloganlarla alanlardaydı.

KADINLAR 8 MART'TA ALANLARDAYDI!

Adana

Kadın Platformu tarafından örgütlenen 8 Mart mitingi, 3 bine yakın kadının katılımıyla coşkuyla gerçekleştirildi.

Mimar Sinan Açık hava Tiyatrosu önünde başlayan yürüyüşte kadın örgütleri kendi pankartlarını açarak, taleplerini dile getirdi.

Çeşitli meslek örgütlerinden kadınlar, sendikalar, siyasi partiler, LGBT bireylerin de yer aldığı miting kadın özgürlük mücadelesinde yaşamını yitiren kadınlar için yapılan saygı duruşuyla başladı.

BDP Diyarbakır Milletvekili Emine Ayna, KESK MYK Üyesi Betül Korkut ve Barış Annesi Havva Kıran da birer konuşma yaptı. Kadınlar, konuşmaların ardından Xezal ve Rojda'nın şarkıları eşliğinde halay çekti.

Denizli

Denizli'de 8 Mart yürüyüşüne polis saldırdı. DEBA işçisi kadınların da aralarında bulunduğu yaklaşık 200 kişilik grup, halaylarla 8 Mart'ı kutlarken, basın açıklamasının yapılacağı Bayramyeri Meydanı'na yürümek istedi.

Bayramyeri Meydanı'na yürümek isteyen kadınlara önce kadın polisler tarafından barikat kuruldu. Eylemciler bu barikadı aşmayı başardı, ardından erkek polislerin kurduğu barikadın önüne gelen kadınlar burada polisin çok sert müdahalesiyle karşılaştı. Polis saldırısı sırasında kadınların taciz edildiği görüldü. Saldırıda 4 kişi gözaltına alındı.

Ankara

Ankara Kadın Platformu, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla Ziya Gökalp Bulvarı'nda miting düzenledi.

Kadınlar, kolej Meydanı'nda toplanarak Ziya Gökalp Bulvarı'na yürüdü. Kadınlar yürüyüş boyunca, çeşitli sloganlar attı.

Son olarak "Kadının özgürleşmesi yolunda yolumuz uzun biliyoruz ama yine de biz, her 8 Mart'ta ataerkil sistemle, mücadele etmeye devam edeceğiz!" diyerek basın açıklaması gerçekleştirildi.

Hatay

Kadın Platformu üyesi yaklaşık 100 kadın, 'Savaşa, kadın cinayetlerine, tacize, tecavüze, şiddete emeğimizi sömünlere karşı yaşasın kadın dayanışması' şiarıyla bir eylem düzenledi. Eğitim-Sen önünde toplanan kadınlar Ulus Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Polis, barikat kurarak yürüyüşe izin vermedi. Kadınlar bunun üzerine barikata yüklendi. Polis biber gazları ile kadınlara müdahale etti.

Antakya Valiliği, 1 Eylül'den beri, Saray Caddesi üzerinde pankartlı, dövizli ve sloganlı yürüyüşlerin yasak olduğunu açıklamıştı.

Valiliğin kararını protesto eden kadınlar, yürüyüş yapmakta kararlı olduklarını belirtti ve ikinci kez barikata yüklendi. Kadınlar, barikadı aştı ve yürüyüşe geçti.

Daha öncede artan kadın cinayetlerine karşı basın açıklaması yapmak üzere 20 Şubat günü Eğitim-Sen il binası önünde toplandıktan sonra, saat 17.00'de Ulus Meydanı'na doğru yürüyüşe geçen kadınlara polis sert şekilde müdahale etmişti.

[YOLUNDA GİTMİYEN BİRŞEYLER VAR!]

'80 darbesi sonrasında neo-liberal politikaların üniversitelerdeki uygulayıcısı olarak YÖK, kurulduğu dönemden bu yana devrimci demokrat güçlere baskı uygulama aracı olarak kullanılmıştır. Üniversitelerde bilimi tasfiye eden YÖK, paralı eğitimi biz öğrencilere dayatmıştır. Son dönemde yeni bir model arayışında olan YÖK, neo-liberal politikalarıyla üniversiteleri Türkiye sermayesi ve uluslar arası sermayenin daha rahat hareket edebileceği bir alan haline getirme girişiminde bulundu. Harçları kaldırma hamlesinden sonra hazırlanan Yeni Yök Yasa Tasarısıyla birlikte hükümet, nasıl bir üniversite sistemi öngördüğünün sinyallerini vermiş oldu.

Geçtiğimiz dönemde üniversitedeki muhalefeti gözaltı, tutuklama, soruşturma vb politikalarla zapt-u rapt altına almak istiyordu.

Özellikle 2012-2013 öğretim yılının açılışıyla başlayan bu döneme baktığımız zaman ise, iktidarın daha geniş bir pencereden, birçok noktayı hedef alan saldırı politikalarını geliştirdiğini görüyoruz. Bir yandan tutuklamalar ve soruşturmalar devam ederken bir yandan Yeni Yök Yasa Tasarısı gündeme geldi. Buradan iktidarın saldırı politikalarını biriktirerek ilerlettiğini görebiliyoruz. Bu doğrultuda öğrenci gençliğin üreteceği politikalar ve

sözünü kuracağı düzlemin de bütün bunları karşılayacak bir noktadan olması önemlidir.

YÖK Yasası Yola Çıktı Ama...

Yök Yasa Tasarısı'nın Milli Eğitim Bakanlığına takılması süreciyle hükümet kanadında yolunda gitmeyen bir şeylerin olduğu meydana çıktı. Yök Başkanlığına Kayseri kontenjanından pamuk kanatlarına zeval gelmeden indi Gökhan Çetinsaya. Lakin bu gelişten pek de hoşlanmayan devlet erkânından ağabeylerine sevimli görünmek adına birçok üniversiteyi gezdi birçok rektörle görüştü. Velhasıl yine olmadı. Tabii tek sebep bu ağabeylerin beğenmesi bahsi değil, kamuoyundan özellikle de öğrenci gençlikten bu kadar büyük tepkiler almasıydı.

Öğrenciler Saldırlara GENÇ SEN'le Yanıt Veriyor

İktidarın üniversite ajandasında bunlar gerçekleşirken, Öğrenci Gençlik Sendi-

Harçları kaldırma hamlesinden sonra hazırlanan Yeni Yök Yasa Tasarısıyla birlikte hükümet, nasıl bir üniversite sistemi öngördüğünün sinyallerini vermiş oldu.

gözde çelik

kası 10 Kasım'da gerçekleştirdiği 6. Kongresini de arkasına alarak ikinci temsilciler meclisini gerçekleştirdi.

Öğrenci hareketinin en önemli dinamiklerinden biri olan Genç-Sen'in ana politik hat tartışmaları; Genç Sen'in politik hattını ülkedeki gelişmeleri değerlendirerek belirleyen, öz örgütlülük alanlarımız olan kampüslerde mücadeleyi büyüten, üniversitelere yapılan sermaye- devlet saldırısına karşı direnç oluşturan bir pozisyonda konumlandırmayı öngörüyor. Sermaye -devlet saldırısı son dönemde Yeni YÖK Yasa Tasarısıyla birlikte öğrenci gençliğin gündeminde yerini buldu. Bu gündem sermaye-devlet işbirliğinin üniversiteye yansımalarını, üniversitelerden nasıl birer pazar ve üniversite bileşenlerinden nasıl birer müşteri yaratmaya çabaladıklarının kanıtı oldu. Bu süreçte özellikle birinci dönemde 9 Kasım Büyük Öğrenci Mitingi, başta ODTÜ, MSGSÜ, GSÜ'de ve ikinci dönemin başlamasıyla da başta İÜ olmak üzere çeşitli üniversitelerde iktidarın temsilcilerini köşeye sıkıştıran öğrenci eylemleriyle alanlarda bir kez daha can bulan öğrenci hareketi, üniversitenin sahiplerinin kimler olduğunu ve taleplerin neler olduğunu dile getirilmesini sağladı. Tüm bunlar gerçekleşirken GENÇ SEN, bulunduğu bütün yerelerde mücadelenin en ön safında yer almıştır.

Öğrenci Gençlik Ne İstiyor

Öncelikli olarak 12 Eylül'ün eseri olan baskı aygıtı YÖK kaldırılmalı, gençliğin öz alanı olan üniversiteler sermaye ve sermayenin neo-liberal politikalarından

bir an önce arındırılmalı ve halk için bilim üretecek yeni üniversite modeli, üniversite bileşenleri tarafından demokratik biçimde yönetilmelidir. Ve üniversitede eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim hakkını savunan, sözde demokrasisiyle göz boyayan AKP hükümetinin sözde adaletiyle tutuklanan arkadaşlarımızın derhal serbest bırakılmasını istiyoruz. Üniversitelerde söz, yetki, karar hakkımızı talep ediyor, üniversitede AKP'ye geçit vermiyoruz.

Öncelikli olarak 12 Eylül'ün eseri olan baskı aygıtı YÖK kaldırılmalı, üniversiteler sermaye ve sermayenin neo-liberal politikalarından bir an önce arındırılmalı ve halk için bilim üretecek yeni üniversite modeli, üniversite bileşenleri tarafından demokratik biçimde yönetilmelidir.

Penisi olan herkes erkek midir? Bazı erkeklerin vajinası vardır!

r. can

Bir 8 Mart Dünya Kadınlar Gününü daha geride bıraktığımız şu günlerde, “Peki kadın olmak nereden başlar?” sorusu daha da bir anlam kazanıyor. Sürekli ötekileştirilmeye çalışılan, hiç olmadığı biri gibi hissettirilmeye zorlanan, malum erkek şiddetinin her alanda hissedildiği ataerkil zihniyetle, maskülenliğin feminenliğe daha dominant olduğuna dair topluma sinmiş anlayışla, yok sayılan trans kadınlar... Yoklar mı?

İşte kadın olmak burada başlar... Kişinin kendini kadın hissetmesiyle başlar. Doğum sırasında atanmış cinsiyetle toplumsal cinsiyet kimliği ifadeleri arasındaki bir yelpazede, toplumsal cinsiyet kurallarına uymayan herkesi kapsayan en geniş kelime olarak; “Trans” kelimesi, kullanılmaktadır. “Trans kadınlar” doğumda kendilerine atanan cinsiyetin tersine kendini kadın olarak tanımlayan, ifade eden veya kadın olarak yaşayan kişiler için kullanılmıştır. Kim diyebilir ki onlar kadın değildir? Yirmi birinci yüzyılda, kadın olmanın yalnızca vajinayla tariflendiği bu zihniyetin karşısında ki en büyük gerçek trans kadınlardır.

Kadın Doğulmaz! Kadın Olunur!

İkili cinsiyet rejiminin hâkim olduğu bir zeminde, sadece kadın ve erkeğin dünyasında “kadın olunmaz, kadın doğulur” tartışmalarının birkaç yıl önce sonuçlandırılarak “Kadın doğulmaz, kadın olunur” sonucuna varılması ya da fark edilmesi feminist mücadele için geç kalınmış bir adımdır. Yine aynı ikili cinsiyet rejimine göre, trans kadınlar erkek avantajı

İkili cinsiyet rejimine göre şekillenmiş toplumsal normlara göre; tepede bir erkek ve onun altında hiyerarşik olarak ezilen bir kadın bulunur. İkisinin de sınırları normatif olarak çizilen ve bu rejim arasında kalan bütün olasılıkları kendilerine doğru çeken iki kutuptur. Trans bireylerin mücadeleye katılması ikili cinsiyet rejiminin ifşasında ve ataerkil yapının kırılmasında çok önemlidir.

adı verilen durumdan, kısmen faydalanan bir grup olarak değerlendirilmiş ve sonrasında işin aslının öyle olmadığı fark edilmiştir. Çünkü özünde kadın olan bir insan, erkek avantajından faydalanmaz. Bedeniyle özdeşleşmeyen bir cinsiyet ona avantaj sağlamaz hatta o insanda ayrı bir külfet oluşturur.

Erkek bedenine sahip olmanın avantajından öte, doğduğunda sahip olunan cinsiyetin dışında bir cinsiyette olduğunu

“ispatlama” veya “kanıtlama” durumunda olma hali kişiye farklı farklı travmalar yüklemiştir. İkili cinsiyet rejimine göre şekillenmiş toplumsal normlara göre; tepede bir erkek ve onun altında hiyerarşik olarak ezilen bir kadın bulunur. İkisinin de sınırları normatif olarak çizilen ve bu rejim arasında kalan bütün olasılıkları kendilerine doğru çeken iki kutuptur. Trans bireylerin mücadeleye katılması ikili cinsiyet rejiminin ifşasında ve ataerkil yapının kırılmasında çok önemlidir.

Trans Kadınların Mücadelesi

Buradan doğru trans kadınlar, trans erkekler, interseks bireyler alana dâhil oluyor. Nedeni de çok açık ezen-ezilen ilişkisi. Ezenin tarifi de tabii ki patriarka. Çünkü bu bir cinsel yönelim mücadelesi değil, bu bir homofobi, bifobi mücadelesi değil... Transfobi cinsiyete dair bir mücadele ve ataerkiyle daha yakından ilişkili. Tam da bu noktadan hareketle, kişinin kendini kadın olarak hissetmesinin hemen ardından, ataerkil, heteroseksist dünyada trans kadınlığın, trans feminizmin mücadelesi başlar. Trans feminizm; transfobik şid-

dete karşı ortaya çıkmış bir feminizm türüdür. Trans feminist manifestoya göre; trans feminizm kendi özgürlüklerini, öncelikle ve doğal olarak tüm kadınların özgürlüğüne bağlayan, hatta ötesinde gören trans kadınların hareketidir. Bu hareket ayrıca diğer queer insanlara, interseks insanlara, trans erkeklere ve trans kadınların ihtiyaçlarıyla duygudaşlık kurabilen, kendi özgürlük mücadeleleri için trans kadınlarla birlikte mücadele etmeyi önemseyen herkese açıktır.

[YA BENİMLESİN YA DA HAPİSHANEDE!]

savaş çiçek

“Her Muhalif Bir Gün Hapishanenin Yolunu Tutacaktır”

Hangi yargı araçlarını sayarsak sayalım, hangi iktidar dönemine bakarsak bakalım her zaman kendi rejimini korumak-sağlamlaştırmak için muhalif kesimi sindirmek istemişlerdir. Her rejimde yapılan tutuklamalar sadece öğrenciler üzerinde olmayıp toplumun her kesiminde sokağı sahiplenen herkes üzerinde olmuştur. Bu tutuklamalar, dün başka yargı araçları aracılığıyla gerçekleşirken, bugün yargı araçlarının adı-kılıfı ve tarzı değiştirilip öyle karşımıza getirilmiştir.

Devlet her zaman kendini var edebilmek ya da koruyabilmek için çeşitli yargı mekanizmalarını kurmuştur. Bunu 12 Mart, 12 Eylül darbeleri döneminde olağanüstü hal ilan edip toplum nezdinde meşrulaştırarak kurmuştur ya da kimi zaman bu olağan bir durummuş gibi topluma lanse etmiştir. Ama her zaman var olan düzenin

karşısında duranlara karşı kurulan bir ege-men “yargı” olmuştur. İstiklal mahkemeleri, Sıkıyönetim Askeri mahkemeleri, Devlet Güvenlik Mahkemeleri(DGM) olağanüstü hukuk dönemlerinin yargı mercileri olup, bu dönemde yapılan yargılamalar temyiz bile mümkün olmadığı, idamların olduğu, DİSK’in kapatıldığı dönem olmuştur.

90’larda faili meçhul cinayetler ve işkence terörü var iken bugün AKP rejimi ile uzun tutuklama terörü dönemi başlamıştır. 12 Eylül Askeri cuntası ile kurulan DGM’ler, sokağı faili meçhul cinayetler ile susturmaya çalıştı, bugün ise DGM’lerin devamcısı olan AKP rejiminde kurulan ÖYM’ler ile devrimci-demokrat muhalifleri sokaktan alıp kendi hapishanelerine tıkayıp uzun tutukluluk süreleri ile sindirmeye çalışıyor. Bunu bugün 800 civarında üniversite öğrencisinin, 75 gazetecinin, 45 avukatın, 63 sendikacının, 20 belediye başkanının tutuklanmasında görebiliriz. Tutuklanma sayıları her geçen gün artıyor.

Neden Tutuklanıyoruz?

AKP iktidara geldiğinden beri kendi hegemonyasını devletin tüm organlarına yaymak istedi. Ordu, yargı, MİT, polis ve medyayı da kendi hegemonya alanına

AKP iktidara geldiğinden beri kendi hegemonyasını devletin tüm organlarına yaymak istedi. Ordu, yargı, MİT, polis ve medyayı da kendi hegemonya alanına sokup iktidarını merkezileştirip ılımlı İslam odaklı neo-liberal politikalarının karşısında duran herkesi dört duvar arasına kapatarak rejimini korumaya çalışıyor.

sokup iktidarını merkezileştirip ılımlı İslam odaklı neo-liberal politikalarının karşısında duran herkesi dört duvar arasına kapatarak rejimini korumaya çalışıyor.

AKP saldırganlaştıkça karşısında sokağı sahiplenen ve sokağı bırakmayan önemli direnç odakları da oluşmaya başlıyor. Bu direnç noktaları üniversitelerini sahiplenen öğrenci gençliktir, toprağını sahiplenen köylülüdür, “Benim bedenim benim kararım, Kürtaj haktır” diyen kadınlardır, sendikal mücadele yürüttükleri için tutuklanan sendikacılarıdır, anadilini savunan bende buradayım diyen Kürt halkıdır, neredyse her dönem katliama uğratılmış Al-evilerdir ve yakın zamanda tutuklanan avukatlarıdır.

Sermaye büyüdükçe kendine yeni alanlar açmak zorunda. Açmadığı takdirde yok olma noktasına gelir. Her alana saldırması ve girmek istemesi bundandır. Bugün, Türkiye sermayesini büyütme için Suriye’ye girmek istemesi buradandır. Üniversiteleri şirketleştirme, bilimi sermayenin güncel-günlük ihtiyaçlarına cevap üretebilecek bir konuma getirmeye-sürüklemeye çalışması bundandır vb. Aslında bu saydığım bir iki örnek sermayenin güçlenmesi ve büyümesi için

Sermaye büyüdükçe kendine yeni alanlar açmak zorunda. Açmadığı takdirde yok olma noktasına gelir. Her alana saldırması ve girmek istemesi bundandır. Bugün, Türkiye sermayesini büyütme için Suriye’ye girmek istemesi buradandır.

Bugün 1 Mayıs'a katılmak, poşu takmak, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'ne katılmak, poster buldurmak, saç kestirmek, anadilde eğitim istemek, Basın açıklamasına katılmak vb. terör propagandasına girebiliyor ve buradan çok rahat tutuklanabiliyoruz.

neler yapması-yapacağı ve bunun karşısında oluşan direnç odakları arasındaki savaştır. Bugün yaşam alanlarını savunulara bu yüzdendir saldırılar, bu yüzdendir tutuklamalar. Ve bunu çok rahat yapabilmek için yargı organlarında değişiklikler yapıp kendi iktidarını ve sermayeyi büyütme, çıkarlarını korumak için sokağı savunularını içeriye atıp, kendinden olmayanı, kendisi gibi düşünmeyi, karşısında duran herkesi karşısına alıp kendi iktidarını dayatan bir pozisyonda durup toplumsal direnişler üzerinde hegemon güç olduğunu göstermek istemektedir.

TCK, TMY, ÖYM

Bir iktidarın kendinden olmayanı, kendisi gibi düşünmeyi bastırması, sönmüştürmek istemesi için çeşitli yargı organları ile bunu yapması gerekiyor. Askeri rejim döneminde tutuklanmalar; kayıplar, işkenceler, faili meçhul cinayetler, idamlar şeklinde giderken, bugün AKP döneminde kılıfı değiştirilmiş bir şekilde bu yargı araçlarını kullanarak sokağı sahiplenen herkesi illegalleştirme, örgüt üyeliğinden hapse atıp uzun tutuklama süreleri sokağı istediği gibi şekillendirmek istemektedir, bunu da TCK, TMY, ÖYM ile yapmaktadır.

AKP; TCK, TMK, ÖYM ile oluşturduğu üçlü sacayağı ile toplumsal güç odaklarını bastırma ve püskürtme ile iktidarını korumak için özel bir yargı aracı haline getirmiştir. KCK, Devrimci Karargâh, Ergenekon, ÇHD'li avukatların tutuklanması kendi rejimini tehlikeye atacak tüm unsurları ve güçleri tutuklamaları bu yargı araçlarının kime özel olduğu açıkça gösterebilir. Sokağı tamamı ile susturmak için yargı araçları ile terör tanımının kapsamını genişletip

potansiyel suçlu muamelesi yaparak sizi örgüt üyeliği, örgüt propagandası ya da örgüt adına suç işleyen birisi olarak tutuklatabiliyor. Bugün 1 Mayıs'a katılmak, poşu takmak, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'ne katılmak, poster buldurmak, saç kestirmek, anadilde eğitim istemek, Basın açıklamasına katılmak vb. terör propagandasına girebiliyor ve buradan çok rahat tutuklanabiliyoruz.

4. Yargı Paketi

Kamuoyunda çokça parlatılmasına rağmen 4.Yargı Paketi beklentileri karşılamadı. Uzun tutukluluk süreleri, poşu takmak, örgüt üyeliği, örgüt propagandası yapmak, vicdani ret halen suç olarak yargı paketinde korunuyor. TCK'nin 314. maddesinden yargılanan KCK, Ergenekon, KESK gibi toplu davalara bir düzenleme gelmedi. Örgüte yardım ve örgüte üye olmamakla birlikte örgüt adına suç işleyenlere örgüt üyesi gibi ceza öngören TCK'nin 220. maddesine de dokunulmadı. Sonuç; tutuklamalara devam.

Ne mi yapmamız gerekiyor?

Devlet her zaman hukuku kendisi için işletmiştir-işletecektir. Bu dün de böyle idi, bugün de böyledir, hukuk sınıfsaldır ve mücadele alanında elde edilen kazanımlarla belirlenir. Bizim bunun karşısında yapmamız gereken halkın mücadelecisi ve direnişçisi hukukunu öne çıkarıp sermayenin ve iktidarın hegemonyasını püskürtmektir.

"Kuvvet durduğu yerde büyümmez", şimdi topyekûn direniş zamanıdır. Bugün iktidarı ve sermayeyi her alanda

geri adım attırmamız için bulunduğu her yerde alanlarımıza ve sokağa sahip çıkmamız gerekmektedir. Halk güçlerinin ve toplumsal dinamiklerin (gençlik, işçi sınıfı, Kürt hareketi, kadınlar, toprağına sahip çıkan köylüler, Al-eviler) üzerindeki saldırı-baskı ortamını püskürtüp direnmenin hayat bulacağı, ivme kazanacağı ve kazanımın olacağı bir hayatın içine girmek lazım. Sözün bittiği yerde eylem başlar, bir adım daha öne deyip topyekûn ses çıkarma zamanı.

Bizim bunun karşısında yapmamız gereken halkın mücadelecisi ve direnişçisi hukukunu öne çıkarıp sermayenin ve iktidarın hegemonyasını püskürtmektir.

AKP'NİN TALAN YASASI

sibel yılmaz

“Kapitalizm gölgesini satamadığı ağacı keser...”

Karl Marx

Son günlerde meclis gündemine tekrar gelen ve tartışılan “Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanunu” (TBÇKK) gündemde. Söz konusu kanun tasarısı 2002 yılından beri devam eden henüz tamamlanmış bir tasarıydı. Türkiye'nin Avrupa Birliği ile bağlantılı olarak, çevreyle ilgili uluslararası sözleşmelerde taraf olma süreci hızlanmıştır. Bu bağlamda yapılan uluslararası sözleşmelerle (Örn: Birleşmiş Milletler Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi ile Çölleşmeyle Mücadele Sözleşmesi, Sulak Alanların Korunması Sözleşmesi, Avrupa'nın Yaban Hayatı ve Doğal Yaşama Ortamlarının Korunması Sözleşmesi vb.) bu ve buna benzer kanunlar Türkiye yasalarında mevcut.

TBÇKK tasarısının yeni hali meclis çevre

komisyonundan geçti. Kanun amaç ve ilkeleri arasında; tabiatın, tabii değerlerin ve biyolojik çeşitliliğin korunması ve sürdürülebilir kullanımına, toplumun korumaya yönelik katkılarını arttıracak faaliyetlerin desteklenmesine ilişkin maddeler yer alıyor. Fakat bu ilkeleri hayata geçirmeyi sağlayacak hükümler mevcut değil.

Eski haliyle kanunda iki kurul var;

1. Koruma Yüksek Kurulu: Kültür ve tabiat varlıklarının korunması ve restorasyonu ile ilgili ilkeleri belirler. Karar alma

yetkisine sahip değil.

2. Koruma Bölge Kurulları: Arkeoloji, mimarlık, sanat tarihi ve hukuk alanında uzman kişilerden oluşuyor. Karar alma yetkisi var. AKP'nin mevcut kanununda bu iki kurul yerine; Ulusal Biyolojik Çeşitlilik Kurulu ve Mahalli Biyolojik Çeşitlilik Kurulu oluşturuldu. Göze çarpan en önemli husus ise alanlar ile ilgili karar alma yetkisinin yerellerden alınıp merkeze devredilmesi. Yani yetki hükümete devrediliyor.

Sermaye şirketleri için artık, derelerin, göllerin, yeraltı kaynakların, ormanların, vadilerin, meraların sınırsızca kullanımı için engel söz konusu değil. Hukuksuzca yasallaştırılan kanun yine hak ve adalet gözetmeden, doğanın değerleri acımasız ve saldırgan bir şekilde katledilerek, hukuksuzca işlemeye devam edecek.

AKP-Sermaye İşbirliği: Doğa Katliamı!

Esasen AKP'nin amacı bu kanunla doğayı korumak değil, tam tersine istediği gibi kullanmak, kullanma yetkisini devretmek, sermaye şirketlerinin yaptırım alanları önündeki her türlü engeli ortadan kaldırarak doğal alanlarımızı sermayenin hizmetine olabildiğince açmaktır. Yeni kanun, AKP-Sermaye işbirliğini bir kez daha gözler önüne seriyor.

Yıllardır SİT alanları olarak belirlenen bölgelerin sınırları artık yeni hükümlere göre değişebilecek, tamamen ya da kısmen koruma kararı kaldırılabilir. Kanundaki resmi adı: “Yeniden Değerlendirme”. Yeniden değerlendirilip değerlendirilmeyeceği yetkisi ise Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nda. Her türlü taşınma kamulaştırılmaya(kullanıma) açılırken,

biyo-çeşitliliğin ticarileştirilmesinin de önü açılmış olacak. Sermaye şirketleri için artık, derelerin, göllerin, yeraltı kaynakların, ormanların, vadilerin, meraların sınırsızca kullanımı için engel söz konusu değil. Hukuksuzca yasallaştırılan kanun yine hak ve adalet gözetmeden, doğanın değerleri acımasız ve saldırgan bir şekilde katledilerek, hukuksuzca işlemeye devam edecek.

HES Projeleri Zaman Kaybetmiyor!

1. derecede koruma altına alınan vadi alanlarının koruma statüleri kaldırılarak, İkizdere, Munzur, Çağlayan vadileri için ruhsat almış şirketlerin projeleri yasallaşacak vadilerde HES yapımları hız kazanacak. AKP'nin yalan ve talan yasası ile

her türlü doğa soykırımını bir kez daha meşruluk kazanacak.

Nasıl Toplumsal Muhalefet Örmek Görevimizdir

Neo-liberal politikalarla her geçen gün yoksulluğu, işsizliği derinleştiren AKP hükümeti her alanda sermayenin kucağına rant alanı açmaktan geri durmuyor. Doğayı metalaştırmak ve yeni kar kapıları açmak isteyen kapitalist sistemin bizzat AKP tarafından düzenlenen “meşru” dayanakların son hamlesi ise TBÇKK. Bizler için bu ve buna benzer politikaların altında yatan gerçekleri teşhir etmek, gerçeği su yüzüne çıkararak bunu toplumsal bir duyarlılığa çevirmek ve toplumsal muhalefet örmek bir zorunluluk taşıyor.

MARX-DOĞA-TOPLUM

Ekolojist mücadeleye olan bakışımızı netleştirmeliyiz. Yaşam alanlarında verilen mücadeleyi kampüse, kampüstekini ise yaşam alanlarına taşıyarak, sürekli iletişim halindeyiz. Yaşam alanlarında verilen kampüse, kampüstekini ise yaşam alanlarına taşıyarak, iletişim halinde olmalıyız.

h. durkal

Ekonomik krizle ekolojik krizin yan yana gittiği bir dönemdeyiz. Üstelik bu krizlere sosyalist hareketin krizi de eklenince ortalık krizlerden geçilmiyor. Bütün bu kriz ortamlarında iddia ediyoruz: Çözüm Marksizm'den geçer. Kapitalist kriz teorisıyla Marx, tarih sahnesinden çekilmediğini dosta düşmana gösterdi.

Marksizm bugün yalnızca ekonomik bunalmaların bir panzehiri olarak çıkmıyor karşımıza. O aynı zamanda, kapitalist sistemin doğa tahribatı karşısında alevlenen ekolojik düzen tartışmalarının da başucu kaynağı olacaktır. Zira bugün sistem kendisine meşruiyet üretmekte zorlanıyor. 1970'lerle birlikte artan ekolojik sorunlara çözüm üretme amacıyla birçok teori atıldı ortaya. Ekolojik anarşizmden, ekolojik sosyalizme, ekolojik Marksizm'den, radikal demokrasiye dek birçok ideoloji üretildi. Buradaki niyetimiz Marksizm'e içkin olduğuna inandığımız ekolojik anlayışın

kısa bir tarifini yapmaktır. Post Marksist ideologlara inat Marksizm bugün yine ayakta ve yine güncel.

İnsanın Bitmeyen Serüveni

Geçim araçlarını doğadan temin etme sürecinde insan, doğadan kopuşun sürecini başlattı. Doğadaki maddelere şekil verme süreci beraberinde emek sürecini ve de doğa ile insan arasında binlerce yıl sürecek bir "metabolik ilişki" sürecini başlattı. Bu ilişkide, "insan, doğanın malzemelerini kendi gereksinimlerine uygun bir biçime sokmak için kendi bedenine, kollarına, bacaklarına, kafasına ve ellerine ait doğal güçleri harekete geçirir. Bu hareket aracılığıyla, dış doğa üzerinde eyler ve onu değiştirir. Bu yolla eş zamanlı olarak kendi doğasını değiştirir. Bu emek süreci, insan ile doğa arasındaki metabolik alışverişin evrensel, insani varoluşun doğaca dayatılmış koşuludur."*

Marx ve Engels'te emek (doğaya şekil verme süreci) bütün toplumlar için genel geçerdir ve en temel toplumsal kategoridir. Emek süreci tarihin ve toplumun nedenidir. İnsanların günlük yaşamı üretmek zorunda olması tarihin ortaya çıkışına neden olmuştur. Tarih, sınıflar savaşımı tarihidir ve insanın geçim araçlarını üretmesinden doğmuştur. Bu evrimsel-kültürel-evrimsel sürecin sonucunda insanın psiko-sosyal ihtiyaçları da ortaya çıkmıştır ve insan bu evrim sürecinde çok karmaşık bir varlık haline gelmiştir. Bir yandan doğal insan, yiyen, içen, uyuyan, üreyen insan. Öte yandan türsel insan (wesenkräfte), düşünen, doğayı keşfeden ve dönüştüren, uygarlık kuran, yıkan, araştıran, öğrenen, eğlenen yani özgür bilinçli insan.

* Friedrich Engels, *Doğanın Diyalektiği*, Sol Yay.

YABANCILAŞMA

Özellikle 1844 El Yazmaları ve Alman İdeolojisi adlı yapıtlarında genç Marx, Hegel'den farklı bir yabancılaşma (entfremdung) kavramı geliştirir. Kapitalist sistem, yarattığı üretim ilişkileriyle insanlarda-işçilerde yabancılaşmaya yol açar. Bu lanetli sistemde, ücretli emek biçimi altında sürdürülen üretim etkinliği insan ile doğa arasındaki metabolizmayı bozar. Marx buna "metabolik yarılma" adını veriyor. Bu yarılmanın sonucunda insan, ürettiği ürünün kendisine yabancılaşır. O ürünü o üretir, ancak ürün onun değildir ve o bir metadır. İnsan kendi etkinliğine yabancılaşır. Yetmedi, kendisine ve başka insanlara yabancılaşır. Üstelik bu sürecin her gün yeniden ve yeniden yaşanması, işçinin kendisini boyunduruğu altına alan toplumsal gücün büyümesine yol açar. Kendi emek nesnelere uzak kalan insan güçsüzdür. Bu güçsüzlüğün, yani insanın doğasından kop-

masının panzehiri, yabancılaşmanın aşılması ve dolayısıyla ihtiyaç için üretimin esas alındığı bir ortak üreticiler toplumunun yaratılmasıdır. Yani komünizmdir.

Yabancılaşmayı Aşma

Bugün gelinen noktada insan, para karşılığında doğal alanlarda bir süre geçirip, adına tatil dediği eylemle kısa bir mutluluk yaşayabiliyor. Ya da evinde saksıda bitki yetiştirip doğayla hasret giderebiliyor. Organik gıdaya daha fazla para ödeyip sahip olma lüksüne küçük bir azınlık sahip. İnsanlar makine başlarında kimi zaman neyi niçin ürettiğinin bile farkında olmuyor. Kıscası doğa insandan uzakta, ondan farklı ve onun dışında bir "nesne" olarak duruyor. "Özne" ise doğadan geldiğini anımsamıyor bile. Özne ile nesne arasındaki bu kopukluk yabancılaşmadan başka bir şey değil. Ve bu yabancılaşmanın aşılması için, özne ile nesne ayrımını ortadan kaldırmak için güncel görevler komünistlerin ödevi olarak duruyor. Doğa ve toplum devrim istiyor.

Kapitalist sistem, yarattığı üretim ilişkileriyle insanlarda-işçilerde yabancılaşmaya yol açar. Bu lanetli sistemde, ücretli emek biçimi altında sürdürülen üretim etkinliği insan ile doğa arasındaki metabolizmayı bozar. Marx buna "metabolik yarılma" adını veriyor.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Keçiören Şube Başkanı Sercan Aydoğan'la, hükümetin Alevi politikası, gençlik ve Ortadoğu'daki Aleviler üzerine bir söyleşi gerçekleştirdik. Her alanda olduğu gibi bu alanın da kendine özgü hassasiyetleri, gerilim ve dinamikleri olduğunu göz önünde bulundurarak, Aydoğan'ın görüşlerini olduğu gibi yayınlıyoruz.

"AKP, ALEVİLERİN TARİHSEL DÜŞMANIDIR"

röportaj: hülya çoban

Çoğu Alevi Türkiye dışında Alevi yaşamıyor inancı içindeydi. Ancak, Başbakanın "orda Alevi bir iktidar var" söylemi Türkiye dışında Alevilerinde varlığını kanıksattı. İngiliz bir araştırmacının dünya ölçeğinde yaptığı; yakın bir süreçte katliama maruz kalacak olan topluluklar olarak ilk sırada Suriye'de yaşayan Alevi Arapları gösteriyor olması konunun ne kadar önemli olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Özgürlükçü Gençlik: *AKP'nin Alevilere yönelik politikalarını nasıl değerlendiriyorsunuz? Aleviler bu topraklarda uzun yıllardır saldırı ve katliamlara maruz kalıyor. Baskı politikaları yeni uygulamalar değil. Peki, AKP bu politikaların neresinde duruyor? Son dönem yaşanan çeşitli olaylarda (Sürgü'de yaşananlar, Madımak davasının düşmesi, evlerin işaretilenmesi vb.) AKP'nin tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?*

Sercan Aydoğan: Asıl konu AKP'nin buralara nasıl geldiğidir. Alevilerin iyi niyeti her seferinde, her dönem iktidarlar tarafından kullanılmıştır, bu açıktır. Olmayan bir şeyin öznesi yapılmaya, ellerinde inançlarına dair bir şey kalmadığı halde taraf olmaya "mecbur" bırakılmışlardır.

AKP bir geleneği "yeniden" icat etmiştir. İktidara gelirken kullandığı "demokrasi ve özgürlük" sözcükleri bir tek Alevileri kandıramamıştır. Çünkü Aleviler bilmektedir ki, -AKP'nin de yerinde gösterdiği örneklerle- AKP Alevilerin tarihsel düşmanıdır. Bu düşmanlığı açığa vuran ise Başbakanın her yerde Aleviliği, Alevileri hedef almasıdır. AKP'de cisimleşen şey, Kêbela düş-

manlığıdır. Orda Peygamberin Ehl-i Beyt'ine yapılanlar, dökülen kanlar yetmemiştir. Sorunun aslı buradadır. Yeni Ordu kurmak olarak adlandırılan, fakat 1826'da Tekkelerin kapatılması, dervişlerin katledilmeleri, sürgüne gönderilmeleri süreci farklı bir boyuta taşımıştır. Çünkü bugün AKP'nin yapmaya çalıştığı şeyi bizzat o yıllarda Osmanlı Devleti ve yaklaşık yüz yıl sonra Cumhuriyet hükümeti tarafından yapılmış; Alevi Dergâhları kapatılmış, Alevi Pirleri üfürükçülerle aynı kefeye konulmuştur. Koçgiri katliamı ve Dersim katliamı ile sonrasında gelişen süreç ise uzun süreçte Alevilerin toplum dışına itilmeleri, katliam tehdidi altında "yaşamalarıdır". Yüzyıllardır söylenegelen "rafizilik, sapkınlık"ın tekrardan zuhurudur. AKP, ucunu dizginleyemediği şeyi yok etme siyaseti üzerine kurulu bir partidir. Misyonu bunun böyle olmasını zorunlu kılmaktadır. O yüzden de Aleviler tehdit edilmeye, evlerinin işaretilenmesine, Çorum konuşmasında olduğu gibi -Ebussuud Efendi övgüsü- katillerin övgüsüne, çalıştaylar sürecinde Maraş Katliamı birinci zanlısı Ökkeş Şendiller'in davet edilmesine kadar

çok çeşitli alanda Alevi toplumuna olan kinini, düşmanlığını göstermektedir.

Alevilik göçler, sürgünler, kültürel etkileşim vb. sebeplerle Dünya'nın pek çok coğrafyasına yayılmış durumda. Başta Suriye olmak üzere Ortadoğu'nun çeşitli bölgelerinde de yaşayan bir Alevi nüfusu var. Bu bölgedeki gelişmeler buralardaki Alevi nüfusunun yaşamını nasıl etkiliyor?

90'lı yıllarda Balkanlarda yaşanan savaş sonrası o coğrafyada bulunan çok sayıda Alevi tekkesi, Sünni egemen güçlerin eline geçti veya yakılmak suretiyle yok edildi. Türkiye'de yaşayan Aleviler, bu katliam denebilecek büyüklükte olayların çok sonrasında, bugünlerde dünyada yaşayan Alevilerin farkına vardı. Sadece tarih kitaplarında okuyup da, "işte oralara gitmişler, peki sonrasında ne olmuş?" sorusunun peşine geç bir vakitte de olsa düştüler.

Türkiye'de ise 93'Sivas katliamı ile gelişen süreç Alevilerin, kapitalist dünyada bir kent sorunu olan dağınık görüntülerinin

yerine birlikteliği, bir arada hareket etme içgüdüsünü harekete geçirdi. Günümüzde “resmi tarihçi” Ahmet Yaşar Ocak başta olmak üzere çoğu yazar Aleviliği, Türklüğe indirgeyen bir yaklaşım içinde iken; Hamza Aksüt’ün “1240 Baba Resul Olayı” adlı kitabı ile Alevilerin hem Arap, Arnavut, Kürt, Türk vs. hem de Alevi olabileceklerini gösterdi ve resmi tarihin tersine bir yol izledi. Çünkü Alevilik üst kimlik olarak inancı, kültürü; alt kimlik olarak ise farklı etnik aidiyetleri temsil etmektedir. ---

“Suriye’de Aleviler vardır!”

Suriye, Aleviler için geçmişte bu kadar değildi belki ama bugün hassas bir konudur. Çoğu Alevi Türkiye dışında Alevi yaşamıyor inancı içindeydi. Ancak, Başbakanın “orda Alevi bir iktidar var” söylemi Türkiye dışında Alevilerinde varlığını kanıksattırdı. İngiliz bir araştırmacının dünya ölçeğinde yaptığı; yakın bir süreçte katliama maruz kalacak olan topluluklar olarak ilk sırada Suriye’de yaşayan Alevi Arapları gösteriyor olması konunun ne kadar önemli olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Geçtiğimiz Aralık ayında Hama – Akrah’da Alevilere yönelik yaşanan katliamı Türkiye’de yaşayan Alevi halk unutmamıştır. Suriye’de meşru bir iktidar vardır. Sanıldığı aksine Alevilerin İran’da “cemhaneleri” olduğu gibi, Suriye’de Alevilerin resmi hiçbir inanç merkezi yoktur. Başbakanın Suriye iktidarına karşı söylemi bir aldatmacadır. Onun söyleminin bizlere bir yararı vardır; Suriye’de Aleviler yaşamaktadır!

Suriye olaylarının arka planı, Osmanlı döneminde aynı soydan yani Emevi soyundan Muaviye’nin Şam Valisi yapılması ve şimdi o topraklarda Alevilerin yaşıyor olmasıdır. Sıradan Sünni halkta böylesi bir kaygı oluşturulmak istenmesi

Türkiye’de ise 93’Sivas katliamı ile gelişen süreç Alevilerin, kapitalist dünyada bir kent sorunu olan dağınık görüntülerinin yerine birlikteliği, bir arada hareket etme içgüdüsünü harekete geçirdi.

buradan ileri gelmektedir. Tabii bunun yanında Suriye’nin jeopolitik konumu da yer almaktadır. ABD’nin bölgede tek siyasi güç olmak istemesi bunda etkindir. Ancak bu oyun Aleviler üzerinde tutmayacaktır. Çünkü Aleviler İmam Ali’den Baba İlyas’lara, Şah Kalender Çelebi’lerden bugüne sadece gerçekten yana olmuşlardır. Suriye’de yaşananlar bütün dünyada Alevi halkın hafızasında derin yaralar açmıştır. Gün, insanımıza sahip çıkma ve birlik olma günüdür.

Bütün bu saldırı ve asimilasyon politikalarına karşı nasıl bir hat oluşturmak gereklidir? Bu doğrultuda PSAKD’nin merkezi çalışmaları ve Keçiören şubesinde sizin gerçekleştirdiğiniz faaliyetler nelerdir?

Alevilerin son yüzyılda yaşadıkları gerek siyasal deneyimler gerekse katliamlar Alevileri tekinsiz bir ortama itmiş ve yalnız bırakmıştır. Alevilerin kendi tarihlerine sahip çıkması, sancağını ve yol haritasını, örgütlenme şeklini gelenek üzerinden inşa etmesi kaçınılmazdır. Öncelikli sorun özgüven meselesinin tesis edilmesidir. Çünkü Alevi tarihi zalime baş eğmemeyi salık verir. Bu da ciddi bir özgüven meselesidir. Hiç bir insan, üstelikte çıkarı yoksa bile ölüme yürümez. Ancak Alevi tarihini yazanlar her

defasında bile ölüme yürümüşlerdir. Ölmemiş, ölümsüzlük şerbetini içmişlerdir. Genel manada bu perspektif özümzendikten sonra yapılacak şey, bunu inşa edecek bir pratik sergilemektir. Bizim de esasen faaliyetimiz dâhilinde yaptığımız budur.

Zor Ama İmkânsız Değil

Gençlik çağı insanın şekillenmesinde çok kritik olduğundan asimilasyon politikaları; cemaatleşme, din dersleri vb araçlarla en çok bu kesime yöneliyor. Alevi gençliğin bu politikalar karşısında örgütlenebilmesi için mahallelerde ve okullarda neler yapılmalıdır? Mevcut örgütlenme ve faaliyetler yeterli midir?

Bunun ciddi bir politika olduğu muhakkaktır. Aleviler her alanda baskıya maruz bırakılmaktadır. Bu konuda ailelere büyük iş düşmektedir. Kendileri iyi yetiştirmiş bir birey olarak yetiştirmeleri ve bunu sağlarken de inancın öznelere, gereklerini de yerine getirmelidirler. “İslamcı” olarak gösterilen Arap ülkelerinde dahi hiçbir kurum Diyanet İşleri gibi, devletin kendisi olarak faaliyet göstermemektedir. Bu durum bir tek Türkiye’ye mahsustur. Çok yönlü bir kuşatılmışlık içinde gerçeği öğrenmek zordur ancak imkânsız değildir. Alevilik bu kuşatmayı paramparça edecek güç ve kudrete, bilgi hazinesine sahiptir.

Bu konuda mevcut örgütlenme araçlarının yeterli olduğunu düşünmüyorum. Ancak alttan gelen dalga o kadar güçlü ki inancı kullanmak isteyen herkes gün gelecek yok olacaktır. Çünkü hiçbir inanç Aleviliğin aldığı darbeleri almamıştır. Zeresini alsa eminim tuzla buz olurdu. Alevilik bütün kavgalardan başı önde çıkmıştır, eğilmemiştir. Kadim bir inanç olması ve iktidarın uzağında kendini var etmesi bunda en büyük etkindir. Bana söz verip kıymet biçtiğiniz için teşekkür ederim. Ali yardımcınız olsun.

Vatanseverlik, dünyamızın her biri demir parmaklıklarla çevrili, küçük parçalara bölünmüş olduğunu ve bazı özel parçalarda doğma şansına sahip olanların, üstünlüklerini başka parçalarda yaşayanlara göstermek için onlara savaş açma ve onları öldürme hakları olduğunu öngörür

TEPENİN ARDINA BAKMAK

ronay gültekeç

Tepenin Ardı filmi, yönetmen Emin Alper'in "Rıfat" ve "Mektup" gibi başarılı kısa filmlerin ardından çektiği, ilk uzun metraj deneyimi. Yurtiçi ve yurtdışı festivallerden ödüller alan film, eleştirmen ve sinemasever taife tarafından da övgüye değer görüldü. Beraberindeki aile ile birlikte ücra bir Anadolu bucağında yaşayan; doğayla rasyonel, tepenin ardındaki Yörükler ile gerilimli bir ilişki sürdüren Faik Ağa'nın ziyaretine oğlu ve torunları gelir bir yaz günü. Basit bir aile pikniği tasarlayan ahali, gelişen olaylarla birlikte Faik Ağa'nın kafasındaki savaşa doğru sürüklenir ve hep birlikte yine aynı aklın ürünü düşmana doğru harekete geçer. İşte tüm bunları ve tanıdık bir ötekileştirme hikâyesini sergiliyor film.

Vatanseverlik ve Bir Yarış Olarak "Erkeklik"

"Ata yadigârı" dediği topraklarda yaşayan, yaşlanan, paranoyaklaşan ve savaşan Faik Ağa, ülkemizde seri üretimi halen devam eden; yaşlı, militarist ve vatansever Anadolu erkeklerinin tüm özelliklerini barındıran bir karakter olarak çıkıyor karşımıza. Emma Goldman'a göre; "Vatanseverlik, dünyamızın her biri demir parmaklıklarla çevrili, küçük parçalara bölünmüş olduğunu ve bazı özel parçalarda doğma şansına sahip olanların, üstünlüklerini başka

parçalarda yaşayanlara göstermek için onlara savaş açma ve onları öldürme hakları olduğunu öngörür". Bu tanımı doğrulayan bir tavır takınan Faik Ağa, tepenin ardındaki Yörüklerle bileniyor, her an tetikte bekliyor, tepeden taş yuvarlansa "saldırı" diyor. Bir yandan torununa keskin nişancılığı öğretip; altyapıya yatırım yapıyor ve geleceğin vatanperverini tam bir "erkek" gibi yetiştiriyor. Diğer yandan da her çıtırtıda kapıp geldiği tüfeği ile savaşa nasıl da hazır olduğunu gösteriyor, erkekliğinden henüz hiçbir şey kaybetmediğini ispatlama kaygısıyla, inandığı değerler uğruna bedel ödemeye ve ödetmeye hazır olduğunu gözler önüne seriyordu.

Erkeğin, erkekliğini ispat etme serüveninin hiç bitmediğini görüyoruz filmde. Çocuk yaştaki Caner bu konuda ne kadar hevesliyse dedesi Faik ağa da aynı şekilde hevesli. Meryem ile aralarında geçen diyaloglarda da bunu rahatça görebiliyoruz. Tarih boyunca yaşanan çatışmaların birçoğunda meselenin kökenine indiğimizde karşımıza bu erkeklik davaları çıkıyor. Birçok savaş buradan alev alıp ortalığı yakıp yıkıyor. Osmanlı imparatoru Fatih Sultan Mehmet tahta henüz çıktığında yaşından ve tecrübesizliğinden dolayı kendisini ciddiye almayanlara erkekliğini ispat etmek uğruna İstanbul surlarına dayanıyor örne-

ğin. Bakıldığında buna benzer birçok örneğe rastlamak mümkün. Bu kompleksin erkeğin psikolojisine yerleştiği ve tehlikeli bir olgu olduğu aşık. Filmde de buna dair gerçekçi sunumlar var.

Nihayet Doğru Yerde "Ötekileştirme"

Faik Ağa'nın Yörükler ile yaşadığı problemleri ve öngördüğü çözümü anlattığı sahnelerdeki diyalogları dikkatlice okumak gerek. Başta kendi önyargı ve paranoyasını cemaatine benimsetmek adına çabalamıyormuş gibi görünse de "Siz bu Yörükleri bilmezsiniz", "Aldıkları nefes bile bize zarar", "Ben onlarla nasıl baş edeceğimi bilirim" tarzı yaklaşımlarıyla kafasında planladığı yaptırımların, kendince gerekçelerini sunuyor. Aynı zamanda, savaşı tek mücadele yöntemi olarak gördüğünü vurguluyor ve ahalinin çözüm önerilerine katıyetle karşı çıkıyor. Tepenin ardındaki tüm insanları hedef gösteriyor ve gerekçe sunarken "Yörük" olmalarını yeter şart kabul edip, bunun dışında herhangi bir argümana ihtiyaç duymuyor. O insanları "Yörük" ortak paydasında birleştirip hedef tahtasına yerleştiriyor. Filmin, ötekileştirme kavramını bu şekilde ele alması oldukça değerli. Son dönemde yerli yersiz kullanılan, içi boşaltılan bu önemli kavramı gerçek yerine yani politik zemine çekmesi güzel. Hikâye, kavramın ağırlığı altında ezilmemiş aksine içini başarıyla doldurmuş.

Evrensel bağlamda her milletin kendini bir şekilde içinde konumlandırabileceği bir alegoriye sahip film. Türkiye'nin ücra bir yerleşim yerinden yetişen fidan, dalları her coğrafyaya uzanan bir ağaca dönüşüyor adeta.

Tanıdık Bir Hikâye

Evrensel bağlamda her milletin kendini bir şekilde içinde konumlandırabileceği bir alegoriye sahip film. Türkiye'nin ücra bir yerleşim yerinden yetişen fidan, dalları her coğrafyaya uzanan bir ağaca dönüşüyor adeta. Ülkemiz özelinde düşündüğümüzde de içimizden bir hikâye yine içimizden başka hikâyeleri getiriyor aklımıza. Tarihimiz Yörükleri yalnız başına düşünmemize izin vermiyor. Esir alıyor zihnimizi gerçekler ve kayıtsız kalamıyoruz daha fazla içimizi kemiren çağrışımlara. Kürtleri, Ermenileri, Alevileri hiç çekinmeden tepenin ardına konuşlandırıyoruz. Ve tabii tüm ezilenleri, ötekileştirilenleri Yörüklerin yanına yazıyoruz.

Nice Meryemlerin Yurdu Anadolu

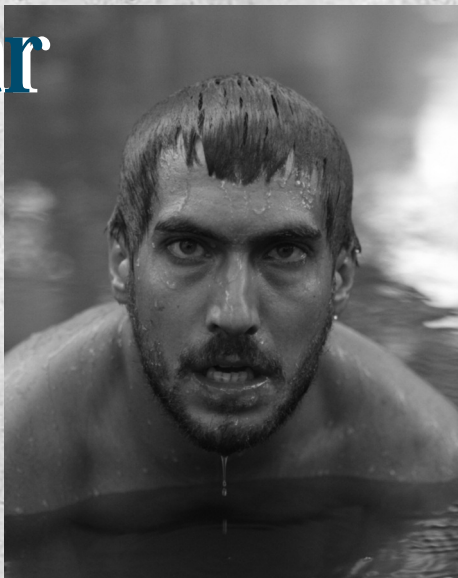
Meryem, tipik bir Anadolu kadını imajı sergiliyor filmde. Evden pek çıkmayan, soru sorulmadıkça konuşmayan Meryem, kendini hizmete adanmış görünüyor. Tabii ki tek bir kadın karakter çizilerek belli ölçüde risk alınmış. Sanırım biraz da esas meseleden (erkeklik meselesi) kopmaktan çekinerek derinlikli bir karakter oluşturmaktan kaçınmış Emin Alper. Öte yandan Meryem'in uğradığı tecavüz sonrası susması; kendisi ve ailesinin bir şekilde tutunmaya çalıştığı topraklardan kopma endişesiyle hareket ettiğini göstermesinin yanı sıra, toplumsal cinsiyetin kadınlara dayattığı rollerden sıyrılmanın ne kadar güç olduğunu da gözler önüne seriyordu.

**Tarihimiz
Yörükleri yalnız
başına
düşünmemize
izin vermiyor.
Esir alıyor
zihnimizi
gerçekler ve
kayıtsız
kalamıyoruz
daha fazla içimizi
kemiren
çağrışımlara.
Kürtleri,
Ermenileri,
Alevileri hiç
çekinmeden
tepenin ardına
konuşlandırıyoruz.
Ve tabii tüm
ezilenleri,
ötekileştirilenleri
Yörüklerin yanına
yazıyoruz.**

Filmden Notlar

- Yönetmen Emin Alper'in başarılı bir iş çıkarttığını ve ilk film için beklentileri karşıladığını söylemek mümkün. Filmi seyrederken, yönetmenin dokunuşlarını fark ettikçe sonraki filmleri için heyecanlanmak elde değil. Örneğin; köpeğin öldürülmesi ve Nusret'in vurulması gibi can alıcı noktalarda seyirci de tıpkı sahne dışı karakterler gibi olay anının canlı tanığı olmuyor ve bir anlığına da olsa "Acaba Yörükler mi yaptı?" sorusu ister istemez akılları kurcalıyordu.

- Öte yandan, seyircinin filme entegrasyonunu kolaylaştıran bir diğer hamle de kameranın manipülatif kullanılmasıydı. Zafer'in yürüdüğü sahnelerde arkadan yaklaşan takipçi kamera ve grup piknik halinde iken tepeye yerleştirilen gözlemci kamera ile yapılan çekimler, zaten hikâyede var olan gerilimin seyirciye geçmesini

sağlıyordu. Yönetmenin bu hamlelerle özellikle Türkiye bağımsız sinemasının bir sorunu olarak görünen; seyirciyi, filmi izlerken yer yer hissizleştiren ve karakterlerle empati kurmasını zorlaştıran anlatım tarzından uzaklaştığı söylenilebilir.

- Final sahnesinde, karakterlerin ellerinde tüfeklerle tek sıra halinde tepeye doğru yürümeleri ardından çalan müzik, izleyenleri oldukça şaşırtmış. Yönetmenin, tamamen realist bir tonda başlayan filmi gittikçe absürt bir yere doğru şekillendirdiğini ve finalle de bunu taçlandığını gördük. Aslında yaşanan şeylerin (önyargıların, ötekileştirmelerin) ne kadar anlamsız olduğuna ve meseledeki absürtlüğe dikkat çekmek için böyle bir final öngördüğü söylenebilecek olsa da; zaten her şeyin bu denli açık anlatıldığı bir filmde böyle bir finale ihtiyaç olmadığını belirtmek gerek.

- Film de başta Faik Ağa rolündeki Tamer Levent olmak üzere tüm oyuncuların, rollerinin hakkını verdiğini görebiliyoruz. Yalnız Süleyman rolündeki Sercan Gümüş'ün oyunculuğunun yer yer sırtığı söylenebilir. Özellikle de Süleyman ve Mehmet arasında geçen hararetli tartışma sahnesini genç oyuncunun kaldıramadığını gözlemlemek mümkün.

[TIP ÖĞRENCİ KOLU]

aytuğ güven

Tıp Öğrenci Kolu (TTBTÖK veya TÖK), Türkiye'deki hekimlerin örgütlenedikleri tek mesleki kurum olan tabipler odasının gençlik örgütüdür. TÖK, Türk Tabipler Birliği (TTB)'nin içinde yer almasına rağmen işleyiş bakımından özerk bir yapıya sahiptir. TÖK, Türkiye'deki gençlik örgütlenmeleri arasında önemli bir konuma sahip ve yirmi yılı aşkın süredir bu alanda çeşitli faaliyetler yürütmektedir. TÖK, tıp öğrencileri açısından hem akademik faaliyetlerin hem de mesleki örgütlenmenin olduğu bir yapıdır.

Bugünkü tıp eğitimi, bünyesinde hemen her tıp fakültesi öğrencisinin yakındığı bir dizi sorun barındırmaktadır. Ülkemiz gerçeklerine yabancı, koruyucu hekimliğe değil tedavi edici hekimliğe öncelik veren, bilimsellikten uzak ezberci eğitim sistemi aslında, toplumsal gereksinimler için değil tamamen sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda biçimlendirilmiştir. Bu bakış açısı

**“Sağlıkta Dönüşüm Projesi”
sağlığı sosyal hak olmaktan
çıkartıp, alınıp satılabilen bir
metaya çevirmesinin yanında;
doktorları da işçileştirme
sürecine sokmuştur.**

**Parasız
Sağlık!**

sının değişmesi noktasında TÖK'te faaliyet yürüten öğrenciler, eylemliliklerini bu doğrultuda şekillendirmektedir.

Ücretsiz Eğitim ve Sağlık Temel Hedefimizdir

Gerek YÖK protestoları, gerek ulaşım zamları gibi tüm öğrencileri ilgilendiren problemlere TÖK asla duyarsız kalmamıştır. Anadilde eğitim ve sağlık hakkı için elinden geleni yapmaktadır.

TÖK'ün ücretsiz sağlık ve eğitim hakkı talepleri ise iktidarı rahatsız etmektedir. TÖK'e ilişkin bu rahatsızlığın başlıca nedeni, söz konusu talebin bu kez sağlık hizmeti alanlardan değil sunanlardan yani geleceğin hekim adaylarından talebinin gelmiş olmasıdır. Bu nedenle hükümet TÖK'ü hem itibarsızlaştırmak, hem de örgütlenmesini engellemek için gözaltı ve tutuklamalarla yıldırma siyasetleri izlemektedir. Henüz daha geçen yıl Haziran ayında sağlık taraması yapma, halkı sağlık sistemine karşı soğutma gibi gerekçelerle 13 tıp öğrencisi tutuklandı.

TÖK Özerk Yapısı Meslek Örgütü Olmasından Gelir

TÖK tüm demokratik siyasal anlayışlara eşit mesafede bulunmaktadır. Mücadele alanlarının özerkliği prensibiyle, söz konusu meslektaşlık ilişkisi muhafaza edilmelidir. Elbette ki TÖK mesleki bir örgütlenmedir ve içinde faaliyet gösteren insanların çeşitli siyasetlerle organik bağlar içerisinde olması da tabii bir durumdur. Bu noktada devrimci, demokrat bütün öznelerin bu özerkliğe hassasiyet göstermesi ve meslek örgütü tabiatına zarar vermemesi ziyadesiyle önemlidir.

Kürt Özgürlük Hareketi ve

TÖK'ün ücretsiz sağlık ve eğitim hakkı talepleri iktidarı rahatsız etmektedir. TÖK'e ilişkin bu rahatsızlığın başlıca nedeni, söz konusu talebin bu kez sağlık hizmeti alanlardan değil sunanlardan yani geleceğin hekim adaylarından talebinin gelmiş olmasıdır.

diğer etnik ve ulusal haklar mücadelelerinde, cinsiyetlerin toplumda eşit sosyal konuma ulaşabilmesinde, Alevilik vb inanç gruplarının da toplumda eşit söz sahibi olabilmesi, sınıfsız bir toplum ideali gibi hususları kendine ilke edinmesi TÖK'ün demokratik bir örgüt olduğunun göstergeleridir. Türkiye'nin hiçbir tabipler odasında faşist düşünce örgütlenmemektedir. Ama ne yazık ki iktidarın kadrolaşmadaki tavrı meslek örgütlerine de sıçramış vaziyettedir. Çeşitli şehirlerde gerçekleştirilen demokratik TÖK örgütlenmelerine, yerel tabip odaları üzerinden çeşitli baskılar uygulanmasına, bu çalışmaların boşa düşürülmeye çalışılmasına cevaben; TÖK Genel Merkezi aynı şehirlerdeki muhalif tıp öğrencilerini yerel teşkilatı saydı.

AKP'nin büyük bir övünçle tasarladığı “Sağlıkta Dönüşüm Projesi” sağlığı sosyal hak olmaktan çıkarıp, alınıp satılabilen bir metaya çevirmesinin yanında; doktorları da işçileştirme sürecine sokmuştur. TÖK bu noktada mesleklerinin itibarını korumak; halkı, sağlık sektörünün müşterisi olma konumundan çıkarmak için eylemliliklerini sıklaştırmaktadır.

Sağlık alanındaki grev ve direnişler başta olmak üzere emekçi halkın hak arama taleplerine olan tepkisel yaklaşımı, günümüz sosyalist hareketindeki “işçi sınıfına yakın olamama” sıkıntısında da örnek alınabilir bir konum taşımaktadır. Bugünün öğrencileri yarının işçileridir mantığıyla mesleğine hazırlanan doktor adayları bu emekçi bilincini sınıf dayanışmasının eşsiz değeri ile de taçlandırmaktadır. İşçilik onuru, hekimlik mesleğinin kutsallığıyla bütünleşebildiği oranda TÖK amacına bir nebze daha yaklaşmış olacaktır.

TÖK, Dr. Che'nin izindedir!

OGÜ öğrencilerine uygulanan özel güvenlik şiddetine “Biz bu tarzı bir yerden hatırlıyoruz ama dur bakalım, elbisenin renkleri ve armaları farklı” diye geçirdik içimizden. Birçok kişi ÖGB’nin uyguladığı şiddete tepki gösterdi. Fakat bazıları tepkiyi farklı bir açıdan geliştirdiler. “ÖGB nasıl oluyor da polis gibi şiddet uygulayabiliyor. Olmaz böyle bir şey.”

[NEO-LİBERALİZMİN GÜVENLİK ALGISI]

volkan yıldız

*“Sermayenin kar uğruna başlattığı bu neo-liberal dönüşüm ve uygulamalar esasta hiçbir iyileşme getirmemektedir. Kar elde etmenin dışında her hangi bir toplumsal güvenlik sağlama fonksiyonunu özel güvenlik hizmetleri kesinlikle görmemekte, aksine toplum kendisini onlardan koruyacak başka mekanizmalar geliştirmek zorunda kalmaktadır.”**

Bilenler bilir; evlerin soba ile ısıtıldığı soğuk karlı bölgelerde fazla kar yağdığında camlar buz tutar dışarıyı görünmez olur. Dışarıdaki gelişmeleri görebilmek için parmak bir süre camda bekletilir, parmağın ısıyla buzun eriyen kısmından dışarıyı seçilmeye çalışılır.

Osmangazi Üniversitesi denince akla son dönemde yaşanan ve aslında hiç eksik olmamış olan şiddet gelebilir. Hiçbir parmağın eritemeyeceğini sandığı, tamamen manipülatif söylemlerden ibaret olan koca bir buzun arkasına gizlenmiş üniversitede, hepinizin medyadan izlediği gibi hiç de iç açıcı gelişmeler yaşanmıyordu, yaşanmamakta.

Üniformanın “Meşru” Şiddeti Gelir

Yazının bu kısmında, Eskişehir’de geçtiğimiz yıl başımdan geçen bir olayı sizinle paylaşmak istiyorum.

Bir gün Adalar’da arkadaşımınla beraber yürüyorduk ki yanımızdan hızla bisikletli bir genç geçti ve o hızın etkisiyle irkildik. Adalar’ın hafta sonu ne kadar kalabalık olduğunu bilenler, bisiklet sürülemeyeceğini hele çok süratli sürülemeyeceğini de bilirler. Biz bisikletli çocuğun arkasından şaşırarak bakarken bir anda iki adamın sert şekilde vurmasıyla çocuk yere yuvarlandı.

Canı çok yanmış olacak ki bir süre yerden kalkamadı, ayağındaki bir çift kara terliğin teki Traveler’s Cafe’nin önüne, diğer teki Porsuk boyu uzanan onlarca heykelden birinin önüne düştü.

Ona vuran iki adam ise yapmaları gerekeni yapmış edasıyla çocuğun tepesinde dikilip hiç yardım etmeden çocuğun yerden kalkmasını bekliyorlardı. Biz o iki adamın “çocuk süratli bisiklet kullandığı için” o şekilde müdahale ettiklerini sanıyorken, bir ara o sivil elbiselerinin içinden Eskişehir Büyükşehir Belediyesi zabıta ekiplerinin armalı üniformasını ve arkadan birkaç tane daha zabitanın koşarak geldiğini görünce “işte Adalar’ın göbeğindeki devlet” diye geçirdik içimizden. Durumu, o zabıta ekibi çocuğu yerde sürüklemeye başlayınca “ne yapıyorsunuz siz?” dedikten sonra anladık. Meğer ayak kabısı olmayan, yırtık elbiseli, üç tekerlekli bir bisikleti olan o çocuk o ekibin bir aydır aradığı seyyar satıcıymış. Adalar’da satmak yasakmış da o çocuk sürekli yasakları çiğniyormuş. O yüzden hızlı gittiğine bakmadan bisikletten aşağıya edilebilir, yerde sürüklenebilir, “meşru” şiddet bu kez zabıta üniformasına bürünmüştü...

Peki hepimiz gibi iki kolu, iki bacağı, iki gözü olan bu insanlar neden üniformayı giyince Aslan Yürekli Richard kesiliyorlar? Üniformayla beraber gelen güç gösterisi neden? OGÜ’nün özel güvenlik birimleri devleti; polis-asker devleti olmaktan çıkıp polis-asker-ögb devletine dönüştürdüler son olayla beraber. Her üniformalı resmi görevli devletin önündeki bu nitelermelerden birinin içine girip, belirleyici olmak derdinde mi? Sorun psikolojik mi yoksa üniformanın kerametinde mi? Yoksa, ekonomi politikalarının bir sonucu mu? OGÜ öğrencilerine uygula-

nan özel güvenlik şiddetine “Biz bu tarzı bir yerden hatırlıyoruz ama dur bakalım, elbisenin renkleri ve armaları farklı” diye geçirdik içimizden. Birçok kişi ÖGB’nin uyguladığı şiddete tepki gösterdi. Fakat bazıları tepkiyi farklı bir açıdan geliştirdiler. “ÖGB nasıl oluyor da polis gibi şiddet uygulayabiliyor. Olmaz böyle bir şey.” Polisin şiddet tarzını sadece polis göstermeliydi onlar için, “ÖGB’ye ne oluyor?” du. Resmi şiddet meşru olmakla beraber hiyerarşikti de, (yetki genişliğine göre) bir altı olarak görülen üniformalı bir üstün-dekinin şiddetini uygulayamazdı.

Kendimizi onlardan koruyacak en önemli aracımız; OGÜ’deki koca buz tabakasını eritip rektörün gerçek kimliğini gün yüzüne çıkardığımız andaki gibi: Birlik, Mücadele, Dayanışma...

* Küreselleşme Sürecinde Devletin Değişen Güvenlik Algısı – Halil Mutioğlu, Mehmet Özyiğit

Peki hepimiz gibi iki kolu, iki bacağı, iki gözü olan bu insanlar neden üniformayı giyince Aslan Yürekli Richard kesiliyorlar? Üniformayla beraber gelen güç gösterisi neden? OGÜ’nün özel güvenlik birimleri devleti; polis-asker devleti olmaktan çıkıp polis-asker-ögb devletine dönüştürdüler son olayla beraber.

ÖGB Saldırısına Eskişehir'de Kitlese Tepki

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi'nde (ESOGÜ) yemekhane zamlarını protesto etmek isteyen üniversitelilere özel güvenlikler saldırmış, 5 öğrenci gözaltına alınmıştı. "Rektör'ün emrini yerine getiriyoruz." diyen özel güvenlikler tekme, yumruk ve coplarla işkenceyi andırır bir şekilde üniversitelilere saldırıp, darp ederek üniversite öğrencilerini kelepçeleyip gözaltına almıştı.

Olaydan 3 gün sonra bir araya gelen öğrenciler, "İşkenceci Rektör Hasan Gönen istifa", "Üniversiteler bizimle özgürleşecek" ve "Yaşasın öğrenci dayanışması" sloganları atarak Rektörlük binasına yürüdü. Öğrencilerin "işkence meydanı" olarak adlandırdıkları meydanı dolduran yaklaşık 2 bin öğrenci, "Rektör emir ver, bizi de dövsünler" ve

"Rektör baksana kaç kişiyiz saysana" sloganlarını attı.

Faşistler eylem sonrası Göztepe tramvay durağında 8 öğrenciye kemer ve levye ile saldırdı, 2 öğrenci ağır şekilde yaralandı. Bir sonraki gün, üniversite öğrencileri yaşanan provakatif olayla ilgili üniversite öğrencilerine bildiri dağıttı. Bu sırada tekrar bir faşist saldırı gerçekleştirildi ve öğrenciler tarafından geri püskürtüldü.

Fakat ertesi gün olayın içinde bulunan öğrenciler sokak ortasında darp edilerek gözaltına alındı. Gözaltına alınan 12 öğrenci arasında 4 ÖGD'li yoldaşımızda bulunuyordu. Öğrenciler daha sonra serbest bırakıldı.

Beyazıt'ı, Halepçe'yi unutma!

HDK İstanbul Gençlik Meclisi, Genç-Der, Gençlik Muhalefeti, Öğrenci Dayanışması, TKP'li Öğrenciler, Üniversitelerden Öğrenciler, Öğrenci Kolektifleri ve Genç-Sen, "Beyazıt'ı, Halepçe'yi unutma" şiarıyla İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi önünden Beyazıt Meydanı'na yürüyüş gerçekleştirdi. Eyleme, 78'liler Girişimi, Öğretim Elemanları Derneği de destek verdi. 500'ü aşkın üniversite öğrencisi, 16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamlarını unutmadıklarını, hesap soracaklarını haykırdı.

Edebiyat Fakültesi önünde toplanan öğrenciler, Kürtçe ve Türkçe "Beyazıt'tan ve Halepçe'den Roboskî'ye katil devlet hesap verecek" pankartı açarak, yürüyüşe geçti. Yolu trafiğe kapatan gençler, "Beyazıt faşizme mezar olacak", "Beyazıt goristan, jibo faşistan", "Dün Halepçe,

bugün Roboskî, katil devlet hesap verecek" sloganlarını attı.

Meydandaki anma etkinliği ve saygı duruşunun ardından Beyazıt ve El Ragıp marşları okundu. Konuşmaların ardından, katliamın gerçekleştiği yere karanfiller bırakıldı.

Rektör Atıyor Kocaeli Üniversitesi Öğrencileri Direniyor!

Kocaeli Üniversitesi'nde 6 Kasım'da yapılan YÖK protestosuna ve 7 Kasım'da gerçekleştirilen açlık grevlerine destek eylemlerine katıldığı için 158 öğrenciye soruşturma açılmıştı. Açılan soruşturmanın ardından 34 öğrenciye uzaklaştırma, 124 öğrenciye ise kınama cezası verildi. Rektörlük tarafından verilen bu cezalara karşı Umuttepe Sosyal Tesisler önünde bir araya gelen üniversiteliler, ceza alan 34 arkadaşının yanında olduğunu bir kez daha vurgulamak için "Rektör atıyor #koüdireniyor" pankartı arkasında sloganlar eşliğinde okuldan uzaklaştırılan arkadaşlarının yanına doğru yürüyüşe geçti. Burada öğrenciler tarafından bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Ankara Üniversitesi Kürt Öğrencileri Okuldan Attı

Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde (DTCF) 13 Kasım 2012 tarihinde ülkücü öğrencilerin demokrat ve sol görüşlü öğrencilere saldırmasının ardından çıkan olaylar sonrasında, çeşitli kesici aletlerle ve sopalarla saldıran faşistlere karşı kendini savunan üniversite öğrencilerine rektörlük tarafından soruşturma açıldı. "Örgüt üyesi olmak" ve "adam yaralamak" iddiasıyla tutuklanan Kürt öğrencilere Ankara Üniversitesi Rektörlüğü tarafından açılan soruşturmada, 8 Kürt öğrenci okuldan uzaklaştırıldı.

DYG Davasında 8 Tahliye

18'i tutuklu 72 öğrencinin yargılandığı DYG davasının 8. duruşması İstanbul 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Davada kimlik tespitinin ardından öğrenciler adına Bayram Yılmaz tarafından tercümanla birlikte Kürtçe savunma yapıldı.

Mahkeme heyeti, 8 öğrenci hakkında tahliye kararı verdi

Heyet, "kaçma şüphesi ve üzerine atılı suçların mahiyeti" gerekçesiyle 10 öğrencinin tutukluluk halinin devamına karar verdi. Duruşma 17 Nisan'a ertelendi.

Bavyera'da Harçlar Kaldırıldı!

Almanya'nın Bavyera eyaletinde harçlara karşı bir süredir süren kampanyalar sonucunda, Bavyera hükümeti tarafından harçların kaldırılması kararı alındı. Toplanan 1,5 milyon imza ile harçların kaldırılmasını sağlayan öğrencilerden 2013-2014 kış sömestrinden itibaren harç alınmayacak.

Almanya'da sadece Bavyera ve Aşağı Saksonya eyaletlerinde dönem başı öğrencilerden 300 ila 500 Euro arasında yükseköğrenim harcı alınmaktaydı.

Barkod Değil, Öğrenciyiz!

Mersin Üniversitesinde Genç Sen üyesi öğrenciler tarafından KGS sistemini protesto eylemi gerçekleştirildi.

Mersin Üniversitesi Çiftlikköy yerleşkesinde gerçekleşen eylemde KGS sisteminin Koyun Gütme Sistemi olduğunu söyleyen Genç Sen'li öğrenciler her gün Kartlı Geçiş Sistemiyle turnikelerden geçilmesini protesto ederek turnikeleri işgal etti ve öğrencileri turnikeleri kullanmadan okula girmeye yönlendirdi.

Üniversite Öğrencilerinin de desteklediği eylem sonrası üniversite girişinden üniversite çarşısına yürüyüş gerçekleştiren öğrenciler "Asla Yalnız Yürümeyeceksin, KGS Çuvala Öğrenci Okula" sloganları atarak eylemi sonlandırdı.

Gazi Katliamı'nın Yıldönümünde Binler Yürüdü

18 yıl önce kontrgerillanın günler süren saldırıları sonucunda Gazi Mahallesi ve Ümraniye'de katledilen 22 kişi, binlerce kişinin katıldığı yürüyüşlerle anıldı.

Gazi Mezarlığı'na yürüyen mahalleliler, yol boyunca 18 yıl önce otomatik silahlarla ilk saldırıların gerçekleştiği Ontaş, Dostlar ve Yavuz kahvehaneleri ile Sarıoğlu Pastanesi'ne karanfiller bıraktı.

Yürüyüş sırasında sık sık "Katil devlet hesap verecek", "Gazi şehitleri ölümsüzdür", "Anaların öfkesi katilleri boğacak" sloganları atıldı.

Düşünce Özgürlüğüne Düşman AKP Üniversiteye Giremedi!

İstanbul Üniversitesi Beyazıt Yerleşkesi'nde Gençlik ve Spor Bakanı Suat Kılıç'ın katılımıyla gerçekleştirilecek "İfade Özgürlüğü Konferansı", üniversitelilerin protestoları sonucu iptal edildi. Sabah saatlerinde yemekhane önünde bir araya gelen üniversiteliler, "İfade özgürlüğü düşmanı AKP, üniversiteye giremez" yazılı pankart ile konferansın ya-

pılacağı İstanbul Üniversitesi Kongre Kültür Merkezi'ne yürüdü.

Özel güvenlik barikatı ile karşılaşan öğrenciler kısa süreli bir arbededen sonra barikatı aştı ve içeriye girerek kürsüyü işgal etti. Etkinliğin iptal edilmesi üzerine üniversiteliler aynı salonda ifade ve düşünce özgürlüğü ile ilgili bir forum düzenledi.

Cebeci Kampüsü'nde BOYKOT!

Ankara Üniversitesi öğrencilerinin Cebeci Kampüsü'nde yaptığı ücretsiz yemek eylemi 5 gün boyunca etkili oldu. Öğrenciler, ÖGB' görevlilerinin bütün engellemelerine rağmen ilk günlerde yemekhane mutfağına girerek kendi yemeklerini yaptılar ve birlikte ücretsiz şekilde yediler.

Üniversite yönetiminin yemekhaneye kilit vurması, hatta yemek firmasının malzeme göndermemesine rağmen öğrenciler kendi imkanlarıyla oluşturdukları yemeklerle eylemlerine devam ettiler. Öğrencilerin kullanmaması için akademisyenlerinde yemekhanesine kilit vuruldu.

Lise Öğrencisine Gizli Tanık İfadesiyle Müebbet Hapis!

Bingöl'de 2011 yılında polis aracına düzenlenen ve bir polisin yaralandığı olayda yargılanan 20 yaşındaki Gülsüm Koç'a, hakkında gizli tanık ifadesi dışında delil bulunmadığı halde ömürboyu ve 26 yıl 8 ay hapis cezası verildi.

Mahkemede gerekçe olarak kullanılan delil ise gizli tanığa gösterilen fotoğraflardan Gülsüm Koç'un silahlı saldırıya katılan kadın olduğunu iddia etmesi oldu.

O dönem 18 yaşında olan lise öğrencisi Gülsüm Koç, bir akrabasının evinde arkadaşıyla birlikte üniversite sınavına çalışırken gözaltına alındı.

Mahkeme, Gülsüm Koç'un 'Devletin birliği ve ülkenin bütünlüğünü bozmak' suçundan ağırlaştırılmış ömürboyu hapis cezasıyla cezalandırılmasına karar verdi. Mahkeme sanığın iyi hali göz önünde bulundurularak cezasını müebbet hapse çevirdi.

"Berfo Ana" Cumartesi Anneleri'nin Omzunda

105 yaşında hayata gözlerini yuman kayıp yakınlarının sembolü "Berfo Ana" olarak tanınan Berfo Kırbayır için "Cumartesi Anneleri"nin toplandığı Galatasaray Meydanı'nda tören düzenlendi.

12 Eylül darbesi sırasında gözaltında kaybolan oğlu Cemil Kırbayır'ı 32 yıl boyunca arayan "Berfo Ana" için ilk tören, kayıp yakınlarının eylem yaptığı Galatasaray Lisesi önünde yapıldı. Cenaze töreninin ardından "Berfo Ana"nın naaşı, Cumartesi Anneleri'nin omzunda memleketi Ardahan'a uğurlandı.

[HAK YİYEN! HACK YER!]

Sanal ortamda Kızıl Hackerların verdiği mücadele sokakta devam ettirilmelidir. Unutmayalım ki sanal ortamdaki kazanımlarımız mücadelenin kıvılcımlarıdır ve o kıvılcımların ateşleneceği yer de sokaklar olacaktır.

utku şahin

İlk bilgisayar hackerları büyük bilgisayar sistemlerinin bulunduğu üniversitelerde ortaya çıkmaya başladı. Hacker, yetenekli ve zeki bir bilgisayar kurdudur. Gerçek yeteneği ise bilgisayar güvenliği ve mantıksal programlama üzerinedir. Zaten mevcut bulunan koruma sistemlerini bugüne taşıyan da hackerların oluşturduğu platformlardır. Fakat sadece güvenlik oluşturma düzeyinde kalmayan hackerlar bir sistemin, elektronik bir cihazın legal veya illegal olarak içine girilmesi ve bu yolla içindeki bilgilerin kurcalanması, ele geçirilmesi yahut düzeltilmesi işlemini yapan insanlardı.

İlk olarak 70'li yılların başında ortaya çıkan telefon hackerları, ücretsiz görüşme yapabilmek için uluslararası telefon şebekelerine sızmayı başardı. 1980'lerde telefon hackerları yavaş yavaş bilgisayar alanına kaymaya başladı. Elektronik mesaj pano sistemleri (BBS) hackerların bir araya geldiği ortamlar haline geldi. Burada hackerlar kredi kartı numaraları, şifreler gibi bilgileri paylaşıyordu. Bu yıllarda ilk hacker grupları da kurulmaya başlandı.

Hackerların internet alanına hızla hâkim olmasıyla birlikte güçlü siber saldırılar gerçekleştirildi. 2000'lerden, bugüne kadarki en büyük "Denial of Service" türü saldırılardan biri gerçekleşti. e-Bay, Yahoo ve Amazon gibi dev internet portallarını veri bombardımanına tutarak çökerten hackerlar büyük sermaye şirketlerini milyonlarca dolarlık zarara soktu.

Redhack

Hack dünyasında tarz, düşünce ve hack yapma amaçlarında farklar vardır. Bu düşüncelerden bazıları kendi maddi hedeflerine ulaşmak için hackerlık yapmaktadır. Redhack ise kendini politik duruşuyla Marksist-Leninist zeminde tarif ederek; "Kişisel beceri ve donanımlarını şahsi çıkarlar doğrultusunda kullanmamaya ahdetmiş bir yapıyız" sözleriyle belirtir.

1997'de ilk çıkış eylemiyle kendini dünyaya tanıtan Redhack 12 kişilik çekirdek

kadrodan oluşmakta. Bu çekirdek kadroda bulunanlar, birbirini tanımayan, cinsiyet, yaş gibi bilgilerine sahip olmayan hackerlardır. Redhack'in böyle bir tarz uygulaması hem güvenlik açısından önemlidir hem de kişilerle olan iletişimde cinsiyetçi bir yaklaşımla ilişki kurulmasını engellemektedir. Aynı zamanda yaptıkları açıklamalarda, kendi aralarında iletişim sağlamak içinde belli güvenlik kodlarına sahip olduklarını öğreniyoruz.

Redhack'e göre hackerlar 2 gruptadır. İlk grup sistem açığı arar ve açığını bulduğu sisteme girebilir. Redhack ise saldırı/savunma eylemi yapacağı sistemi, halktan yana olmayan uygulamaları nedeniyle seçer ve o sistemdeki açıklara saldırarak eylemini gerçekleştirir.

Hedeflerin belirlenmesinde ise 2 unsur öne çıkmakta. İlk unsur halkın menfaatlerini gözetmeksizin ülke kaynaklarını kişisel çıkarlar, egemen güçler ve emperyalist iş birlikleri yararına kullanan kamu birimleri. Diğer belirleyici unsur ise halka yapılan zulümler, kamu vicdanını yaralayan fütursuz faşist muamelelerdir.

Kızıl hackerların karşısında elbette birde mücadele etmek zorunda oldukları devletin siber savunma güçleri ve devleti destekleyen faşist hackerlar da bulunmakta. Şu ana kadar Redhack'in hiç bir üyesi devlet tarafından yakalanamadı, sanal ortamda Redhack'i destekleyenler, onların yaptığı eylemleri sosyal medyada paylaşan insanlar tutuklandı. Redhack bu operasyona tekrar devlet sitelerini hackleyerek cevap verdi.

Sanal ortamda Kızıl Hackerların verdiği mücadele sokakta devam ettirilmelidir. Unutmayalım ki sanal ortamdaki kazanımlarımız mücadelenin kıvılcımlarıdır ve o kıvılcımların ateşleneceği yer de sokaklar olacaktır.

Redhack Öğrencileri Sokakları Hacklemeye Çağırıldı!

Redhack'in yakın zamanda yaptığı eylem ise Türkiye gençlik hareketinde yeni bir sürecin başlamasını tetikleyecek kadar etki yarattı. YÖK'ün sitesini hackleyen Redhack YÖK data merkezinden 60 bin belge'yi ele geçirdi. Bu belgelerde çeşitli üniversitelerde yapı-

lan yolsuzluklar ortaya çıkartıldı. Belgelerin ortaya çıkarılmasıyla üniversiteli gençlik, başta ODTÜ olmak üzere ülkenin çeşitli yerlerinde etkili eylemler gerçekleştirdi. Üniversite yönetimlerinin sahte açıklamaları ise kamu nezdinde bir etki yaratmadı.

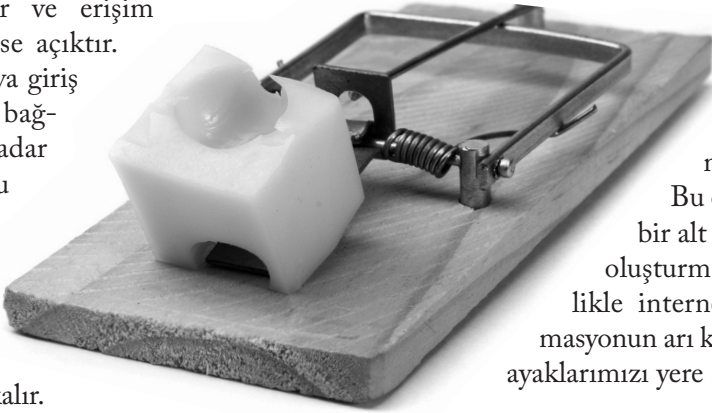
İmkan mı? Tuzak mı?

SOSYAL MEDYA

Sosyal Medya, 2004'de kullanılmaya başlayan bir sözcüktür ve ikinci nesil internet hizmetlerini (Web 2.0)- toplumsal iletişim sitelerini, vikileri, iletişim araçlarını- yani internet kullanıcılarının ortaklaşa ve paylaşarak yarattığı sistemi tanımlar. Web 2.0 adı verilen döneminin başlamasıyla birlikte, tek yönlü bilgi paylaşımından, çift taraflı ve eş zamanlı bilgi paylaşımına olanak sunan medya sistemidir. Zaman ve mekân sınırlaması olmadan (mobil tabanlı), paylaşımın, tartışmanın esas olduğu bir insanî iletişim şeklidir.

90'ların sonunda patlama yapan "internet devrimi"nin 2. Kuşağını karakterize eden sosyal medya, esas olarak 2006'da Facebook'un ani patlaması ile internet kullanıcılarının hayat damarı haline gelmiştir. Özellikle erişim kolaylığı, dünya ölçeğinde, dakik ve güncel olması sosyal medyayı insanlar için çekici bir mecra haline getiriyor.

Ayrıca sosyal medya, gazete, radyo, televizyon ve sinema gibi geleneksel medyadan kimi yönleriyle daha fazla imkân sunmaktadır. Geleneksel medya bilginin yayınlanması için belirli kaynaklara ihtiyaç duyarken, sosyal medya yayın ve erişim konusunda daha az masraflıdır ve erişim araçları herkese açıktır. Sosyal medyaya giriş bileti internet bağlantı ücreti kadar pahalıdır ki, bu m a t b a a yahut TV için gereken sermayenin yanında cüzi kalır.

Sosyal medya kullanımı uzmanlık ve eğitim gerektirmez. Yani herkes üretimde bulunabilir. Güncellik ve yenilik konusunda, sosyal medyada etki ve tepki daha dakiktir. Geleneksel medya yaratıldıktan sonra değiştirilemez (bir dergi makalesi basıldıktan ve dağıtıldıktan sonra aynı makale üzerinde değişiklik yapılamaz), oysa sosyal medya yorumlar veya yeniden düzenlemeyle anında değiştirilebilir.

Sosyal Medya Tuzak mı?

Sosyal medyanın olumlu yönleri kadar eleştirilen tarafları da vardır. En sık sorulan sorular şunlar: Sosyal medya bir enformasyon çöplüğü müdür? Bu mecrada bir bilgi enflasyonu yaşıyor muyuz? Yani burada harcadığımız vakitle bir tuzağa mı çekiliyoruz?

Her şeyde olduğu gibi sosyal medyanın da azı karar, çoğu zarardır :) Bilgi bombardımanı içinde doğru bilgiyi görmek ve seçmek bazen mümkün olmaz. Dolayısıyla bu mecrada da hassasiyet ve dikkat gerekir. Aksi halde internetin çok katmanlı, karmaşık dünyası içinde çıkmaz sokaklara sapılabilir. Ve tabii ki zaman sınırlaması getirmek şart... Ayrıca bilgisayar ekranı dışında, listelerimizdeki kitapları okumayı da ihmal etmemekte fayda var. Bu okumalar önemli bir alt yapı ve donanım oluşturmayı sağlar böylelikle internete, yani enformasyonun arı kovanına girerken ayaklarımızı yere sağlam basar.

Sosyal medya bir enformasyon çöplüğü müdür? Bu mecrada bir bilgi enflasyonu yaşıyor muyuz? Yani burada harcadığımız vakitle bir tuzağa mı çekiliyoruz?

erkan gökber

Sosyal Medya ve GENÇLİK

Günümüzde gençliğin bir numaralı bilgi kaynağı "Arkadaşlarından duymak", bu da sosyal medya aracılığıyla oluyor. Türkiye'de her 10 gençten 9'u sosyal medyada, haftada ortalama 50 saat sosyal medyada geçiyor. 16 milyon gencin yüzde 90'ının Facebook, yüzde 60'ının Twitter hesabı var.* 18-24 yaş aralığı içindeki kesim facebooku en aktif kullanan grubu oluşturuyor.

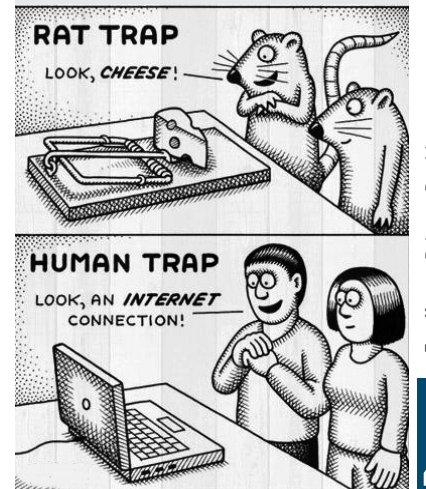
Ayrıca 12-25 yaş arası 12 Milyon gencin katılımını kapsayan İnternet Ölçümleme Araştırması'na göre*, araştırmaya katılan gençlerin yüzde 61'i evden, yüzde 50'si cep telefonundan, yüzde 10'u internet kafelerden, yüzde 7'si ise okuldan internete bağlanıyor. Araştırmada katılımcıların internete bağlanma sıklıklarına bakıldığında, yüzde 72'si haftada birkaç kez ve her gün internete girerken, yüzde 28'i haftada birkaç kezden az ya da hiç İnternet'e girmiyor.

*2011 verileri

Sosyal Medya Güvenli mi?

Sosyal medyanın güvenlik konusunda kullanıcılarına sıkıntılar yarattığını söyleyebiliriz. Türkiye'de, her vatandaşın tahmin edileceği gibi, sosyal medya devlet tarafından göz hapsinde tutulur. TMK kapsamında açılan davalarda Facebook fotoğraflarını ve paylaşımlarını dosyada delil olarak görebiliriz. 4. Yargı "Reformu" taslağı bu haliyle yasalaşırsa sosyal medyadaki birçok paylaşıma da

"propaganda" cezası verilmesi gündemdedir. Ayrıca kişisel bilgilerin korunması ve güvenliği konusuna ilişkin wikileaks.org sitesinden tanıdığımız Julian Assange, Facebook ve buna benzer sitelerin tümünün, ABD istihbarat örgütlerinin verilere kolayca erişmesini sağlayacak yapıda olduğunu iddia ettiğini de unutmamalıyım. Yani birilerinin bizi gözetlemekte olduğunu bilelim ve dikkat edelim.

★ ÖZGÜRLÜK BAYRAĞI DAHA DAHA YUKARI!

Biliyoruz yalnız değiliz!

Yoldaşlaşmanın bilincimize ve yüreğimize kattığı renkten kızıl bir Merhaba;

Sizlere İskenderun'dan sesleniyoruz. İşçi potansiyeli bakımından da önemli bir yere sahip bu şehir, Hikmet Kıvılcımlı'nın da bir dönem sınıfla temas kurduğu topraklardan. Ve bu topraklarda bıraktığı isyan tohumları artık boy veriyor. Geçtiğimiz dönem MKÜ İskenderun Mühendislik Fakültesinde uygulanmak istenen akıllı kart uygulaması ile başlayan, emperyalist savaş naraları ve faşist saldırılarla devam eden baskıcı kampüs or-

tamında direnişi yükselten Özgürlükçü Gençler soruşturma, uzaklaştırma ve okuldan atılma cezalarına maruz kalmıştı. Ancak mücadelemizle üniversitemizi terk etmiyor, özgürlük bayrağının buradan da dalgalandığını dosta düşmana gösteriyoruz. Ve biliyoruz ki, üniversitemizi şirket bizleri de müşteri yapan tüccarların oyunu bozacak, bizleri kardeşlerimizle savaşa zorlayan emperyalistlerin planları bozulacak; biliyoruz yalnız değiliz ve bilin ki yalnız değilsiniz.

Aynı Okan, Duygu ve Mehmet gibi...

İskenderun

Sadece ekmeği değil, gülleri de...

Merhaba yoldaşlar. Hepimiz zorlu bir süreçten geçiyoruz. Kimimiz kadın olduğumuz için; kimimiz LGBT bireyi olduğumuz için; kimimiz Arap, Kürt, Ermeni, Alevi olduğumuz için; kimimiz baskılara boyun eğmeyip ses çıkardığımız için hiçleştirilmeye çalışılıyor. Bizler farklılıkların zenginlik olduğunu görerek örgütlü yaşamı yükseltme adına Kocaeli'de de adımlar atmaya çalışıyoruz. 6 Kasım'da YÖK'ü protesto eylemleri, açlık grevlerine destek, Roboski katliamını protesto eylemleri yaptık, ses çıkardık fakat çıkardığımız

sesler egemen güçlerin hoşuna gitmedi. Çevik kuvvet, biber gazı ve tazyikli sularla, soruşturmalarda sindirmeye çalıştı bizi. Bugün, Kocaeli Üniversitesi rektörü açtığı soruşturmalarda YÖK'ü protesto eden ve açlık grevlerine destek eylemi yapan 100'ü aşkın öğrenciyi kınama, 34 öğrenciyi 1 dönem uzaklaştırma cezası vermiştir. Fakat bütün bu baskılara rağmen Kocaeli ÖGD üyeleri olarak sadece ekmeği değil, gülleri de istediğimizi ve örgütlenerek kazanacağımızı haykırıyor, "Özgürlük bayrağı, daha daha yukarı!" diyoruz...

Kocaeli

Saldırıları engellemeyi hedefleyeceğiz!

Yoldaşlar, Dumlupınar Üniversitesi'nde öğrenciyim. ÖGD saflarında 3 yıldır mücadele yürütüyorum. Kütahya'nın faşist ve muhafazakâr olmasından dolayı ne kampüs içinde ne de alanlarda pek bir politik zemin olduğunu

söyleyemem. Kampüs içinde kulüp çalışmalarında bile müdahale söz konusu! Bunların yanı sıra kadınların taciz ve şiddetten yana pek çok sorun yaşadığını söyleyebilirim. Biz örgütlenerek bu faşist saldırıları engellemeyi hedefleyeceğiz. Bu yolda tutsak düşen yoldaşlara da selam olsun. Sevgilerle...

Kütahya

Bu sayımızda çeşitli şehirlerden okurlarımız selamlama mektupları aracılığıyla diğer okurlarımızla buluşuyorlar. Yer sınırından dolayı kısaltarak yayınlıyoruz.

İşimiz çok, yorulacağız; ama başaracağız!

Yoldaşlar, ben Balıkesir'de Müzik Öğretmenliği okuyorum. Balıkesir batıda olmasına rağmen şehrin pek gelişmiş olduğu söylenemez. Sosyal ve kültürel anlamda da şehir öğrencilere pek bir şey sunamıyor. Milliyetçi bir şehir olan Balıkesir'de din üzerinden siyaset yapıp öğrencileri örgütleme çalışmaları sürdürülüyor. Kadın cinayetlerinin de çok sık olduğu fakat buna rağmen güçlü bir kadın örgütlenmesinin olmadığı bir şehirde okuyorum. Üniversitenin yerleşkeleri birbirinden uzak ve oldukça dağınık bir yapıya sahip. Üniversite içerisinde de öğrencilere dönük sosyal ve kültürel çalışmalar yok denecek kadar az. Buradaki öğrenci gençliği politikleştirmek için belki işimiz çok, yorulacağız. Ama başaracağız. Özgürlükçü Gençliğin bayrağını Balıkesir'de yukarıya taşıyacağız.

Balıkesir

Tüm yoldaşlara selam olsun!

Selamlar. Ben, Muğla Üniversitesi'nde Fen Bilgisi Öğretmenliği okuyorum ve daha birinci sınıftayım. Muğla Üniversitesi; konumu, halkı, öğrencileri bakımından rahat bir üniversite. Burada pek çok öğrenci sisteme ayak uydurmuş ve apolitik olsa da, Şerzan Kurt'un katledilmesinden sonra bir politikleşme dalgası şehri sarmış. Üniversite içerisinde öğrenci gençliğin akademik demokratik mücadelesini Genç Sen ile büyütüyoruz. Muğla'dan tüm yoldaşlara selam olsun. Hoşçakalın...

Muğla

[Emek, Dayanışma ve Direniş ile Bütünleşen Bir Hayat:]

★ MEHMET LATİFECİ ★

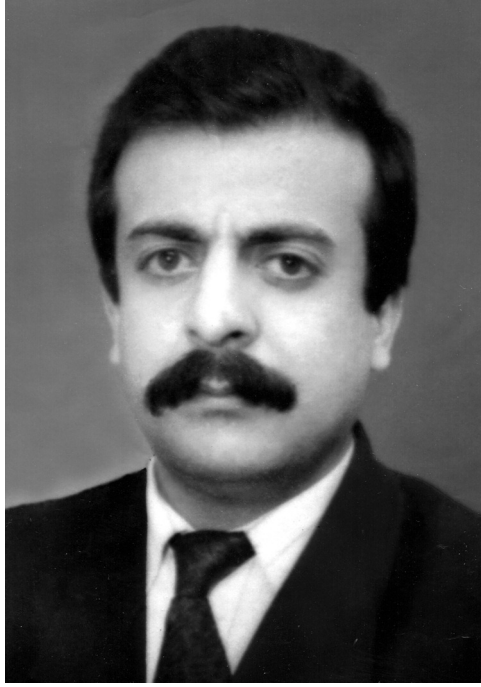
talip çiftçi

Bir uzun yolun özetini anlatırmışçasına açar Mart ayında kiraz çiçekleri. Direniş ve umut ile yoğrulmuş yüreklerin mirasını anlatır. Bu miras ki, mücadeleleri isimleri ile bütünleşmiş neferlerin mirasıdır.

1857'de ABD'nin New York eyaletinde tekstil işçisi kadınların direnişi ile başlayan ve kazanımlarının cisimleştiği 8 Mart Dünya Kadınlar Günü, 1871 Paris komünü, 3 Martta Diyarbakır zindanında direnişinin 50. gününde yitirdiğimiz Orhan Keskin, 12 Mart askeri darbesi, 12 Mart 1995 Gazi Mahallesi'nde katledilen 16 alevi-devrimci, 16 Mart 1978 de Beyazıt Meydanı'ndaki faşist saldırı sonucu öldürülen 7 devrimci genç. Yine 16 Martta Halepçe katliamı, 21 Mart kardeşliğin ve direnişin ateşinin yakıldığı newroz. 30 Mart Kızılder'e teslim ol çağrısına "Biz buraya teslim olmaya değil, ölmeye geldik." cevabını vererek direnişin kıvılcımını ateşe dönüştüren Mahir Çayan ve on arkadaşı, 30 Mart 1995'te evinin önünde kontrgerilla güçleri tarafından katledilen Mehmet Latifeci ve babası Yahya Latifeci.

Kimdi Mehmet Latifeci?

Mehmet Latifeci; 1965'te Samandağ'ın Sutaşı Köyü'nde doğar. 1985-86 yıllarında Burdur eğitim fakültesinde direnişçi kimlikle tanışır. Burdur direnişi ardından memleketi Samandağ'a dönen Latifeci '88 yılında Samandağ Halkevi'nin kurucuları arasında yer alır. Daha sonra Kürt-Türk-Arap Halklarının dayanışmasının bir ör-

neği olarak DEP ilçe başkanlığı yaparak, devrimci, enternasyonalist mücadelenin gereklerinin yerine getirmeye devam eder. 1990'ların ilk yarısında gerici, anti-demokratik güçlerin Samandağ'da yaşayan Arap-Alevilere karşı uzun süredir dayattığı asimilasyon politikalarını yerel işbirlikçileri aracılığıyla hızlandırırken öte yandan Samandağ ilçesinde Kürt-Türk-Arap Halkları arasında provokatif bir zemin yaratmaya çalışırlar.

Latifeci, yazdığı yazılar ve yaptığı toplantılarla halkı bu saldırılara karşı birlik olmaya çağırır. Özellikle Ekim 1994'te yazdığı "müftü-iş adamı-sabikalıdan kompo" başlıklı yazısı, daha sonra "Ölüme de tilili", "Sırtımızdaki kambur" vb. yazıları

Mehmet yoldaşın tüm devrimci mart şehitleri gibi 30 Mart 1995'te devrettiği bayrağı, yoldaşları olarak göğüslüyoruz. Ve devrim koşusunda bize miras bırakılan bayrağı daha da yükselterek, yolumuzu aydınlatan anısını yaşatacağız.

gerici anti-demokratik (provokatif-asimilatif) saldırıların foyasını ortaya çıkartır.

Kürt-Türk-Arap Halkları arasında oluşturulmaya çalışılan provokatif zemini bertaraf etmeyi başaran ve asimilasyon ablukası hakkında halkı bilinçlendiren Latifeci ve arkadaşları örmeyi başardıkları güçlü halk muhalefeti sayesinde, bazı "bilinmez kişilere" göre çok ileri gitmiş ve hedef tahtasına konulur. Aynı süreçte Latifeci ve arkadaşları asılsız iddialarla gözaltına alınır. Oluşan halk muhalefeti sindirilmek istenir. Ancak maruz kaldıkları tüm işkencelere Emiliano Zapata'nın "Diz çökerek yaşamaktansa, ayakta ölmek yeğdir." sözünü hayata geçirircesine cevap veren Latifeci ve arkadaşları mücadeleden taviz vermeyerek örnek bir duruş sergiler.

Mehmet Latifeci'yi sindirmeyi başaramayan gerici anti-demokratik güçler (dönemin müftüsünden iş adamına, polisten jandarma komutanına kadar) bir kompo sonucu Mehmet Latifeci yoldaş ve babasını 30 Mart 1995'te katlettiler.

Latifeci'nin Mirası

Mehmet Latifeci'nin katledilmesinden bu yana onsekiz yıl geride kaldı. Bu süreç içerisinde Dünya' da ve Türkiye'de birçok gelişmeye tanık olduk. Ezilen, asimile edilen halk yığınları, savaşlar, doğa talanları vb. durumlar artarak devam ederken Latifeci'nin asla vazgeçmediği enternasyonalist mücadeleyi daha güçlü örgütlemeye çalışmalı, ezilen halkların kapitalizme, anti-demokratik yaptırımlara karşı haklı öfkesini doğru adımlarla yükseltmeliyiz.

Mehmet Latifeci yaşadığı dönemin tüm siyasi ve toplumsal şartlarının zorluğuna rağmen devrimci duruşu, enternasyonalist ve dayanışmayı öğreten halkçı kimliği ile gerek kendi kuşağının, gerekse günümüz devrimci öznelerinin önünü aydınlatan bir simge olmuştur. Mehmet yoldaşın tüm devrimci mart şehitleri gibi 30 Mart 1995'te devrettiği bayrağı, yoldaşları olarak göğüslüyoruz. Ve devrim koşusunda bize miras bırakılan bayrağı daha da yükselterek, yolumuzu aydınlatan anısını yaşatacağız.

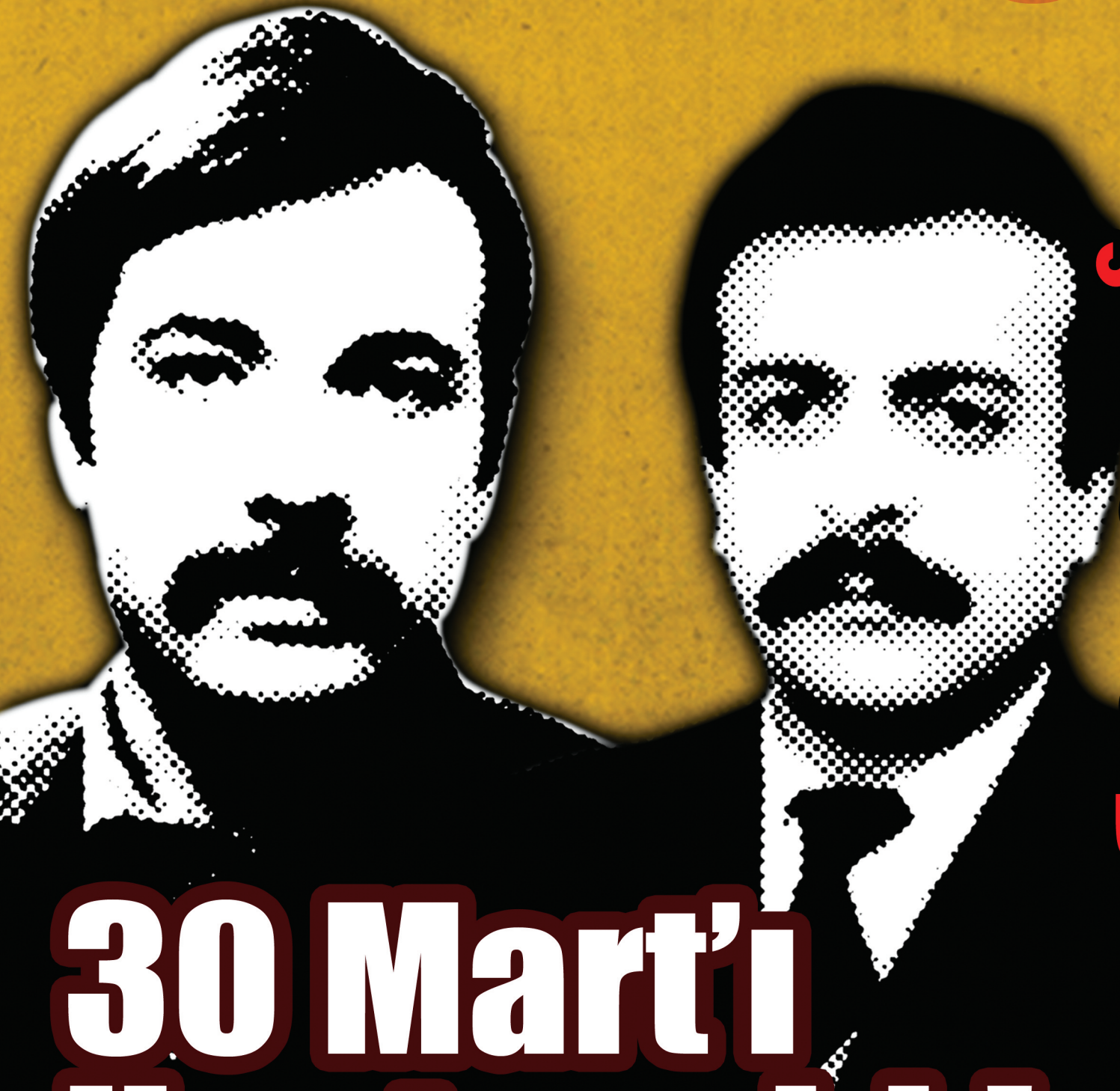
*Nerde beklenirse ordaydılar
bir kez bile gecikmediler ömür boyu*

...
*Her dilden bir adları vardı onların
ama hiçbir ülkenin kimliğini taşımadılar
Sarıyındılar belki de esmer
yani birçok yüzün bileşkesi
Ne altın arayıcısıydılar
ne de aylak bir gezgin
Vurulup düşseler de her kuşatmada
serüvencidir onlar ve hiç ölmezler*

...
*Onlar ki dünyada
kahraman olmaya mahkûmdurlar*

Mahirlerden Latifecilere

**Direnmiş
Sürüyor!**

**30 Mart'ı
Unutmadık!**